

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

LVCIANI SA

MOSATENSIS ORATORIS CLARISSIMI;
 de ueris narrationibus commentarij duo festiuiffimi, La
 tina interpretatione è regione adiecta, sed autoris
 incerti, qua tamen is qui citra magnum labo
 rem, & præceptoris operam Græce discere
 uelit, ad eius linguæ cognitionem non parum iuuabitur.

Nam quantũ fieri po
 tuist. curauimus
 ut Græca

Latinis respondeant, nèpe paginae paginae.

BASILEAE IN AEDIBVS VALEN

tini Curionis, Calendis Septembris,

Anno M. D. XXIII.

LVCIANI SAMOSATENSIS DE VERIS
NARRATIONIBVS COM-
MENTARIIVS PRIOR.

*Prefatio in
veras nar-
rationes.*

Os est athletarum, ac eorum, qui summa diligentia corpus exercent, non modo bonæ habitudinis, ac exercitationis habere rationem, uerum etiam, quod magnam exercitationis uim habere arbitrantur, nonnuncq̃ remissioni corporis acquiescere. Idem literarum studiosis fieri oportere

cenſeo, ut cum grauiſus, ac ſenſis legendis deſatigati fuerint, ad animi laxamentum aliquantisper declinent, donec ad futurum laborem robuſtiores, ac uegetiores efficiantur. Maximum uero ex hoc ocio, atque quiete fructum caperent, ſi talium rerum lectioni uacarent, quæ non modo tenuem ac ieſunam, uerum neq̃ rudem, neq̃ inconcinnam ſpeculationem præſerrent, quale quiddã & de his ſcriptis ſenſuros ſuſpico. Neq̃ enim ſolum materiæ nouitas atq̃ feſtiuitas, neq̃ id quod multa ac uaria mendacia ueriſimiliter, ac probabiliter conſinguntur, eos ad legendum alliciet, uerum id præcipue, q̃ omnis ſermè narratio nemiñe, aut ex antiquis, aut ſcriptoribus, aut philoſophis, qui monſtruosa quædã, et fabulis ſimiliora q̃ ueris, literis mandarũt, ſine morſu reprehẽſionis prætermiſit.

Cteſias hiſtoricus.

Iambulus.

Quorũ quidem oĩm nomina ſubieciſſem, niſi ea tibi ex ipſa lectione perſpicua et manifeſta fore intelligerẽ. Cteſias enim Cteſiochi filius Cnidius mira quædã de Indorũ regione conſcripſit, atque ea quidem quæ neque ipſe audiverat, neq̃ ab alio quĩ uera narraret, acceperat. Iambulus quoq̃ de his quæ in mari magno ſunt, multa præter fidem ac opinionem hominum ſuis libris inſeruit, omnibus quidem apertum commentus mendacium, non tamẽ inſuauiſ materiæ cõpoſitor. Multi præterea hoĩs imitati in eadẽ ratione ſcribendi uerſati ſunt, qui errores ſuos

Σπερ πῖς ἀθλητικοῖς καὶ περὶ τῶν
 ἑσώματων ἐπιμέλῃσιν ἡσκημένοις,
 οὐ φηὶ εὐεξίας μόνον, οὐδὲ ἥν' ἑυμνα-
 σίῳ φρενίσις ἔστιν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἡλ-
 κεινῆς γιγνομένης ἀνέσεως, μέγιστον
 φηὶ ἀσκήσεως τὸ μέγιστον αὐτῶν
 τῶν ὑπελαμβάνουσιν, οὐτῶ δ' ἡ καὶ
 πῖς περὶ λόγου ἐπιστάτοισιν ἡγου-
 μεν προσήκειν μετὰ τῶν πολλῶν ἥν' ἀποδιδόσκουσιν ἀνέγνωσιν,
 ἀνθὶνὰ τε τῶν διανοιχῶν, καὶ πρὸς τὸν ἑπειτα κάματον ἀκμασιό-
 ρων πρὸς κενάρισιν. ἥνιοτο δ' ἔμ' ἐμμελὴς ἢ ἀνάπαυσις αὐτοῖς,
 εἰ τοῖς τοιοῦτοισι ἥν' ἀναγνωσμάτων ὁμιλοῖται, ἀ μὴ μόνον ἐκ
 τοῦ ἀσείναι καὶ χαρίεντόν φιλῶν παρῆξαι τῶν ψυχασωγιάων, ἀλ-
 λά τινα καὶ διωρίαν οὐκ ἀμύσην ἐπιδείξειν. οἷόν τι καὶ περὶ
 τῶν δ' ἥν' συγγραμμάτων φρονήσῃ ὑπολαμβάνω. οὐ γὰρ μό-
 νοις τὸ ξένον ἢ ὑποδίσσεως, οὐδὲ τὸ χαρίεν φηὶ προαίρεσις ἐπα-
 κωγὸν ἔσται αὐτοῖς, οὐδ' ὅτι ψεύσματ' ἀποκίλῃσι, πιδανῶς τε καὶ
 ἐναλβήδως ὀξεννόχαμναι, ἀλλ' ὅτι καὶ ἥν' ἰσορρομνύων ἔκαστον
 ὅκ' ἀκωμωδῆν πρὸς ἑνα ἥνικ' ἴσως παλαιῶν ποικιλῶν τε, ὅ
 συγγραφέων, καὶ φιλοσόφων, πολλὰ τεράσια καὶ μυθώδη συγ-
 γεγραφότα. οὐς καὶ ὀνομασί' ἀνέγραφοι, εἰ μὴ καὶ αὐτοῖς σοι
 ἔκ φηὶ ἀναγνωσέως φαίνεσθαι ἐμμελῆ. κησιόας ὁ κησιόχης, ὁ κνί-
 σιος, σωτέγραφε περὶ τῆς ἰνδῶν χώρας, καὶ ἥν' παρ' αὐτοῖς, ἀ
 μὴ τε αὐτὸς εἶδε, μήτε ἄλλος εἰπόντο ἥκιστερ. ἔγραφε δὲ καὶ
 ἰάμβουλος περὶ ἥν' ἦν τῇ μεγάλῃ θαλάττῃ, πολλὰ παράλοφα,
 γνώριμον μὲν ἅπασιν ὅ φησιν ὅτι παλαιῶν, ὅκ' ἀπερπῆ δ' ὅ
 μως σαυθὺς τῶν ὑπόθεσιν. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι τὰ αὐτὰ πνύ-
 τοις προελόμενοι, σωτέγραψαν, ὥς δ' ἡ ἑνὶς ἐκ αὐτῶν, πλάνας τε,

*Vlyſſes Ho-
mericus.*

*Narratio-
nis initium.*

ac peregrinationes, ac immensa beluarū corpora, & fer-
tates hominum, & inusitatos mores enarrarunt. Huius
vero scurrilitatis artifex, & inuentor extitit Homericus
ille Vlyſſes, qui apud Alcinoū uentorum ſeruitutem,
& unuculos, crudaq; uorantes homines, et multorum ca-
pitum animalia, ſociosq; meretricum ueneficijs permu-
tatos, multaq; monſtris ſimilia rudi Phæacum populo eſt
ementitus. In quæ quidem cum incidīſſem, non multū
ſanè his ob mendaciū ſuccenſebam, quum hoc genus
ſermonū ab his, qui ſe philoſophos eſſe proſitenr, uſurpa-
ri uiderem. Illud uero non parum in eis admiratus ſum,
ſi quū falſa dicerent, id alios latere exiſtimarent. Quapro-
pter & ipſe præ rerum nouarum ſtudio, uolens poſteris
aliquid relinquare, ne ſolus expers ſim libertatis in fabulis
dicendis (nihil enim memoratu dignum, quod uere nar-
rare poſſem, mihi contigerat) ad mendaciū me tranſtu-
li, atq; ut mea quidem fert opinio, multo tolerabilius q̃
cæteri. Nam quum hocipſum, quod mentior, uere dicā
idcirco me aliorum reprehentiones iure ac merito effuge-
re exiſtimaui, quoniam nihil me ueri narraturum pollice-
or. Ea igitur ſcribo, quæ neque ipſe uidi, neque paſſus
ſum, neque ab alijs audiui, quæ præterea omnino non
ſunt, neque ab initio eſſe potuerunt. Quare qui hoc lege-
rit, nullam his fidem adhibeat oportet. Egreſſus olim
ab Herculeis columnis, & in occidentālē Oceanū dela-
tus ſecundis quidē uentis nauigabam. Cauſa autē pere-
grinationis, & argumentum, animi curioſitas, & noua
rerum deſiderium, quodque, ſcire cupiebam, qui
ſit Oceani ſinis, quique homines ultra Oceanum inhabi-
tent. Huius igitur gratia, cōmeatum & ſupellectilē mul-
tam impoſui, aquamq; quantum ſatis erat, ac coætaneos
quinquaginta eiſdem animi mecum adiunxi, & armo-
rum copiam paraui, gubernatoremque optimū ma-
gno precio conducens accepi in nauem. Erat autē nauis
mediocris, ad magnā, ac uiolentam nauigationē robuſta
Die igitur et nocte ſecunde nauigātes, terra adhuc appa-
rente, non adeo multa ui agebamur. Sequenti die ſimul
ſole

καὶ ἀποδῆμίας, διηρίωμ τε μεγέθη ἰσορροῦντες, καὶ ἀνδρῶν ὡσώμ
 ὡμότητας, καὶ βίωμ καὶ νόμους. ἀρχηγὸς δὲ αὐτοῖς καὶ διδασκαλῶν
 τῆς τοιαύτης βωμολοχίας, ὁ τῷ Ομήρῳ ὁδῶν αὐτῶν, τοῖς
 παρὶ τὸν Αλκίνοον διηγεσάμενος, ἀνέμωμ τε δολεία, καὶ μονοφ
 φνέλουμους, καὶ ὡμοφάγους, καὶ ἀγρίους τινὰς ἀνδρῶν. ἔτι δὲ
 πολυκέφαλα βῶα, καὶ τὰς ὑπὸ φαρμάκωμ τῶμ ἐταίρωμ μετὰ
 βολάς, οἷα πολλὰ ἐκείνῳ πρὸς ἰδίῳ τῶν θαλάσσης ἐτερωτῶν
 σατο. πάντες οὖν ἐντυχὼμ ἄσασι, τῷ φύνσας μὲν, ὃν σφόδρα
 τοῖς ἀνδράς ἐμεμφάμην, ὅρῳ ἡδὴ σώκτες ὃμ τοῦτο καὶ τοῖς
 λουσοφῶμ ὑποταχέμνοις. ἐκείνο δὲ αὐτῶμ ἐνείμωσα, ὃ ἐνὸμ
 λήσασμ ὅκ ἀλκίῃ συγγράφοντες. διόπερ καὶ αὐτὸς ὑπὸ κακῶν
 ξίας ἀπολιπερ ἡ ἀσπείσας τοῖς μετ' ἡμῶς, ἵνα μὴ μόνῳ
 μισθῶ ὅ τῆς γῆς μυθολογίῃ ἐλυνθίῃ, ἐπεὶ μὲν ἀλκί
 βίος ἰσοφῶμ εἶχομ, ὃνδὲμ γὰρ ἐπεπόνθῃμ ἀξιόλογομ, ἐπὶ τὸ φύν
 σος ἐξ ἀπόμην, πολλὰ τῶμ ἄλλωμ ἐγνων μυσέσασμ. καὶ ἐμ γὰρ
 δὴ τοῦτο ἀλκίῳμ λέγω, ὅτι φύνσας, οὕτω δὲ ἄμ μοι δοκῶ
 ἐπὶ τῶν περὶ τῶμ ἄλλωμ κατῆγορίαν ἐκφεγῶμ, αὐτὸς ὁμολογῶμ
 μὲν ἀλκίῳμ λέγωμ. γράφω τοίνυν παρὶ ὅμ μὴτ' εἶδομ, μὴτ'
 ἐπαδομ, μὴτε παρ' ἄλλωμ ἐπυθόμην, ἔτι δὲ μὴ ὅλως ὄντωμ,
 μὴ δὲ τῶν ἀρχῶμ γένεσας δυνάμην. διό σ' οἱ τοῖς γένεσας
 νοῦας μὴσας πεινέμ αὐτοῖς. Ορμηθῆς γὰρ πῶς ἀποήρα
 κλείωμ σπλῶμ, καὶ ἀφείς ἐς τὸν ἐσπείρομ ὡκακῶμ, οὐρίφ ἀνέ
 μῳ τὸν πλῶμ ἐποιόμην. αἰτία δὲ μοι οἷα ἀποδῆμίας, καὶ ὅ
 πόδισις, ἡ τῆς δολοχίας περιεργία, καὶ παραμάτωμ κακῶμ ἐπιθυ
 μία, καὶ τὸ βόλει μαθῶμ ὅ, τι τὸ τέλος ἐστὶ ὡκακῶμ, καὶ τίνες
 οἱ παρὰ κακοκῶντες ἀνδρῶποι. τούτω γέτομ ἕνεκα, πᾶσιν ὅλως
 σπία ἐνεκαλόμην. ἰκανὸν δὲ καὶ ὑπὸ ἐνείμην. πένθῃκοντα δὲ
 ἡλικιωτῶμ προσεποιήσας, τῶν αὐτῶν ἐμοὶ γνώμην ἔχοντας.
 ἔτι δὲ, ἐπὶ ὅπλωμ πολλὰ πλῆθῳ πρῶσεν ασάμην, καὶ κυβερνή
 τῶν τὸν ἄριστον μισθὸν μετὰ πᾶσι παρὰ πᾶσι, πᾶσι νοῦμ,
 ἄκατ' ὅ ἡμ, ὡς πρὸς μέγαμ καὶ βίωμ πλῶμ, ἐκράτωσας.
 ἡμέραμ μὲν οὖν ἐπὶ τῶν οὐρίφ ἀνέμῳ πλέοντες, ἐπὶ οἷα ὑπο
 φανομῶμ, οὐ σφόδρα βιάσας ἀνηγόμεθα. τῇ ἐπὶ δὲ, ἄμα

sole oriēte uentus increuit, & fluctus intumuerē, caligoq;
suborta est, neq; iam demitti uelūm poterat. Cum uento
igitur conuersi, et committentes nos ipsos tempestatī, hy
ernauimus diebus nouē & septuaginta. octuagesima ue
ro die, oriente iam sole, repente conspiciamus non longe
insulam sublimem, & arboribus consistam. Circa eam flu
ctus non asperi frangebantur. etenim procellæ iam maxi
ma pars quiescebat. Adeuntes igitur, & descendentes, ut
ex multa maris molestia, super terrā strati diu iaciūmus.
Tandē exurgentes, ex nobis ipsis statuimus triginta qui
dem custodes qui naui adstarent, uiginti autem mecum
qui ascenderent, quæ in insula erant exploratū. Progre
dientes igitur circiter stadiis tribus à mari per syluam, ui
demus columnā quandam æream, græcis literis inscriptā
caducis tamen, & consumptis, quæ indicaret eò usq; Her
culem & Bacchum deuenisse. Erant autem & prope ue
stigia duo in saxo. unum quidem instar iugeris magnū,
alterum autem minus, ut mihi quidem uideretur, Bacchi
fuisse quod minus erat, Herculis autē quod maius. Ve
nerantes igitur locum processimus. Non iam longe abe
ramus, quū ecce flumini adstetimus, uino fluenti simili
mo profecto illi quod in Chio insula nascitur. Erat et flu
xus inundans & multus, ita ut alicubi nauibus esset tran
situs. Nobis ergo maior addita est fides, ut literis credere
mus, quas antea sculptas in colūna uideramus, animad
uersis signis de Bacchi peregrinatione. Cupiens tamē &
fluminis initiū inuestigare, ascende bā contra fluctum &
fontē quidem nullū, multas tamen ac magnas uites uuis
onustas inuenimus. Earū autē cuiusq; radicibus uinū scate
bat lucens, quod in unū confluens flumē efficiebat. Vide
bamus et in eo pisces, et colore et gustu uino similes. Nos
igitur cū cepissemus ex illis aliquot ac uorassemus cōtinuo
temulētī euasim⁹, quos etiā præcidētes fece plenos inueni
ebamus. Deniq; re animaduersa cōmiscētes eos qui ex a
qua nascuntur pisces, ac comedētes uinalē uehementiā tem
perauius. Tunc et flumē traiciētes, qua uadibile fuit,
uitiū portet osam rem inuenim⁹. Nam truncus inferior
qui

*Hercules.
Bacchus.*

*Vinum
Chium.*

ἡλίω ἀνίσχοντι, ὁ, περ ἄνεμος ἐπιδίδυ, ἐν τῷ κύμα κινᾶντο, καὶ
 ζόφος ἐνεγίγνεται, καὶ οὐκ ἔτι οὐδὲ σέλας πλὴν ὁδόνων διωκτὸν ἦν.
 ἐπιβέβαντες οὖν ὅθι πνεύματι, καὶ παρὰ δόντας αὐτοὺς, ἐχθροματόμε
 θα ἡμέρας ἐνεία, καὶ ἐβδόμηκεντα. τῇ ὁ γδοηκοστῇ δὲ, ἄφνω ἐκλάμ
 ψαντο ἡλίω, καθερῶ μὲν οὐ πόρρω νῆσον ὑψηλὴν, καὶ διαστήτην,
 οὐ βραχὺ πηληχρὺ μὲν ὅθι κύματα. καὶ γὰρ ἦδη τὸ πᾶν τὸ ῥέλιος
 κατεπάνετο. προσχόντες οὖν, καὶ ἀποβάτες, ὥς ἕκαστος μακρὰς τα
 λαμπωρίας πολλὴν μὲν ἐπὶ τῆς γῆς χρόνον ἐκείμεθα. διακασάν
 τες δὲ ὁμῶς, ἀπεκρίναμεν ἡμῶν αὐτῶν, τριάκοντα μὲν φίλακας
 τῆς νεῶς παρὰ μὲν, εἴκοσι δὲ σὺν ἡμοῖς ἐπανελθόντες ἐπὶ κατὰ σκο
 πῇ τῇ ὧν τῇ νῆσῳ. προσελθόντες δὲ ὅσον σαδύς ἐξῆς ἀπὸ τῆς θα
 λάττης δι' ὕλης, ἔρω μὲν τίνα σῆλιν χαλκὸν πεποιημένον, ἔλιν
 νικοῖς χρᾶμασι κατὰ γεγραμμένον, ἀμύδης δὲ, καὶ ἐκτετριμ
 μένοις, λείπουσαν, ἄρτι τοῦ πᾶν Ἡρακλῆος καὶ Διονύσου ἀεικονί
 το. ἦν δὲ καὶ ἰχθυὸς ὅσον πλοῖον ἐπὶ πέντε, δὲ ῥῆ, πλεονεχίον,
 τότ' ἐλάττω. ἡμοῖς δ' οὐκ ἔμμεν τὸ μὲν, τῷ Διονύσῳ τὸ μικρότερον. θά
 πτερον δὲ Ἡρακλῆος. προσκυκλῶντες οὖν, προήεμεν. οὐπω δὲ πρὸν
 πρὸς μὲν, καὶ ἐπὶ τῇ σῆλιν παρὰ μὲν, ὅσον βέρον δὲ μοιότατον μάλι
 σα, οἷος δὲ χιὸς ἔστιν. ἀφ' ὅσον δὲ ἦν ῥέμα, καὶ πολὺν, ὅς τε νῆα
 χον καὶ ναυσίπορον εἶναι δυνάσθαι. ἐπὶ δὲ οὖν ἡμῖν πολλὴ μάλλον
 πεισένεμ ὅθι ἐπὶ τὸ σῆλιν ἐπιγρᾶμματι, ὁρῶσι τὰ σημεῖα τῆς Διο
 νύσου ἐπισημίας. δόξα μὲν δὲ μοι καὶ ὅδε ἄρχεται ὁ ποταμὸς κα
 ταμαλῆς, ἀνὴρ παρὰ τὸ ῥέμα. καὶ πηλὴν μὲν οὐδεμίαν εἴ
 ρον αὐτῷ, πολλὰς δὲ, καὶ μεγάλας ἀμπέλους, πλεονεχίας βοτάνων.
 παρὰ δὲ πλὴν ῥίον ἐκάσκει, ἐνέριβεν σαγῶν οἶνον διαγυγῆς, ἀφ' ὧν
 ἐγίγνεται ὁ ποταμὸς. ἦν δὲ καὶ ἰχθυὸς ὧν αὐτοὶ πολλοὺς ἰδόντες, οἷ
 νον μάλιστα καὶ πλὴν χοιρᾶν, καὶ πλὴν γεωστὴν προσκοκότας. ἡμῶς
 γοῦν ἀρξάντες αὐτῶν τινες, καὶ ἐμπαρόντες, ἐμεινύοντες.
 ἀμείλα, καὶ ἀναπλέοντες αὐτοὺς, ἐνρίσκομεν ἔργον μεσού. ὕσε
 ρον μὲν τοὶ ἐπινούσαντες τοὺς ἄλλους ἰχθυὺς, τοὺς ἀπὸ τῆς ὕδατος,
 παραμηνύοντες, ἐκέραντες τὸ σφοδρὸν φθιόνον παρὰ τῆς. τότε
 δὲ τὸν ποταμὸν περᾶσαντες, ἦ δ' ἰαβατὸς ἦν, ἐνρίσκον ἀμπέλων
 χρῆμα πρὸς τὸν. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς γῆς, ὃ ἐλέγχον αὐτοὺς,
 αὐτῶν

Daphne. qui à terra surgebat, serax erat, & crassus, superior autem mulieres erant, ab utero fere sursum perfecta omnia habētes. Talem apud nos Daphnem scribunt, Apolline iam comprehendente in arborem uersam. A summis autem earum digitis exoriebantur palmites uuis pleni. Quin & capitibus pro comis inerant clauiculi, & folia, et uua. Ea ergo ad nos accedentes salutabant, & dextas protendebant, quædam quidem Lyda, quædam Indica, plurimæ Græca lingua loquentes, oreq; nos deosculabantur. uerū qui osculum susceperat, illico ebrius ac nutabundus reddebatur. Fructum autē decerpi non sinebant, sed eo euulso dolebant, & quidem cum clamore. Gliscebant autem uehementer nobis commisceri, duoq; ex nobis cum illis coiuissent, ab eis non amplius soluti, sed ex pudendis cōnexi sunt. Traxerunt enim repente ex eadem specie naturam, & contradicti mansere. Iam & ipsis palmites digiti emittebant, et clauiculis circumplexantibus uua plenæ erumpebant. Derelinquentes igitur eos in nauim confugimus, & cum conuenissemus, ijs qui ibi remanserant cum alia, tum et derelictorum comitum commixtionem cū uitis enarrauimus. Acceptis ergo amphoris aquas hausimus, item & è flumine uinum, inq; uicino littore noctem duximus. Mane autē ferebamur et non uiolētis flatibus. Circa meridiem uero, non iam apparente insula, repente turbo factus est, qui nauem circunuoluens, et in sublime eleuans, ad ter mille fere stadia nō iam in pelagus deposuit, sed sublatā suspēdit, ingruēsque uelis uentus, & sinu facto deferebat carbasum. Septem igitur dies, ac totidem noctes per aëra decurrentes, octaua die inspicimus terram quandam magnam in medio aëris, uelut insulam lucidam, & circularem, multa luce micantem. Ad hanc ergo delati, portumque ingressi descendimus. Explorantes autem regionem, inuenimus eam habitatam, & cultam. & die quidem nihil uidebamus, nocte autē apparebant & alia non procul insulæ, quædam ut uidebatur maiores, minores quadā, igni colore similes. Erat & alia subtus terra, urbes in se habens & flumina, & maria,
& syl

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Α.

ευερνής, καὶ παχὺς, τὸ δ' ἄνω, γυναικες ἦσαν, ὅσοι ἐκ τῆς λα-
 γόνων, ἅπαντ' ἔχουσαι τέλθα. τοιαύτῳ παρ' ἡμῖν πλὴν δ' ἀφ' ἑνὸς
 γράφουσι μὲν τῷ Απολλωνίῳ καταλαμβάνοντος, ἀποδεδειγμένον
 μὴν. ἀπὸ δ' τῆς δ' ἀκτύλων ἄκρων ὁρίζοντο αὐταῖς οἱ κλάδοι.
 καὶ μετὰ ἦσαν βοτάνων, καὶ μὴν καὶ τὰς κεφαλὰς ἐκόντων ἐν
 λιξί τε, καὶ φύλλοις, καὶ βότρυσι. προσελθόντας δὲ ἡμᾶς, ἡσυχά-
 ζοντο, καὶ ἐδεδίοντο, αἱ μὲν, λυδίον, αἱ δὲ, ἰνδικῶν, αἱ πλεῖσται
 δὲ, πλὴν ἐκλάσας φωνῶν προσέειπον. καὶ ἐφίλῃ δὲ ἡμᾶς τοῖς εὖ
 μασιμ. ὁ δὲ φιληθεῖς, αὐτίκα ἐμείδου, καὶ παρ' ἑαυτῶν ἦν. δ' ῥέπε-
 θαι μέντοι οὐ παρ' ἑαυτῶν τοῖς καρποῖς, ἀλλὰ ἡλίου, καὶ ἐβόων, ἀπο-
 πωμύων. αἱ δὲ, καὶ μίγνυσι ἡμῖν ἐπεδύμεν. καὶ δ' ὅτι ζυνεῖς τῆς
 ἑταίρων πλεονεξίας αὐταῖς, οὐκ ἔτ' ἀπελύνοντο, ἀλλ' ἐκ τῶν
 αὐτοῖς ἐδεδίοντο. σιωπῶντο γὰρ, καὶ σιωπῶντες ἦσαν. καὶ ἡδὴ
 αὐτοῖς κλάδοι ἦσαν οἱ δ' ἀκτύλοι, καὶ ταῖς ἑλξί περιπλεκόμε-
 νοι, ὅσοι οὐδέπω καὶ αὐτοὶ καρποφορήσαν ἔμελλον. καταλιπόν-
 τες δ' αὐτοὺς, ἐπὶ ναῦν ἐφέντο μὴν. καὶ τοῖς ἀπολεσθεῖσι δ' ἡκού-
 μεθα ἐλθόντες τά τε ἄλλα, καὶ τῆς ἑταίρων πλὴν συμπλοκήν, καὶ
 πλὴν ἀμπελομειάν. Ἐλαβόντες ἀφορέας τινὰς, καὶ ὑδρὸς ὁ-
 μολοί τε ἄμα, καὶ ἐκ τῶν ποταμῶν οἰσάμενοι, Ἐαυτοὶ πλεονεξίαν
 λισάμενοι, ἔωθεν ἀνέχθημεν οὐ σφόδρα βιάμεν πνεύματι. περὶ
 μεσημβρίαν δὲ, οὐκ ἔτι τῇ νῆσὶ φαίνομένης, ἄφνω πυφῶν ἐπιγενέ-
 μεν, καὶ περὶ δ' ἡμᾶς πλὴν ναῦν, καὶ μετ' ἑαυτάς, οἷον ἐπὶ σα-
 δ' ἴσας τριχίλιν, οὐκ ἔτι καθήκειν εἰς τὸ πέλαγος, ἀλλ' ἄνω μετ' ἑα-
 ρον ὁρίζοντο, ἀνέμῳ ἔμπετῶν τοῖς ἰσίοις, ἔφερε κολπώσας
 πλὴν ὁδόν. ἐπὶ δὲ ἡμέρας, καὶ τὰς ἴσας νύκτας ἀροδ' ὁρίζοντο
 περὶ ὁρίζοντο καθορῶμεν γλῶσσα μεγάλην ἐν ὅλῳ ἑαυτῶν, καθάπερ νῆσ-
 λαμπερῶν, καὶ σφαιροειδῶν, καὶ φωτὶ μεγάλῳ καταλαμπομένην.
 προσερχόμενοι δ' αὐτῇ, καὶ ὁρμίσσασθαι, ἀπέβημεν. ἐπισκοπεῖν
 περὶ δὲ πλὴν χώρην εὐρίσκομεν οἰκισμένην, Ἐγεοργημένην. ἡμε-
 ρας γὰρ οὐ, οὐδὲν αὐτόθεν καθωρῶμεν, νυκτὸς δ' ἐπὶ γλῶσσῃ,
 ἐφαίνοντο ἡμῖν ἄλλαι νῆσοι πλεονεξίαν, αἱ μὲν, μεῖζες, αἱ δὲ, μικρό-
 τεραι, περὶ πλὴν γλῶσσαν προσοικῶν. καὶ ἄλλαι δ' ἐτίς γὰρ κάτω,
 καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ, καὶ ποταμοὺς ἔχουσα, καὶ πλεῖστα, καὶ

b ὕλας.

& sytuas, & montes, quam hanc, quæ à nobis incolli-
 tur, imaginabamur. Volentes ergo ulterius procedere,
 comprehensi fuimus, in Equiuultures (sic enim illos di-
 cunt) incidentes. Hi autem Hippogypi homine sunt,
 equorum loco uulturibus insidetes. Magni etenim sunt
 uultures, & ut plurimum tribus capitibus innixi. Hinc
 autem discat quis illorum magnitudinem. Malo etenim
 onerariæ nauis unaquæq; ala maior, & robustior est. His
 igitur Equiuulturibus imperatum est circumuolantibus
 terram, si quis aduena inueniretur ad regem agere, qui
 & nos comprehendentes ad regem duxere. Is uero ut ins-
 pexit, ex ipsis, ut opinor, uestibus coniecturam capiens,
 Græci certe, inquit, uos aduenæ. Assentientibus autem
 nobis, quomodo, inquit, aduenistis, tantum aëris supe-
 rantes. Et nos illi omnem rem retulimus. Tum ille inci-
 piens, nobis, quæ sibi contigerant, enarrabat. Quod ui-
 delicet homo esset, nomine Endymion, in nostra ortus
 terra, raptusq; olim dormiens eo delatus fuerit, ubi & re-
 gioni imperaret. Esse autē terram illam dixit, quæ infra
 a nobis luna uidet. Sed bono animo nos esse iussit, neq;
 periculum ullum suspicari. etenim, ait, cuncta uobis ade-
 runt necessaria. Si autē uicero bellum, inquit, quod nunc
 solem incolentibus infero, omnium felicissime apud me
 uiueris. Hinc nos interrogauimus, qui essent hostes, &
 quæ odiorum causæ. Tum ille, Phaëthon, inquit, eorum
 qui in sole sunt, Rex, etenim ille etiam habitatur, quem
 admodum & luna, multo iam aduersum nos bellum ge-
 rit tempore. Coepit autē ea, quam audistis ratione. Ego
 olim pauperrimis quibusq;, qui in meo erant regno, col-
 lectis, uolui coloniam in Luciferum deducere, desertum
 tunc & nullis habitatum. Phaëthon autem inuidia stimu-
 latus transitū prohibuit, medio in itinere occurrēs, Equis
 formicis aduectus. tunc quidem uicti (non enim appa-
 ru aequales eramus) secessimus. Nunc autē iterum uolo
 bellum inferre, & coloniam emandare. Quod si uultis me-
 cum communicare cum exercitu, ex regijs uulturibus
 dabo unum unicuiq;, & cæteram armaturam. Cras autē
 facimus

ἄλλας, καὶ ὅρη. ταύτων οὖν πλὴν καθ' ἡμᾶς οἰκουμένην ἐκείνην. οὗ
 ξαν δὲ ἡμίη καὶ ἐπὶ πορρωτέρω προελθόν, ξυελιφθήμεν τῶς ἱππο
 γήρις παρ' αὐτοῖς καλυμμένοις ἀπαντήσαντες. οἱ δὲ ἱππογύπτι, οὗτοι
 εἰσιμ ἄνδρες ἐπὶ γυνῶν μεγάλων ὀχθόμενοι. καὶ καθάπερ ἵπποις
 τοῖς ὀρνέοις χρώμενοι. μεγάλοι γὰρ οἱ γῦπες, καὶ ὡς ἐπὶ πᾶσι ξικέ
 φαλοι. μάθοι δ' ἂν τις τὸ μέγεθος αὐτῶν ἐν τελευτῇ. νεὼς γὰρ με
 γάλως φορτίσιος ἴσθ', ἕκασον γὰρ πηδῶν, μακρότερον καὶ παχύτερον
 φέρουσι. ταῦτοις οὖν τοῖς ἱππογύπτιοις προστέτακται περιπατεῖν
 μύθοις πλὴν γλῶν, εἴ τις εὐρεθῇ ξένος, ἄγαρ ὡς τὸ βασιλεῖα. ὅτι
 καὶ ἡμᾶς συλλαβόντες, ἄρουσιμ ὡς αὐτόν. οὗ δὲ, δεασάμενος, καὶ
 ἀπὸ φόβου ἐκείνου ἐκείνου, ἔλαυνες ἄρα ἐφ' ἡμῶν ὡς ξένοι. συμφορῇ
 πάντων δὲ, πῶς οὖν ἀχέμεθα ἐφ' ὅσοντον ἄερα διελθόντες; καὶ
 ἡμῶν δ' ὡς αὐτοῖς διηκούμεθα. καὶ ὅς ἄρ' ἔλαμνον τὸ κατ' ἐαυ
 τὸν, ἡμῶν διελθόντες, ὡς ὅτι αὐτοῖς ἀνθρωπος ὦν, πύνομα ἐνδύμιον
 ἀπὸ φόβου ἡμετέρως γὰρ καθεύδων, ἀναρπαδὴν ποτε. καὶ ἀχέ
 μου, βασιλεύσας τὴν χώραν. εἶναι δ' πλὴν γλῶν ἐκείνου ἔλεγε, πλὴν
 ἡμῶν κατὰ φανερὰ μύθον σελήνῳ. ἀλλὰ διαβρῶν τε πρὸς ἐκείνου, καὶ
 μετ' ἐκείνου κίνδυνον ὑποφράδης. πάντα γὰρ ἡμῶν πρὸς ἐκείνου ὡς
 μετ' ἐκείνου. ἡ δὲ καὶ κατὰ τὸν ὅλεμον, ὅν ἐκφύω νῦν πρὸς
 τοὺς τὸν ἥλιον κατεῖχοντες, ἀπάντων ἐνδύμιον ἐκείνου παρ' ἐμοὶ
 καταβιώσας. καὶ ἡμῶν ἡρόμεθα τίνες τε εἴμεσιν οἱ πολέμοι, καὶ πλὴν
 αὐτίαν φόβου διαφορᾶς. ὁ δὲ, φάειν φησὶν, ὅτι ἡν ὡς ἡλίου κατὰ
 τοῖς κούντων βασιλεύς, οἰκῆται γὰρ δὴ καὶ ἐκείνου ὡς πρὸς καὶ σελή
 νῳ, καὶ πλὴν ἡδὴ πρὸς ἡμᾶς πολέμου χρόνον. ἤρξατο δ' ἑλπίδας τῶν
 αὐτῶν. τῶν γὰρ τῇ ἀρχῇ τῇ ἐμῇ ποτε τοὺς ἀπορωτάτους συναγα
 γῶν, ἐκδιδόντων ἀποικίαν ἐς τὸν ἑσπέρου σῆλαι, ὄντα ἔρημον,
 καὶ ὑπὸ μακρινὸς κατοικῶμενον. ὁ τοίνυν φάειν φησὶν, ὡς
 λυσεν τὴν ἀποικίαν, καὶ μετὰ τὸν πόρον ὑπανθίσας ἐπὶ τῇ ἱππο
 μυρμηκῶν. τό τε μὲν οὖν νικηθέντες, οὐ γὰρ ἡμῶν ἀντίπαλοι τῇ
 παρασκευῇ, ἀνεχωρήσαμεν. νῦν δὲ, βούλομαι αὐτοῖς ἐξενεγ
 κῆν τὸν πόλεμον, καὶ παραχρῆλαι τὴν ἀποικίαν. ἡ οὖν ἐνδε
 λπτε, κοινωθήσαστέ μοι τοῦ στόλου. γῦπας δὲ ἡμῶν ἐγὼ παρ' ἐξ
 ἡν βασιλικῶν ἕνα ἐκάστω, καὶ τὴν ἄλλαν ὀπλισμ. αἴριον δὲ ποι
 b ἡ ἐσόμεθα

ciemus exitū. Ita, inquam, quando tua hæc est sententiā,
 fiat. Tunc apud eos conuiuium excepti mansimus. Mane
 aut exurgētes statuebamur in aciē, nunciabant enim ex
 ploratores, hostes appropinquare. Magnitudo quidem
 exercitus centum milia erant, absq; peditibus & externis
 auxilijs, item absq; impedimentis, et machinarum fabris.
 Horum autem octuaginta milia Equiuultures erant, qui
 autem ab Lachanopteris ferebātur, uiginti milia. Est au
 tem ales hæc maxima, oleribus pennarum loco obsita.
 Qui uero ex his uelociiores erant, pennas habebāt lactu
 cæ folijs maxime similes. Ibi uero & cum his Cenchrobo
 li ordinati sunt, & Scorodomachi. Aduenerunt & à septē
 trione auxilia psyllotoxotæ quidem numero triginta mi
 lia, Anemodromi autem quinquaginta milia. Horum sa
 ne psyllotoxotæ magnarū pulicum sessores sunt, unde et
 appellationē trahunt. Pulicū uero magnitudo, ut duo
 decim elephantēs. Porro Anemodromi pedestres quidē
 sunt, feruntur autem uento absq; alis per mediū aëra. Mo
 dus autem quo feruntur talis est. Subcingunt se talarēs
 tunicas, easq; uento sinuantes, uelorum in morem, ac ue
 lut naucs aguntur. Hi in pugna scutis armati plurimū ua
 lent. Dicebātur autem aduentare ab his, quæ supra Cap
 padociā sunt stellis, Struthobalani quidē numero septu
 aginta milia, Equogrues quinquaginta milia. Hos ego
 non uidi, non enim uenerant, quare neq; eorum naturas
 scribere ausim. Portentuosā quædā, ac incredibilia de his
 dicebātur. et is quidē erat Endymionis exercitus. Omni
 um aut armatura eadē erat. Galea quidē ē fabarū spolijs.
 Magnæ aut apud illos fabæ, & durissimæ. Thoraces aut
 squamei omnes, et squamis quidē lupinis. etenim lupino
 rū siliquas consuētes thoracas faciūt. Sunt aut silique ipse,
 ut cornu, duræ, scuta et enses quales Græcorū. Vbi uero
 occasio data est, sic in aciē deducti sunt. In dextro qdē cor
 nu Equiuultures, et rex optimos quosq; circa se habēs cū
 qbus et nos eramus, in lēuo uero Lachanopterī. Porro in
 ter utrūq; auxilia, ut cuiq; magis placuit. Erat & peditat⁹
 myriadū sex milium. Hunc statuere in aciē in hūc modū. a
 ranæ

λαχανό
πτεροι.

ψυλλοτοξό
ται.

ένιμόδρω
μοι.

στρουθόβα
λανοι.
έναντιόγγρα
φοι.

πορεύεσθαι τῇ ἐξοδῷ. οὕτως ἐφύω ἐγὼ γιγνέσθω, ἐπεὶ ἦσοι δὲ
 κῆ. τό τε μὲν οὖν παρ' αὐτοῖς ἐσταθέντες, ἐμείναμεν. ἔωθεμ δ' ὁ δία
 νασάπτες, ἐτασάμεθα. καὶ ἔτι οἱ σκοποὶ πλησίον εἶναι ἐσημανομ
 τοὺς πολεμίους. τὸ μὲν οὖν πλεονος τῆς στρατίας, δέκα μυριάδες
 ἐβλήοντο, ἀντὶ τῶν σκοπυφόνων, καὶ τῶν μηχανοποιῶν, καὶ τῶν πεζῶν
 ὅς τ' ἐξῶν συμμάχων. τούτων δὲ ὀκτακισμύριοι μὲν ἦσαν οἱ ἱπ
 πόγυτοι, δισμύριοι δὲ οἱ ἐπὶ τῶν λαχανοπήρων. ὄρεον δὲ καὶ τὸ
 τό ὅτι μέγιστον, ἀντὶ τῶν πηρῶν λαχάνοις πάντῃ λάσιον. τὰ δ'
 ὠκύνθησαν ἔχον, θρῖσάνοις φύλλοις μάλιστα προσεικότα. ἐπὶ δὲ
 τούτων, οἱ κερκροκόλοι πλάχατο, ὅ οἱ σκοποδολομαχοί. ἤλθοι δὲ
 καὶ ἀπὸ τοῦ ἄρκτου σύμμαχοι, τρισμύριοι μὲν τυλλοποξόται, πεν
 τακισμύριοι δὲ ἀνεμοδρόμοι. τούτων δὲ, οἱ μὲν τυλλοποξόται, ἐπὶ
 φυλλῶν μεγάλων ἱππάζοντο. ὅδε καὶ τὴν προσκοροίαν ἔχονσι.
 μέγιστον δὲ τῶν φυλλῶν, ὅσοι δώδεκα ἐλέφαντες. οἱ δ' ἀνεμοδρό
 μοι, πεζοὶ μὲν εἰσι, φέρονται δ' ἐν τοῖς ἀέρι ἀντὶ τῶν πηρῶν. ὁ δὲ
 τρόπος τῆς φορᾶς, τοῖός τε. χιτῶνας ποδῆρας ὑπέζωμνύοι, κολ
 πώσαντες αὐτοὺς τοῖς ἀνέμοις, καθάπερ ἰσρία, φέρονται ὡς πρὸς τὰ σκά
 φη. τὰ πολλὰ δ' οἱ τοῖς τοῖς ταῖς μάχαις πελάσασαί εἰσι. ἐλθ
 γοντο δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ὑπὲρ τῇ καππαδοκίᾳ ἀσέων ἦσαν, Σῆς
 δοβάλανοι μὲν, ἐπτακισμύριοι, ἱππογέραντοι δὲ, πεντακοχίλι
 οί. τούτους ἐγὼ οὐκ ἐθεασάμην. οὐ γὰρ ἔδεικοντο. διόπερ οὐδὲ
 γράψαι αὐτῶν τὰς φύσεις ἐτόλμησα. περὶ αὐτῶν γὰρ καὶ ἄλλα πε
 ρὶ αὐτῶν ἐλέγετο. αὐτὴ μὲν τοῦ ἐνδυμίωνος ἡ δυνάμις. σκεῖ
 νη δὲ πάντων ἡ αὐτῆς. κρᾶν μὲν ἀπὸ τῶν κυάμων. μεγάλοι γὰρ
 παρ' αὐτοῖς οἱ κύαμοι, καὶ καρτεροί. δώρακες δὲ φολισωτοὶ
 πάντες, θέρμιοι. τὰ γὰρ λέπνη τῶν θέρμων συρράπτοντες, ποιοῦ
 οὗτοι θώρακας. ἄρρηκτον δ' ἐκὼ γίγνεται τοῦ θέρμου τὸ λέπ
 νον, ὡς περὶ κέρα. ἀσπίδες δὲ, καὶ ξίφη, οἷα τὰ ἐλλάνικα. ἐπεὶ
 δὲ καὶ ὁ ἦρ, ἐτάξαντο ὧδε. τὸ μὲν δεξιὸν κέρα εἶχον οἱ ἱπ
 πόγυτοι. καὶ ὁ βασιλεὺς τοὺς ἀρίστους περὶ αὐτὸν ἔχων. καὶ
 ἡμεῖς ἐν τούτοις ἦμεν. τὸ δ' ἐνώνυμον, οἱ λαχανοπήρει, ὃ μέ
 σον δὲ, οἱ σύμμαχοι, ὡς ἕκαστοι. τὸ δὲ πεζόν, ἦσαν μὲν ἀμ
 φὶ τὰς ἐξακοχίλιας μυριάδας. ἐτάχθησαν δὲ οὕτως. ἀρά =

Nyxterion
ἡπτομύρ
μικες.
Aerokónw
τες.
Aerokór
δακες.
Caulomýs
κντες.
Cynobála
νοι.

tanæ apud illos multæ, ac magnæ sunt, nã Cycladibus
 insulis una quæq; multo maior. Has iussit intexere medi
 um aëris, quod à luna in luciferũ diffunditur. Idc; ut pri
 mum perfecerunt, campus substratus apparuit, in quo
 peditatũ statuunt. Ducebat autem hunc Nyxterion Eu
 dianactis filius. Hostium autem læuum quidem Equisfor
 mici, & in his mediũ Phaëthon. Bestiæ autem magnæ
 sunt alatæ, hisc; quæ apud nos sunt formicis, præter ma
 gnitudinem, non dissimiles. harum maxima duorum iu
 gerum mensuram implet. Pugnabant autem non solum
 qui desuper insidebãt, sed & ipsæ cornibus maxime. Di
 cebant esse horum numerũ pene quinquaginta milium.
 In eorum autem dextro Aeroculices ferè quinquaginta
 milia, sagittarij omnes magnis in culicibus insidentes.
 Post hos autem Aerocordaces, expediti quidem illi ac pe
 destres, uerum bellicosi. etenim procul raphanos iacula
 bantur maximos, percussusc; neq; parum subsistere po
 terat. moriebatur enim confestim uulnere quodam foeto
 re infecto. Nanq; sagittas maluæ ueneno delibutas fire
 bant. Hos iuxta Caulomycetes posuerunt armis accin
 ctos, & cominus pugnantes numero decem milia. Dicũ
 tur autem Caulomycetes, quoniam scutis quidem funge
 is utuntur, hastilibus uero asparagorum uirgultis. Steres
 runt autem post hos & Cynobalani, quos ij miserunt,
 qui canẽ stellam inhabitant, quinquaginta milia nume
 ro. & hi uiri non humanis sed caninis uultibus super ala
 tas glandes pugnabant. Dicebant autẽ ab ipsis hostibus,
 & alia auxilia defecisse à lacteo orbe emittenda, iaculato
 res scilicet ac Nubecẽtauri. sed hi commisso iam prælio,
 aduenerũt. quod utinã non fecissent. Qui uero funda ute
 bantur omnino non aduenerũt. Quare iratũ Phaëthonta
 tradunt, omnem illorũ regionem igne uastasse. Et is qui
 dem Phaëthontis exercitus erat. Postquam uero signa
 erecta sunt, & aselli ruditu undiq; constrepuere (nam his
 tubarum loco utuntur) committentes prælium pugna
 bant, & solarium quidem læuum confestim fugit. Nes
 que enim sufferre ualuit instantes Equiuultures, nosq;

inle

χναὶ παρ' αὐτοῖς πολλοί, καὶ μεγάλοι γίνοντο, πολλὴ γὰρ ἐκκλησία
 δωρηθῶσαν ἑκάστῳ μείζων. τούτοις προσέταξε διευφύνασθαι ἃ με-
 ταξὺ ὧν σελήνης, καὶ τῆ ἐωσφόρου ἄερα, ὡς δὲ τάχιστα θύειν γὰρ
 σάντο, καὶ πεδίον δ' ἐποίκασιν. ἐπὶ τούτῳ πρῶτα εἶπε τὸ πρῶτον. ἦν
 γὰρ δὲ αὐτῶν, νυκτερίων ὁ εὐδιδάνακτος. εἶπες αὐτός, τῇ δὲ πα-
 λεμῶν, τὸ γὰρ εὐδώνυμον, εἶχον οἱ παπομύρμυκες. καὶ οὖν αὐτοῖς, ὁ
 παλῶν. διηρία δ' ἐξὶ μέγισα, ὑπόπτερα, τοῖς παρ' ἡμῶν μύρμυ-
 ξι προσοικότα, πάλιν τὸ μεγέθυσε. ὁ δ' ἐμείγιστος αὐτῶν, καὶ δίπλα-
 θρος ἦν. ἐμάχοντο δὲ οὐ μόνον οἱ ἐπ' αὐτῶν, ἀλλὰ οἱ αὐτοὶ μάλι-
 σα τοῖς κίρασι. ἐλέγοντο δὲ οὗτοι εἶναι ἀμφὶ τὰς πέντε μυριά-
 δας. ἐπὶ τῇ δὲ δεξιᾷ αὐτῶν, ἐτάχθησαν οἱ ἀεροκύνωπες, ὅντες καὶ οὗ-
 τοι ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας, πάντες πεξότη, κύνωπι μεγάλοις
 ἐποχόμενοι. μετὰ τούτους, οἱ ἀροκόρδακες, φίλοι τε ὄντες, καὶ
 πεζοί. πάλιν μάχιμοί γε καὶ οὗτοι. πόρρωθεν γὰρ ἐσφενδόνων φα-
 φανίδας ὑπερμεγέθους. καὶ ὁ βληθεὶς οὐδ' ἐπολίγαρ ἀντέχευε δού-
 νατο, ἀπέθνησκε δὲ, δυσσομίας ἑνὸς αὐτίκα τοῦ ἑαυμάτῳ ἐπι-
 γνομένου. ἐλέγοντο δὲ χεῖρα τὰ βέλη μαλάχης ἰῶ. ἐχόμενοι δ'
 αὐτῶν ἐτάχθησαν οἱ καυλομύκτες, ὁπλίται ὄντες, καὶ ἀγχιέμα-
 χαι δ' ἀπὸ μύριοι. ἐκλήθησαν δὲ καυλομύκτες, ὅτι ἀσπίσι
 μὲν μυκηλίνους ἐχῶντο, δόρασι δὲ καυλίνους, τοῖς ἀπὸ τῶν ἀ-
 σπαραγῶν. πλεονάζον δὲ αὐτῶν, οἱ κωοβάλανοι ἔστησαν, οὗς ἐ-
 πεμψαν αὐτοῖς οἱ τὸν σείριον κατοικῶντες, πεντακισχίλιοι. καὶ
 οὗτοι ἄνδρες κυνοπρόσωποι, ἐπὶ θαλάσῳ πηρωτῶν μοχόμε-
 νοι. ἐλέγοντο δὲ κακείνων ὑπερίσθην γὰρ συμμάχων, οὗς τε ἀπὸ
 τοῦ θαλαξίου μετεπέμπετο σφενδονήτας, καὶ οἱ νεφελοκένταυ-
 ροι. ἀλλ' ἐκείνοι μὲν, πῶς μάχης ἦδη κεκριμένης ἀφείκοντο, ὡς
 μή ποτε ὄφελον. οἱ σφενδονήται δὲ, οὐδ' ὅλως παρεγγύοντο.
 διόπερ φασὶν αὐτοῖς ὑπερὸν ὀργισθέντα τὸν φαέθοντα, πυρρῶς
 λῆσαι πῶς χώρην. τοιαύτη μὲν καὶ φαέθων ἐπὶ παρὰ σκηνῇ
 συμμειξάντες δὲ, ἐπεδὴ τὰ σημεῖα ἦσαν, καὶ ὀγκίσαντο ἑκατέρ-
 ρων οἱ ὄνοι, τούτοις γὰρ ἀντὶ σαλπιδῶν χῶνται, ἐμάχοντο.
 καὶ τὸ μὲν εὐδώνυμον γὰρ ἡλιωτῶν, αὐτίκα ἐφυγε οὐδ' ἐς χεῖ-
 ρας δ' ἐξάμειον τοὺς ἱππογύνους. καὶ ἡμεῖς εἰσόμενοι κτε-
 ροῦντες

bamur cædentes, dextrum autem illorum cornu superius euadebat, nostro, quod in læuo erat, propulsato. Exeuntes autem Aëroculices insequiebantur usque ad pedetatum. Hinc auxiliantibus illis, defecerunt è regione declinantes, idque maxime, ubi senserunt suos, qui in læuo fuerant, manifeste deuictos. Fuga uero insigni facta, multi quidē capti, plurimī uero cōfecti occubere, in ipsasque nubes sanguis multus defluebat, ut inficerentur, ac rubre apparerent, quales apud nos uidentur occidēte sole. Multus & in terram decidit, ut cogitarem, num tale aliquid olim contigisset, quum Homerus suspicatus fuerit, louē in Sarpedonis morte sanguineas guttas pluissē. Conuersi autem à cæde duo trophæa statuisimus, unum quidem in arancarum telis, & pedestris pugnae, alterum autem pugnae in aëre supra nubes. His iam dudum exactis nunciatum est ab exploratoribus, Nubecētauros aduentare, & irrumpere, quos Phaëthontē antea aduenisse oportuerat. Iique ubi aduenere spectaculum præbuere insolitum, & inexpectatum. homines erant alatis equis cōmixti. Magnitudo quidem hominū quanta Rhodiorum colossi à medietate sursum, equorum autē similis ualidae oneratae nauis. Equidem eorum numerum non scripsi, ne cui incredibile id fiat. tantus erat. Ducebantur autem à sagittario, qui est in zodiaco. Vbi autem amicos deuictos scensere, ad Phaëthontem quidē miserunt ut iterum rediret, ipsi autē in aciem structi in lunares turbatos irruunt, inordinatos quidem, ob eam quam hostibus fecerant fugam, & iam spolia diuidentes, omnemque nostrorū multitudinem in fugam uertunt. Ipsum autem regem insequuntur usque ad ciuitatem, atque ex illius aurbus conficiunt plurimas. Defecerunt autem & trophæa, ac omnem arancarū contextum. Campum decurrerunt, meque ceperunt, & è comitibus duos. Iam autem & Phaethon aderat, et sub illis alia trophæa statuerunt. Nos autē ad solem ipso die ducebamur, araneæ teque fragmēto manibus post tergū ligatis. Hi ciuitatē obsidere omnino noluerūt, conuersi uero mediū aeris uallauerunt, ut de cætero splendor à sole ad lunā

Locus est
Iliados ω.

νεφελοκύν
ταυροι.

ΑΛΗΘΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Α.

ποτε. ὃ δὲ ξιόμ' αὐτῶν, ἐκράτη τῷ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρῳ βουνοῦ. Ὁ ἐπεξήλθοι αἱ ἀερκῶν ποτε δ' ἰώκοντες, ἄρτι πρὸς τοὺς πελάγους. Ὡταυθα δὲ κἀκείνῳ ἐπιβοηθούντων, ἐφυγοι ἐπικλίναντες, καὶ μὲν λίσσεται ἐπὶ τοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ βουνοῦ σφῶν νενικημένους. ὃ δὲ τρωτὶς λαμπερῆς γυρομυλῆς, πολλοὶ μὲν ζῶντες ἡλίσκοντο, πολλοὶ δὲ καὶ ἀνερῶντο. καὶ τὸ αἷμα ἔρρε. πολλὸν μὲν ἐπὶ τῷ νεφῶν, ὡς τε αὐτὰ βάπτεσθαι, καὶ ἐρυθρὰ φαίνεσθαι, οἷα παρ' ἡμῖν δ' ὕο μύλου πρὸς ἡλίου, φαίνονται. πολλοὶ δὲ καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν κατέσπευον, ὡς τε μετὰ τὴν μὴ ἄρα τοιόντα τινὸς καὶ πάλαι ἄνω γυρομύλου, ὁμηροῦ ὑπέλαβεν αἷματι ὕσαι τὸν Δία ἐπὶ τοῦ Σαρπηθίου θύονος θανάτῳ. ἀναστρέφοντες δὲ ἀπὸ τοῦ δ' ἰώξινος, δ' ὕο βροχίαν, ἐξήσαν μιν, ὃ μὲν ἐπὶ τῷ ἄραχνίῳ τοῦ πελομαχίας, ὃ δὲ τῷ ἀερομαχίας, ἐπὶ τῷ νεφῶν. ἄρτι δὲ πνύτω γινομυλῶν, ἡγεῖσθαι λοντο ὑπὸ τῶν σκοπῶν οἱ νεφελεσκένταυροι, προσελαύνοντες οὖς ἐπὶ πρὸς τὸ μάχης ἐλθεῖν τοῦ φαέθοντος. καὶ δὲ ἐφάνοντο προσιόντες, δ' ἰάμα παρὰ τοῦ οἴου, ὃς ἰάωμ πῆρωτῶν. Ὁ ἀνδρῶν σὺ γκαίμυνοι. μέγας δὲ τῷ μὲν ἀνδρῶν, ὅσοι τῷ ποδῶν κολοσθεῖς ὃς ἡμισείας ἐς τὸ ἄνω. τῶν δ' ἰππῶν, ὅσοι νειὸς μεγάλης φορτῆς. ὃς μὲν δὲ πλῆθος αὐτῶν οὐκ ἀνέγχεσθαι, μὴ τῶ καὶ ἄπιστον δ' ὄξιν. πρὸς τὸν ἡμ. ἐγχετο δὲ αὐτῶν ὃ ἐκ τῶν ζωδίακῶν τοῦ οἴου. ἐπεὶ δὲ ἔδοθον τοὺς οὐλῶν νενικημένους, ἐπὶ μὲν τὸν φαέθοντα ἐπεμπαρ ἐγγεῖλιν αὐτοῖς ἐπείναι. αὐτοὶ δὲ διαταξάμενοι, πεταραγμένοις ἐμπίπτοι τοῖς σελωίταις, ἀτάκτοις περὶ τὴν δ' ἰώξιν καὶ τὰ λάφυρα δ' ἐκσκοπόμενοι. καὶ πάντες μὲν ἐξέπασιν. αὐτὸν δὲ τὸν βασιλέα κατὰ δ' ἰώκονσι πρὸς τὴν πόλιν, καὶ τὰ πᾶντα τῶν ἐρνείων αὐτοῖς κτείνουσιν. ἀνέσπασαν δὲ καὶ τὰ τρώεσθαι, καὶ κατὰ τὸν ἄραμ τὸ ὑπὸ τῶν ἄραχνῶν περὶ τὸν ὑφασμένον. ἐπεὶ δὲ, καὶ δ' ὕο τινὰς τῶν ἐταίρων ἐζώχεσθαι. ἦδη δὲ παρὶν καὶ ὁ φαέθων. καὶ αὐτοῖς ἄλλα τρώεσθαι ὑπὸ ἐκείνων ἴσατο. ἡμεῖς μὲν οὖν ἀπὸ τῶν οὐλῶν ἐκ τὸν ἡλιον ἀνδραμερῶν, τὸν χεῖρ ὁπίσω δὲ δέντες ἄραχνίον ἀπεκόμματα. οἱ δὲ, πολλοὶ καὶ μὲν ἀπὸ τῶν γινώσων τὴν πόλιν, ἀναστρέφοντες δὲ, τὸ μεταξὺ τῶν ἀέρων ἐπετεγχιζομ, ὡς τε μὴ κέτι τὰς αὐγὰς ἀπὸ τῶν ἡλίου πρὸς τὴν

lunam minus perueniret. Vallum autem erat duplex, nubium, ut lunæ defectio manifesta fieret, & iam continua nox cuncta teneret. Qua in re pressus Endymion mittens orauit, ædificium demolirentur, neque se paterentur in tenebris uersari. Promisit autem & tributa persolvere, seque auxiliarem, & amicum fore, neque in posterum bellaturum. insuper & oblides offerebat. Phaëthon uero congregato bis concilio, primo quidem in ira persistit, postremo mutauit sententiam, ac pacis conditiones acceptæ sunt huiusmodi. foedus inierunt Solarij & horum socij cum Lunarijs, eorumque socijs his legibus, ut intermurale desinciant Solarij, neque posthac lunam inuadant, statutoque precio captiuos reddant. Lunarij autem dimittant stellas liberas, armaque posthac Solaribus non inferant. uicissim autem auxilientur si quis inuaserit uectigalium conditionem pendat. annuatim rex Lunariorum amphoras roris decem milia, obidesque suis det decies mille. Colonia in Luciferum communis fiat, & ex utrisque qui uolet participet. Sculpantur autem foedera columna electrina, eriganturque in medio aëris in conspectu. Qui uero pepigere ex Solarium quidem parte Pyronides, & Therites, & Phlogius, Lunarum autem Nyctor, & Menius, et Polylampes. & talis quidem pax sequuta est. confestim murus euersus est, & captiuos restituere. Vbi autem ad Lunam ipsi regressi sumus, obuiauerunt nobis socij, & cum lachrymis salutauerunt nos, & Endymion ipse. Atqui suadebat is quidem, nos ibi secum maneremus, & in colonia communicaremus, se enim daturum filium in uxorem mihi pollicebatur suum quem habebat. Nam apud eos mulieres nullæ sunt. Ego autem haudquaquam parui, sed petebam dimitti in mare. Qui ut persuaderi non posse animaduertit, septem conuiuio acceptos diebus, tandem dimisit. Quæ interea in luna uersatus uiderim, quæue noua & inaudita cognouerim, dicam. Primum quidem eos non generari ex mulieribus sed maribus

Pyronides.
Therites.
Phlogius.
Nyctor.
Menius.
Polylāpes.

σελίνω δ' ἴκην. ὃ δὲ τέχνης, ἢ διπλοῦν, νεφελωτὸν, ὡς περ σαφὲς
ἐκλεψίς τῆς σελίνης ἐγεγόνη. καὶ νυκτὶ διηνεῖ, πᾶσα κατεΐχετο
το. περιζόμεναι δὲ τούτοις ὁ ἐνδυμίων, πέμψας, ἰκέτ' οὐ καὶ ἄλλοι
ῥῆν τὸ οἰκοδόμημα, καὶ μὴ σφᾶς περιορᾶν ὅν σκότῳ βιοτίζον
τας. ὑπὸ χεῖρ τοῦ καὶ φόρως τελέσθην, καὶ σύμμαχον ἔσεσθαι,
καὶ μηκέτι πολεμήσθην, καὶ ὁμήρους ἐπὶ πύλοις, δούναι ἡδε
λεμ. οἱ δὲ περὶ τὸν φαέθοντα, γλυομένης δ' ἰς ἐκκλησίας, τῇ προτε
ραία μὲν, οὐδὲν παρέρυσσεν τῆς ὀργῆς, τῇ ὑστεραία δὲ, μετέγνω
σαν. καὶ ἐβλήτο ἡ εἰρήνη ἐπὶ τούτοις. καὶ τὰς σωθῆκας ἐποίη
σαντο οἱ ἡλιώται καὶ οἱ σύμμαχοι πρὸς σελινώτας ἢ τοὺς συμ
μάχους, ἐπὶ τοῖς καταλῦσαι μὲν πρὸς ἡλιώτας τὸ διαείχισμα,
καὶ μηκέτι ἐς πῶν σελίνω ἐσβάλλειν. ἀποδύναι δὲ καὶ τοὺς αἰ
χμαλώτους, ῥήτωρ ἕκασον χερμάτων. τοὺς δὲ σελινώτας, ἀφ' ἑνὸς
μὲν αὐτονόμους τοὺς γε ἄλλους ἀσέρας. ὅπλα δὲ μὴ ἐπιφέρειν τοῖς
ἡλιώταις. συμμαχῶν δὲ τῇ ἀλλήλων, ἢ μὴ ἐπὶ. φόρον δὲ ὑποτε
λεῖν ἕκαστος ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῇ σελινωτῶν τοῖς βασιλεῦσι τῶν ἡ
λιωτῶν, δρόσον ἀμφορέας μυρίου. καὶ ὁμήρους δὲ σφῶν αὐτῶν
δύναι μυρίας. πῶν δὲ ἀποικίαν πῶν ἐς τὸν ἑωσφόρον, κοινῶν ποι
εῖσθαι, ὅτι μετέχουσιν τῶν ἄλλων τὸν βολόμενον. ἐγγράφαι δὲ τὰς
σωθῆκας σὺν ἡλεκτρίνῃ, ἢ ἀνασῆσαι ὅν μετὰ τοῖς ἀπὲρ ἐπὶ τοῖς
μεθορίοις, ὡμοσάν δὲ ἡλιωτῶν μὲν, πυρωνίδης, καὶ θερσίτης, καὶ
φλόγιον. σελινωτῶν δὲ, νύντωρ, καὶ μίνιος, καὶ πολυλαμπής.
τοιαύτη γὰρ ἡ εἰρήνη ἐβλήτο. ἐν δὲ τὸν τέχνη καθεῖστο, καὶ ἡ
μᾶς τοὺς αἰχμαλώτους ἀπέδωσαν. ἐπεὶ δὲ ἀεικόμεθα ἐς πῶν σε
λίνω, ὑπὸ πύλῳ ἡμῶν, καὶ ἡσυχάζοντο μετὰ δακρύων, οἷτε ἐ
ταῖροι, καὶ ὁ ἐνδυμίων αὐτός. καὶ ὁ μὲν, ἡδὲ μὲν αἰτέ παρ' αὐ
τῷ, ὅτι κοινωνοὶ φθὶ ἀποικίας, ὑπὸ σπινθῆρας δῶσαν πρὸς γὰ
μοι τὸν ἑαυτοῦ παῖδα. γνωαῖκες γὰρ οὐκ εἰσὶ παρ' αὐτοῖς. ἐγὼ
δὲ οὐδ' αὖτε ἐπ' ἐθόμην, ἀλλ' ἡ ἰσὺν ἀποπεμφθῆναι κάτω ἐς πῶν
θάλασσαν. ὡς δὲ ἔγνω ἀδύνατον ὅρ πείθεσθαι, ἀποπέμψεν ἡμᾶς,
ἑσιάσας ἐπὶ ἡμέρας, ἃ δὲ ὅν τῷ μεταξὺ διατίκω ὅν τῇ σελί
νῃ, κατενόησα, καὶ τὰ παρὰ δόξαν, ταῦτα βούλομαι ἐπ' αὐτῷ.
πρῶτα μὲν τὸ μὴ ἐκ γνωαίων γινώσθαι αὐτοὺς, ἀλλ' ἀπὸ τῶν

ribus, nam masculis nuptiis utuntur, sed nec quid sit foemina omnino sciunt. Nam ad quintum & uigesimalium usque annum omnes mulierum habentur loco, eo autem supra non habentur, sed habent. Concipiunt non in uentre, sed in crurium posteriori parte. Vbi autem foetus conceptus est, tumet crus, tandem suo tempore praecident es educunt mortua, tum eadem ad uentum hiantia exponentes mulcent, & ad uitam excitant. Inde & mihi uidetur ad Graecos illud gastrocnemiae uocabulum deuenisse, quod apud illos uentris loco sura concipit. Maius quidam et his enarrabo. Genus hominum apud illos est, qui dicuntur arborei, idque hoc modo nascitur. Testiculum hominis praecedentes in terram plantantium more defodiunt. Inde autem exoritur arbor carnea maxima, ut phallus. Ramos quidem habet & frondes, fructus uero cubi tales glandes. Vbi autem eae maturae fuerint, decerpas cidunt, atque in homines effingunt. Pudenda autem habent apposititia, quidam eburnea, pauperes autem lignea quibus coeant, & uxoribus misceantur. Postquam autem senuerit aliquis non moritur, sed ut fumus solutus euanescit in aërem. Cibus est omnibus unus: structo etenim igne, ranas assat super prunas. Multae apud illos sunt ranae per aëra circumuolantes. His antem assatis circumfusi uelut ad mensam lambunt euaporatum ex illis fumum, ac uescuntur. et cibo quidem talia luntur. Potus haec illis est aër expressus in calicem, liquorem ex se ut rorem redens. Non cgerunt autem, neque mingunt, neque perfoffi sunt ea parte qua nos. sed ne pueri quidem natibus rem obscenam praestant, uerum poplitibus supra suram. nam illic perfoffi sunt. Pulcher apud illos abetur calceus, & sine coma, comatos autem abominantur. Apud eos uero, qui cometas inhabitant stellas, comati contra formosi habentur. Aduenerunt enim quidam qui nobis illorum mores narrauerunt. Barbam autem ad genua demittunt, & in pedibus ungues non habent, sed unodigiti sunt omnes. In speciem caudae brassicae natus cuiusque illorum innascitur proluxa, semper germi-

nans

γαστροκνήμη

μία

διδωσίν τε

Cometa.

[illegible]

nans, quæ & resupino cadente non frangitur. Emungūt & mel amarissimum. qui si quando uel labori insudant, uel luctantur, corpus lacte oblinunt, ut & cascus ex eo coaguletur melle paululum distillāte. Oleum autem è cepis educunt, maxime pingue, ac redolens ut unguentū. Vineas habent plurimas, & aquæ feraces. uuarum autem acini sunt uelut grando quæpiam. & mihi quidem uidetur ubi uentus inciderit, uites illas quati, fractisque uuis grandinem huc ad nos mitti. Ventre ut saculo utuntur, in eum quantum cupiunt mittentes. Apertilis etenim uenter est illis, & iterum clausilis, neque in illo intestinum ullum, aut epar apparet, solum autem densus est intus & pilis oblitus, ita ut & paruuli ubi frigent, in eum subeant. Amictus autem diuitibus quidem uitreus & mollis, cæteris æreus contextus. Nam ea loca metallorum sunt foecunda, idemque aqua macerata metalla ut lanam exercent. Quales autem habeant oculos omnino non ausim scribere, ne forte me quis mentiri putet ob sermonis absurditatem, tamen & id quidem dicam. Oculos exempliles habent, ut qui uelit suos exemptos scruet eos apud se donec illis ad uisum egerat, quos cum reposuit, cernit. Et multi cum forte proprios perdiderint, ab alijs mutuuntur, & uident. Sunt & locupletes qui plures habeant, occultos quidem & reconditos. Aures illis sunt platani folia, præter eos qui ex glandibus formantur. illi enim solum ligneas habent aures. Cæterum & miraculum aliud in regia conspiciatus sum. Speculum maximum supra puteum positum est, non adeo altum. In puteum si quis descendit, omnia audiet, quæ apud nos in terra dicuntur. Si uero speculum intueris, omnes quidem urbes, omnesque gentes uides, non secus ac si omnibus interesses. Tunc & ipse meos uidi, & patriam omnem, an uero & illi me uiderint, satis exploratum non habeo. Quod si forte quis non credet hæc ita se habere, cum eò perueniet sciet, me uera dixisse. Tunc salutato rege & ijs, qui
circa

πείφυκε μακρὰ, ὥς πρὸ οὐρά, διὰ λησσαν ἐς αἶν', καὶ ὑπὲρ ἅπαντας
 ἦγοντες, αὐτὸν καὶ ἀποκλινόμενον. ἀπομύνηται δὲ μέλι, δριμύτατον. καὶ
 περὶ αὐτὸν ἡ συνωσίσις, ἡ γυνυζόντη, γάλακτι παρὰ τὸ σῶμα ἀλείφει
 σιμ, ὥς τε καὶ πυρὸς ἀπὸ αὐτοῦ πηγνυομένη, ὁλίγον τὸ μέλι τῷ
 ἐπιστάσαντι. ἔλαον δὲ ποιεῖνται ἀπὸ τῆς κρομμύων πάντων λιπα
 ρόμπε, καὶ ἐνὶ στήθεσιν, ὥς πρὸς μύρον. ἀμπέλους δὲ πολλαὶ ἐχουσι
 δριφοφόρους. αἱ γὰρ ῥαγίδες τῆς βοτρυώων, εἰσὶν ὥς πρὸς χάλαζα. καὶ
 μοι δοκεῖ ἐπεὶ αὐτὸν ἐμπιστῶν ἀνεμῶν διασεισὴ τὰς ἀμπέλους
 ἐκείνας, τότε πρὸς ἡμᾶς καταπίπτει ἡ χάλαζα, διαβράχυνται τὰ
 βοτρυώων. τῇ μὲν τοι γαστρί, ὅσα πῆρα χέωνται, τιθέντες ἐν αὐτῇ, ὅ
 σων δ' ἐόνται. ἀνοικτὴ γὰρ αὐτοῖς αὐτῇ, καὶ πάλιν κλεσθ' ὅστις.
 ἐν τέρῳ δὲ ἐν αὐτῇ οὐδὲ ἥπαρ φαίνεται, ἡ τοῦτο μόνον, ὅτι δια
 στήν ἐν τοῦτο, καὶ λάσιός ὅστις. ὥς τε καὶ τὰ νεογνὰ ἐπεὶ αὐτὸν ῥί
 γωσιμ, ἐς ταύτην ὑποστέλλεται. ἐκ δὲ τῶν τοῖς μὲν παλαιοῖς, ὑαλίσ
 νη, μαλθακῇ, τῆς πένθης δὲ, χαλκῇ, ὑφαντῇ. πολὺ χαλκα γὰρ τὰ
 ἐκθ' ἡρώα. καὶ ἐργάζονται τὸν χαλκὸν ὑπὸ αὐτῶν ὑποβρέξαντες, ὥς
 περὶ τὰ ἔρια. περὶ μὲν τοι τῆς ὀφθαλμῶν, οἷους ἐχουσιμ, ὁκτώ
 μὲν εἰπεῖν, μή τις με νομίσῃ ψεύσασθαι διὰ τὸ ἄπιστον τοῦ λό
 γου. ὁ μὲν δὲ καὶ τοῦτο ἔρω. τοὺς ὀφθαλμοὺς περιεσφύζοντες ἐχου
 σι. καὶ ὁ βαλόμενος ἐξελών τοὺς αὐτοὺς, φυλάττει ἐξ τῶν δει
 νῶν ἰδίῃ. οὕτω δὲ ἐν δέμῳ, ὅρα. καὶ πολλοὶ τοὺς σφύζοντας
 ἀπολείαντες, παρ' ἄλλων χρησάμενοι ὀφθαλμοῖς. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ πολ
 λούς ἀποδέτοντες ἐχουσιμ, οἱ παλαιοί. τὰ ὅσα δὲ, παλαιάνων
 φνῆα ἐσὶν αὐτοῖς, παλιν γὰρ τοῖς ἀπὸ τῆς βαλάνων. ἐκθ' οὖν
 γὰρ μόνον ἐξυλινά ἐχουσι. καὶ μὲν καὶ ἄλλο διὰ μᾶλλον ἐν τοῖς βα
 σιλείοις ἐδεασάμενος. καὶ τοπῆρον μέγιστον κῆτα ὑπὲρ φρέατος,
 οὐκ ἄν βασιλεὺς. ἀρμὴν οὖν εἰς τὸ φρέαρ καταβῆ τις, ἀκτὴ πάν
 των τῶν παρ' ἡμῖν ἐν τῇ γῇ λεγομένη. ἐὰν δὲ εἰς τὸ κάτοπῆρον
 ἀποβλέψῃ, πᾶσας τὰς πόλεις, πάντα δὲ ἐθνῶν, ὥς πρὸς ἐφ' ἑαυτῶν ἐκεί
 σοις. τότε καὶ τοὺς οἰκίους ἐγὼ ἐδεασάμενος, καὶ πᾶσαν τὴν πα
 τρίδα, εἰ δὲ καὶ ἐκθ' οὖν με ἐώρων, οὐκ ἐτι ἔχω δ' ἀσφαλεῖς εἰπεῖν. ὅς τις
 δὲ μὴ πισυνῇ ταῦτα οὕτως ἔχειν, ἀποπερὶ αὐτοῦ ἐκθ' οὖν ἐκείνου, καὶ
 εἰσέται ὥς ἀληθὴ λέγω. τότε δὲ οὖν ἀπαρτίζεσθαι τὴν βασιλείαν, καὶ
 τοὺς αὖτε

quī circa illum erant, nauē ascendentes ferebamur. Ab-
 untia autem mihi dona dedit Endymion, uestes quidem
 uitreas duas, aëreas autem quinque, lupineamque pano-
 pliam, quæ omnia postea in ceto amisi. Misit & nobiscū
 Equouultures mille, quī nos deducerent stadijs quingē-
 tis. Nauigantes autem circa terram illam, prouincias qui-
 dem plurimas & alias præterlapsi sumus, appulimus ues-
 ro ad Luciferum nuper inhabitatum, ubi descendentes
 aquas hausimus. Hinc zodiacum introeuntes, ad leuam
 quidem solem prætergrediebamur, circa illius terræ mar-
 ginem nauigantes. Neq; enim descendimus, & quidem
 socijs id summe cupientibus. Erat enim uentus, qui nos
 à terra propelleret, quanquam uideremus regionem fœ-
 cundam, ac pinguem, & irriguam, ac bonorū multorum
 plenam. Atqui Nubecentauri, hī uidelicet qui Phaëthon
 timitabant, speculati nos longe, ac delapsi uolauerunt
 ad nauem, quicq; socios esse didicissent, abiere, iam enim
 & Equiuultures discesserant. Nauigantes autem sequen-
 ti nocte ac die, circa uesperam peruenimus ad lucernarū
 urbem (sic enim illam uocant) iam iter nostrum ad infē-
 riora secantes. Hæc autē ciuitas medio inter Pleiades, ac
 Hyadas stellas aëre sita est, zodiacoq; multo inferior. Des-
 cēdentes autē neminem quidem inuenimus, lucernas ue-
 ro multas decurrentes, & in foro & secus portū deambu-
 lantes nōnullas quidē paruas, & ut ita dicā, egenas, ex
 magnis autē ac potentibus paucas, & has ualde illustres ac
 nobiles. Domus illis, & lychneones seorsum unicuiq; e-
 rant, et hominū more appellabantur, & uocem emittē-
 tes audiebamus, neq; nocebant, sed potius ad diuertens
 dum inuitabant. Nos tamen formidare, nec nostrum uel
 unus apud illos cœnare, aut capere somnum est ausus.
 Palatium autem illis in media ciuitate extructum est,
 ubi per totā noctem earum sedet princeps, nomine u-
 namquancq; compellans. Quæcunq; uero non paret com-
 demnatur ad mortem ut transfiga. mors autem est ex-
 tingui. Astantes autē nos considerabamus quæ fiebant
 simulq; lucernas respondentes audiebamus, causasque
 quare

αἰχνοὺς
 λυγ.

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Α.

τούτῳ ἀφ' αὐτὸν, ἐμβάντες, ἀνέχθημεν. ἐμοὶ δὲ καὶ δ' ὥρα ἔδωκεν
 κερὸς ἐνδυσμῶν, δ' ὅς μοι ἦν ὑαλίνων χιτῶνων, πέντε δὲ χαλ-
 κόνες, καὶ πανοπλίαν διεμίνην. ἀπάντα γὰρ τοῖς κῆτε κατέλειπον·
 σὺν ἐπεμπε ἡ ἡμῶν καὶ ἱππογύνους χιλίους, προεπέμψοντες ἄρτι
 σαδ' ὡς πέντακισ' ὡς. γὰρ ἡ τοῖς παράπλο, πολλὰς μὲν καὶ ἄλ-
 λας χώρας παρημεΐψαμεν, προσέχομεν δὲ καὶ τοῖς ἑωσφόρῳ
 ἄρτι σωοικιστοῖς. καὶ ἀποβάντες, ὑφ' ἑρμίστα μεθ' ἡμῶν
 εἰς τὴν ζωδίακόν, γὰρ ἀριστέρε' ἀπερήσμεν τὸν ἥλιον, γὰρ ἡμεῖς
 παραπλέοντες. οὐ γὰρ ἀπέβημεν, καὶ τοὶ πολλοὶ ἦν ἑταίρων ἐν
 πινυμὸντων. ἀλλ' ὁ ἄνεμος οὐκ ἀφῆκεν. ἐβρώμεθα μὲν τοὶ πλὴν
 χώραν ἐνθαλῆτε, καὶ πῖονα, καὶ εὐδ' ὅρῳ, καὶ πολλῶν ἀγαθῶν
 μεσῶν. ἰδόντες δὲ ἡμεῖς οἱ νεφελοκένταυροι, μισοροφῶντες πα-
 ρὰ τοῖς φαείνοισι, ἐπέπρυσαν ἐπὶ τὴν ναῦν. καὶ μακρόντες γὰρ
 πονόρους, ἀπεχώρησαν. ἦδη δὲ καὶ οἱ ἱππόγυποι ἀπελκύνθη-
 σαν. πλείονας δὲ πλὴν ἐπιόντων νύκτα, καὶ ἡμέραν, περὶ ἐξ
 αὐτῶν ἀεικόμεθα ἐς τὴν λυχνόπολιν καλεσμένῳ, ἦδη τὸν
 κάτω πολὺν δ' ὀϊκόντες. ἡ δὲ πόλις αὐτῇ, κῆται μετὰ τῷ τῷ
 ἑσπέρῳ, καὶ τὸν ὑπ' αὐτῷ ἄρτι. ταπεινότερα μὲν τοὶ ζωδία
 κόνι. ἀποβάντες δὲ, ἀνδρωπορὸν οὐδένα μὲν εὐρομῶν, λυχνους
 δὲ πολλοὺς περιδόντας, καὶ γὰρ τῇ ἀγορᾷ, καὶ περὶ τὸν λημέ-
 να διατρίβοντες. τούτῳ μὲν, μικροῦς, καὶ ὥς περ ἐπ' ἑν, πέντε
 τας. ὀλίγους δὲ ἦν μεγάλων, καὶ δ' ὡς αὐτῶν, πάντων λαμπρῶν,
 καὶ περιφανῶν. οἰκίσθες δ' αὐτοῖς, καὶ λυχνῶν ἰδίᾳ ἐκάσθ' ὡς
 ποίωτο. καὶ αὐτοὶ ὀνόματα εἶχον, ὥς περ οἱ ἀνδρωποί. καὶ
 φωνῶν προῖε μὲν ἡκοῖο μὲν, καὶ οὐδέ μὲν ἡμεῖς ἡδ' ἰκοῦν, ἀλλὰ
 καὶ ἐπὶ ξενίᾳ ἐκάλου. ἡμεῖς δὲ, ὅμως ἐφοβούμεθα. καὶ οὕτως
 διεπνήσαμεν, οὐτὲ ὑπ' ὧσ' αἵτις ἡμῶν ἐτόλμασεν. ἀρχὴ δ' αὖτε
 τοῖς γὰρ μέτῃ τῇ πόλει πεποιήσθαι. ἐνθα δ' ἄρχων αὐτῶν, δ' ὅς
 λης νυκτὸς καὶ νῆται, ὀνομασί' καλῶν ἐκάσθ'. ὅς δ' ἂν μὴ ὑπα-
 κούσῃ, καὶ ἀν' ἡμῶν ἀποδανῶν, ὥς λιπὼν πλὴν τάξι. ὁ δὲ θά-
 νατός ὅστις σβεδίωται. παρ' ὧς δὲ ἡμεῖς, ἑωρῶμεν τὰ γινώ-
 μενα, ἡ ἡκούομεν ἕμ' αὖτε λυχνῶν ἀπολογουμένων, ἡ τὰς αἰτίας

d λεγόντων,

Aristophanes in auib.

quæ abfuiſſent dicētes . Hic & lucernam noſtram agnoui, & alloquutus rogabam, quomodo ſe haberent domeſtici noſtri, ea autem mihi omnia enarrauit . & noctem quidem illam ibi manſimus . Sequenti uero die ſoluentes ſecus nubes nauigabamus . Hic & Nephelococcygiam uidimus urbem, uidētesq; admirati ſumus. neq; in eam deſcendimus, non enim permittebatur aura . Imperat autē illis Coronus Cottyphionis filius . Tum ego Ariſtophanis poëtæ recordatus ſum, hominis quidem ſapientis & ueri, ac in his quæ ſcripſit fruſtra non crediti . Tertia autē ab illa die, & oceanum iam manifeſte uidebamus, terram autem nuſquam, præter aërias illas, quæ iam ipſæ quidē igneæ & micantes, mihi uidebantur . Quarta autem die circa meridiem molliter aſpirante aura & ſubſidēte in mare deponimur . Vt uero aquam attigimus, mire ac ſupra modum læti fuimus, & omnibus prandiū exijs quæ ſuppeteabant exhibuimus, et deſcendentes natabamus . erat enim tranquillum mare . Sed ut uidetur, ſæpenumero mutatio in melius, maiorum malorum conſueuit eſſe principium . Etenim nobis duos tantum dies feliciter nauigantibus, illucente tertia ad orientem ſolem, repente beluas uidemus, & cete cum multa alia, tum omnium maximum, & quingentorum et mille ſtadiorum magnitudine, adueniebat autem hiāns, et mare procul turbans, ſpumæq; undiq; circūſuſum . Dentes exerebat phallis noſtris multo longiores, acutos omnes, ut palī, ac ebore candidiores . Nos igitur cum poſtremū nobis mutuo uale dixiſſemus, & amplexi eſſemus, præſtolabamur, & cum reſorberet, unā cum naui ipſa nos degluſiuit . Non autem contigit in dentes offendere, ſed per eorum raritatem nauis delapſa intro decedit . Vbi autem intus fuimus primo quidem obſcurum erat, & uidebamus prorfus nihil . Tandem cohiānte uidemus cetum magnum, undiquaque altum latumque, & ciuitatis capacem, quæ uel decem hominum milia capere poſſit . Erant præterea paſſim & parui piſces, & alia quædam animalia conſiſta multa, nauiumq; uela, & ancoræ, et hominum oſſa,

λεγόντων, δι' ἃς ἐβράδυνον. ἔνθα καὶ τὸν ἡμέτερον λύχνον ἐγνώ-
 ρισα. καὶ προσεπαύω αὐτὸν, περὶ τῶν κατ' οἶκον ἐπωθανόμων, ὡς
 πως ἔχοιεν. ὃ δ' ἐμοὶ πάντα διηγήσατο. πλὴν μὲν οὖν νύκτα ἐκεί-
 νῃ, αὐτοὶ ἐμείναντες. τῇ ἐπιδύσῃ δ', ἄραντες, ἐπ' αἴετον πλησίον
 τῶν νεφῶν. ἐνθάδ' ἡ καὶ πλὴν Νεφελοκοκκυγία μετ' ὅλην ἰδόντες, ἐ-
 θαυμάσαμεν. οὐ μὲν τοὶ ἐπέβημεν αὐτῆς, οὐ γὰρ εἶα τὸ πνεῦμα
 βασιλεύει μὲν τοὶ αὐτῶν κορυφῶν ὃ κορυφίων. καὶ ἐγὼ ἐμνή-
 σθην Αἰριοφάνους τὸν ποικτῆ, ἀνδρὸς σοφοῦ, καὶ ἀληθοῦς, καὶ
 μάτῳ ἐφ' οἷς ἔγραψεν ἀπιστιμύνας. τῇ τῇ δ' ἀπὸ ταύτης ἡμέρας,
 καὶ τὸν ὠκεανὸν ἠδ' ἡσάφως ἑωρῶμεν. γῆ δὲ οὐδ' αὖτις, πάλιν γε
 ἐν τῷ ἄρει, καὶ αὐταὶ δὲ, πυρρῶς ἡδ' ἡ, καὶ ὑπεραυγῆς ἐφαντάζον-
 ται. τῇ τετάρτῃ δ' περὶ μεσημβρίαν, μαλακῶς ἐνδιδόντες τ' πνεῦ-
 ματος, καὶ συνιζάνοντες, ἐπὶ πλὴν θάλατταν κατέτεθημεν. ὡς δ' ἔ-
 ἴδατο ἐφαντάμεν, θαυμάσιον ὡς ὑπερκόμμεθα, καὶ ὑπερχαίρο-
 μεν καὶ δ' ἔσπουρον πᾶσι μετ' αὐτῶν πτόντων ἐποιόμμεθα. καὶ ἀπορρε-
 ψάντες, ἐνυχόμμεθα. καὶ ἡ ἔτυχε γαλήνη οὖσα, Ἐυσσάθου τὸ πᾶ-
 λος. εἴκοι δ' ἀρχὴ καὶ μὴ μόνον γίνεσθαι πολλὰ πρὸς τὸ βέλ-
 τιον μεταβολῆ. καὶ γὰρ ἡμεῖς δ' ὅνομόνας ἡμέρας ἐν ἴσῳ πλε-
 σάντες, οἱ δ' ἐπὶ τῆς ὑποφανούσης, πρὸς ἀνίσχουσα τὸν ἥλιον ἄφω-
 ρῶμεν θηρία, καὶ κῆτι, πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, ἐν δ' μέγιστον ἀπάν-
 τωμεν, ὅσον σαδίων χιλίων καὶ πεντακοσίων τὸ μέγεθος. ἐπὶ
 δὲ κεχηνός, καὶ πρὸ πολλοῦ ταραττομένη πλὴν θάλατταν, ἀφ' ὧν πε-
 ρικλυζόμενοι, καὶ πυνὲς ὀδόντας ἐκφαίνον, πολλοὶ τῶν παρ' ἡμῶν
 φαλλῶν ὑψηλοτέρως. ὁξὺς δὲ πάντας, ὡς πρὸ σκόλοπας, καὶ λθ-
 κούς, ὡς περ' ἐλεφαντίνες. ἡμεῖς μὲν οὖν δ' ὕστατον ἀλλήλους προ-
 σσεπώντες, Ἐ περιλαβόντες, ἐμύλομεν. ὅ δὲ ἡδ' ὡς παρ' ἡμῶν, καὶ ἀναρ-
 ροφῆσαν, ἡμεῖς αὐτῇ νηὶ κατέπιεν. οὐ μὲν τοὶ ἐφθην σωμαρράξαι τῆς
 ὀδύσεως, ἀλλὰ διὰ τῶν ἀραιωμάτων ἡνῶν εἰς τὸ εἶσω διεξέτε-
 σεν. ἐπεὶ δὲ ἐνδορῆμεν, τὸ μὲν πρῶτον, σκότῳ ἡμ', καὶ οὐδ' ἐμ
 ἑωρῶμεν. ὕστερον δὲ αὐτοὶ ἀναχανόντες, εἶδομεν κῆτ' ἄλλα μέγα,
 Ἐ πάντῃ πλάτν, καὶ ὑψηλόν, ἱκανόν, μυριάσιν πόλει ἐνδοκῆν.
 ἔκοντο δ' ἐν μέσῳ Ἐ μικροὶ ἰχθύες, καὶ ἄλλα πολλὰ θηρία συγ-
 κεκομμένα, καὶ πλοῖον ἰσία, καὶ ἄγκυραι, καὶ ἀνθρώπων ὅσας,

& onera. Circa medium uero & terra & colles erant, ut
 conijcio, ex eo quem absorpserat limo, accumulati. Igi-
 tur & sylua in his innata erat, & arbores omnigenae, ole-
 raq; accreuerant, ac cuncta cultis agris similia. circuitus
 autem terrae stadij ducenti & quadraginta. Erat autem ui-
 dere & marinas aues, laros, & alcyonas in arboribus nidi-
 ficantes. Tunc uero plurimū lachrymati fuimus. Deni-
 q; cum erexissem comites, nauem fulcimus, ipsiq; è silici-
 bus excitantes ignem, & accendentes, coenā ex his quae
 aderant fecimus. Aderant enim omnigenum piscium car-
 nes, aquamq; adhuc ex Lucifero etiam habebamus. Ses-
 quenti uero exurgentes die, si quando hiallet cetus, non
 nunquam montes uidebamus, quandoq; solum coelum,
 quandoq; insulas. nam sentiebamus eum concite ferri ad
 omnem pelagi partem. Postquam autem mansione iam
 assueti eramus, accipiens è comitibus septem, deambula-
 bam per syluā, cuncta lustrare ac explorare uolens. Nec-
 dum quinq; stadijs totis digressus inueni sacellum quod-
 dam Nepuni, quemadmodum testabatur inscriptio, ac
 paulo post & sepulchra multa, et columnas desuper, iux-
 taq; fontem perspicuae aquae, et canis etiam latratum au-
 diuimus, longe q; apparebat sumus, & domū quampiam
 conijciebamus. Festinanter igitur accedentes, offendi-
 mus senem & adolescentem, sedule ac diligenter sulcum
 quendam facientes, ac per eum aquam de fonte deriuantes.
 Latī ergo simul ac territi constitimus. illi uero idem
 & nobiscum merito passi, sine uoce steterē. Tandem ue-
 ro aliquando, qui uos estis aduenae inquit senex, num ex
 marinis estis dijs, an infelices homines nobis similes? Ete-
 nim nos hoīes, & in terra nutriti, marini nunc sumus, flu-
 ctuamusq; hac belua circumclusi, neq; quid de nobis sit sa-
 tis nouimus, mori qdē uidemur, uiuere tamē arbitramur.
 Ad hec ego, et nos, inquā, o pater adsumus hic hoīes ali-
 unde profecti, ipsa cū naui nuper absorpti. Accessim⁹ autē
 nūc uolentes scire, quae in sylua sint, quō se habeant, multa
 enī nobis, et dēsa uisa est. Deus autē, ut uidet nos duxit re-
 ut uiderem⁹, sciremusq; nos in hac belua inclusos esse, nō
 solos

καὶ φοβρία. καὶ μέσοι δὲ, ὅ γῃ, καὶ λόφοι ἡῶν, ἐμοὶ δ' ὀκθῆμ, ἐκ
 τ' ἰλνός, ἢ κατέπινε σωσιζάνεσσα. ὕλη οὖν ἐπ' αὐτοῖς, καὶ δένδρεα
 πάντ' ἐπιφύκε, καὶ λόχνα ἐβεβλασκήκε, καὶ ἑώκε πάντα
 θύρα γασμύλοις. περὶ μέγ' ὅ γῃς, σάσιοι διακόσιοι καὶ τρεῖς
 ῥακοῖτα. ἢ δὲ ἰδ' ὅ καὶ ὄρνεα τὰ θαλάττια, λάρες, καὶ ἀλκυνόες
 ἐπὶ τῇ δένδρῳ νεοττεύοντα. τό τε γ' οὐμ ἐπὶ πολλῷ ἐδ' ἀκρύνουμι.
 ὕστερον δ' ἀνασῆσας τοὺς ἐταίρους, πλὴν μὲν ναῦν ὑπεκρίξαμην, αὖ
 τοὶ δ' τὰ πυρρὰ σωξίφαντες, καὶ ἀνακαύοντες, δειπνον ἐκ τῇ
 παρόντων ἐποιέμεθα. ἥδε κ' ἐπὶ ἄφθονα καὶ παντοδ' ἀπ' ἀρέα
 ἰχθύων. καὶ ὕδωρ ἐπὶ δ' ἐκ τῶ ἐωσφόρου εἰχομην. τῇ ἐπιούσῃ δὲ
 διανασάντες, εἴ ποτε ἀναχάνοι δ' ἡτορ, ἑωρῶμεν ἄλλοτε μὲν ὅρῃ,
 ἄλλοτε δ' ἄλλοτε τὸ οὐρανόν, πωλλὰ καὶ δὲ κήνησας. ὅ γ' ἡδ' αὖ
 θα, φερομένη αὐτῶν ὁξέως πρὸς ὧμ μέρος ὅδ' ἀλάττης, ἐπὶ δ' ἡ
 δὲ ἐθάδες τῇ διαξίβῃ ἐγινόμεθα, λαβὼν ἐπὶ τῇ ἐταίρων, ἐκ
 βαδίζοντες πλὴν ὕλην, περισκίφαδ' τὰ πάντα βολόμην. οὐπω
 δὲ ὅλως πέντε διελθὼν σάσιος, εὐροῖ ἱερὸν προσδ' ὦνος, ὡς ἐδ' ἡ
 λσ ἡ ἐπιγραφῇ. καὶ μετ' οὐ πολὺ, καὶ τάφους πολλοὺς, καὶ σήλας
 ἐπ' αὐτῶν, πλῆθος τε, καὶ γὰρ ὕδατος διαυγῆς. ἐπὶ δὲ καὶ κυνὲς
 ὑλακὴν ἡκόμην, καὶ καπνὸς ἐφαίνετο πόρρωθεν. καὶ τίνα καὶ ἐπαυ
 λην εἰκάσομεν. αὐτὸς οὐμ βαδίζοντες, ἐκείσε μὲν πρὸς οὐτὴ καὶ
 νεανίσκῳ, μὲν πρὸς μὲν πρὸς ἀμ' ἵνα ἐρεγομύλοις, καὶ ὕδωρ ἄπ' ὅ
 πηγῆς ἐπ' αὐτῶν διοχετεύσιμ. ἡδ' ὅντες οὐμ ἄμα, καὶ φοβηθέντες,
 ἐς κ' ἐμ. καὶ κ' οὐ τὸ αὐτὸν ἡμῖν ὡς τὸ ἐκὸς παθόντες, ἀναυτοὶ πα
 ρεσῆκαμ. ἡδ' ὅ δὲ πρὸς οὐτὴς ἐφ' ἡ, τίνες ὕμεις ἄρα ἐς ἐξένοι;
 πότερον ἐφ' ἡ, τῇ ἐναλίωμ διαμόνωμ, ἢ ἄνθρωποι δυσυχῆς, ἡμῖν
 παρὰ πλῆστοις. ὅ γ' ἡμῆς ἄνθρωποι ὄντες, καὶ γὰρ γῇ ἐφαίντες, νῦν
 θαλάττιοι γεγόναμεν, καὶ σωνηχόμεθα ὅδ' ἐπὶ ἐχοντι τούτῳ θη
 ρίῳ, οὐδ' ὅ πάρομεν, ἀκριβῶς εἰδότες. πεθάναν μὲν γὰρ εἰκάσο
 μέμ, ἡδ' ἐπὶ πισυόμεμ. πρὸς ταῦτ' ἐγὼ εἴπομ. καὶ ἡμῆς τοὶ ἄν
 ῥωποι νεκροὶ ἐσμεν, αὐτὸς σκάφη πρὸς καταπο
 δόντες. πρὸς ἡμῶν δὲ νῦν, βουλόμενοι μαρτυρῶν τὰ γὰρ τῇ ὕλῃ
 ὡς ἐχ' ἡ. πολλὴ γάρ τις καὶ λάσιος ἐφαίνετο. διαμύμων δὲ ἡ
 ὡς ἐοικε ἡμῶς ἡ γὰρ, σέ τε ὁ φοβούμενος, καὶ εἰσομύλους ὅτι μὴ

solos. Sed narra nobis tuam ipsius fortunam, quisquis
 es, & unde huc introieris. Is autem inquit, non dicam, neque
 quæ apud me sunt scietis, nisi prius hospitio recepti, ex
 præsentibus bonis fruamini, simulque acceptos nos duxit
 in domum. Cum autem nobis olera & glandes apposuis-
 set, ac pisces, uinumque infudisset, postquam saturi fuimus
 rogabat quid nobis accidisset. Cui ego omnia, ut sese ha-
 bebant enarraui, nimirum tempestatem illam, & quid
 in insula contigisset, tum nauigationem in aëre, atque bel-
 lum, cum reliquis alijs, usque ad id quod à ceto absorpti fu-
 erimus. Ille uero supra modum admiratus, & ipse ex par-
 te quid sibi contigisset enarrabat, aiebatque. Genere quidē
 hospites, sum Cyprius. Egressus autem ad mercatum cum
 filio quē uidetis, alijsque meis familiaribus multis nauiga-
 bam in Italiam, naui quidē magna, ac uarijs mercibus or-
 nusta, quā forte in ore ceti dissolutam uidistis. Igitur in Si-
 ciliam usque feliciter nauigauimus. Inde uiolento flatu ab-
 lati post tertiam diem in oceanū delati fuimus. hic in cetū
 incidentes, et ipsa cum naui ac comitibus absorpti, ceteris
 morientibus duo nos euasimus. Sepultis autē socijs tem-
 plum Neptuno ereximus, eam quā uidetis agimus uitā.
 Olera quidē ex orto legimus, uescimur uero piscibus ac
 glandibus. Multa autē, ut uidetis, est sylua, & sanē uineas
 habet plures, è quibus nobis uinum exoritur dulcissimū,
 fontemque non minus optima quam frigidissima aqua. Lectu-
 lum autē sub sternimus è frondibus, ignemque succendimus
 copiosum, ad uolantesque uolucres ancupamur, piscamur et
 uiuos pisces, ad beluæ brachias sollicitatos. ubi abluimur
 si quando cupimus. etenim stagnum salum est non pro-
 cul, uiginti stadiorum circuitu, quoduis piscium genus
 continens, in quo & namus, & uauigamus parua in cim-
 ba, quam ipse compegi. Annos autem à ceti absorpti se-
 ptem & uiginti numeramus. & alia quidem utcumque fer-
 re possemus, sed incolæ, & uicini molesti uehementer
 sunt & onerosi, ferique & agrestes. Papæ inquam ego, & alijs
 etiā sunt in ceto: multi quidē, inquit, & inhumani, ac
 uisui deformes. Nam occidentalem, & extremam syluæ
 partem

μόνοι ἐν τῷ δεκαθείρηγμα τοῦ θεοῦ. ἀλλὰ φράτορ ἡμῶν τὴν
 σεαυτοὺν τύχην, ὅσως ὦν, καὶ ὅπως δεῦρο εἰσῆλθες. ὁ δὲ, οὐ πρότε
 ρον ἔφη ἔρῃ, οὐδὲ πυνθεῖσθαι παρ' ἡμῶν, πρὶν ξενίῳ τῷ παρόντι
 τῳ μεταδύναται. καὶ λαβὼν ἡμῶν, ἡγῶν ἐπὶ τῷ οἰκίῳ. ἐπεπύκ
 το ὁ αὐτάρκη. καὶ σιβάδας ἐνκοσόμετο. καὶ τὰ ἄλλα, ὅλῃ τῷ
 παρὰ τοῦ θεοῦ ἡμῶν λάχανά τε, καὶ ἀκρόβρυα, καὶ ἰχθυῖς, ἐπὶ δὲ
 οἶνον ἐγχείας, ἐπεπύκ ἡ ἰκανῶς ἐκορέθημεν, ἐπαυθάνετο ἃ ἐπεπύκ
 θημεν. καὶ γὰρ πάντα ἔξῃς διηκασάμεν, τὸν τε χαμῶνα, καὶ τὰ ἐν
 τῇ νήσῳ, καὶ τὸν ἐν τῷ ἀέρι πλῆθον, καὶ τὸν πόλεμον, καὶ τὰ ἄλλα
 μέχρι τοῦ ἐν τῇ κατὰ φύσιν. ὅς ὑπερβαύμεται, καὶ αὐτὸς
 ἐν μέσῃ τῇ κατὰ φύσιν διέξῃ, λίτῳ, καὶ ἡ γῆ ὡς εἰμι ὡς ξένοι, καὶ
 πρὶν. ὅς μιν διὰ κατὰ φύσιν ἀπὸ τῷ παρὰ τοῦ θεοῦ μεταδύναται
 ὅς ὁρᾷ, καὶ ἄλλων πολλῶν οἰκετῶν, ἐπλεονεῖς ἰταλίαν, ποικίλ
 λον φορτίον κομίζων ἐπὶ νηὶ μεγάλῃ, ἢ ἐπὶ σώματι τοῦ κήτους
 διακλυμυλῶν ἴσως ἐωράκατε. μέχρι μὲν οὖν σικελίας, εὐτυχῶς
 διηγεύμεθα μὲν. ἐκείθεν δὲ ἀρπαδέντες ἀνέμῳ σφοδρῶ, ἔτι αἰὼι
 ἐς τὸν ὠκεανὸν ἀπῆλθον μὲν. ἐνθα τῷ κῆτι περιτρυχόντες, καὶ αὐτὰν
 ὁροι καταποθέντες, οὐκ ἡμῶν, τῷ ἄλλων ἀποθανόντων, ἐσώθη
 μεν. διὰ τὴν τῶν τοῦ ἐταίρου, καὶ ναὸν τῷ προσφῶνι θεομάμε
 νοι, τῶν τῶν βίον ζῶμεν, λάχανα μὲν κητεύοντες, ἰχθυῖς δὲ σί
 τῶν μὲν, καὶ ἀκρόβρυα. πολλὰ δὲ ὡς ὁρᾷ ἡ ἕλκ. καὶ μὲν καὶ ἀμπελὺς
 ἐκὶ πολλὰς, ἀφ' ὧν ἡ σίτος οἶνος γίνεται. καὶ τὴν πηγὴν ὅς ἴσως
 εἶδετε καλλίστην ψυχροτάτην ὕδατος. ἐν τῇ ἀπὸ τῷ φύλλῳ πο
 ούμεθα, καὶ πῦρ ἀφθονον καίμεν, καὶ ὄρεα τῷ θηρύμιον τὰ εἰσπε
 μένα, καὶ ζῶντας ἰχθυῖς ἀρπάζομεν, ὅλῃ τῷ ἐπὶ τὰ βραγχία τῷ θε
 οῦ, ἐνθα καὶ λουόμεθα, ὅπου τὰν ἐτιθυμῆζωμεν. ὁ μὲν καὶ λίμνη οὐ
 πόρρω ὅστις ἀλμυρὰ, σαρδίῳ εἰκοσι τὴν πρὶν ἐμῶν, ἰχθυῖς ἔχουσα
 παντοδύνατος. ἐν ἧ καὶ νηρόμεθα, καὶ πλέμεν ἐπὶ σκάφῃ μικρῇ. ὁ
 ἐγὼ ἐν αὐτῇ σάμῳ. ἐπὶ δὲ ἡμῶν ὅστις κατὰ πόσιν ταῦτα, ἐπὶ τῇ, καὶ εἰ
 κοσι. καὶ τὰ ἡ ἄλλα, ἴσως φέρῃ δυνάμεθα. οἱ δὲ γείτονες ἡμῶν, ὁ
 πάροικοι, σφοδρὰ χαλεπὴ, καὶ βαρὺς εἰσιμ, ἀμικτὸν τε ὄντες, καὶ ἄ
 γριοι. ἢ αὐτὸν ἐγὼ, καὶ ἄλλοι ἄνεις εἰσιμ ἐν τῷ κῆτι, καὶ οὐκ ἔ
 φη καὶ ἄνεις, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλόκοτοι. τὰ μὲν γὰρ ἐπερίαι, καὶ
 οὐράια

Tarichanes.

Tritonomēdites.

Paguradæ.

Psittopodes

partem, Tarichanes inhabitant, gens oculis anguillinis, & facie Carabea, bellatrix, temeraria, ac mordax. Aliam quæ ad dextrum est latus, Tritonomēdites tenent, superioribus quidē partibus hominibus similes, inferioribus uero felibus. Atqui alijs minus immites sūt. Ad leuā uero Carcinochīres, & Thynocephalī, mutua inter se amici & cœdere iuncti. Mediterraneā deniq; Paguradæ, ac Psittopodes, genus bellicum, ac celerrimum. Quæ ad orientem, ad beluæ uidelicet os uergunt, deserta ut plurimū sunt, & à mari stagnantiā. tamen et hæc ego teneo. uectigal pendens Psittopodibus, ostrea quingenta. Hæc autē sic se habet regio. Nos autem prospicere oportet, quomodo possimus tot cum gentibus congregari, & quo iure uiuere. Quot, inquam ego, omnes hi? Plures, inquit, mille. armis autem quibus utuntur? nullis, inquit, nisi piscium ossibus. Igitur, inquā ego, feliciter dimicabimus, si nos his bello congregiamur, utpote nos armati cum inermibus. Si enim eos superabimus, posthac sine timore uiuemus. Quæ ut probauimus, abeuntes ad nauem accingebamur. Belli autem causa futura erat, quod pensio nō per solueretur, iam pacti tempore imminente. Et illi quidē misere, tributa postulantes, is uero superbe respondens, nuncios persequutus est. Primi igitur Psittopodes & Paguradæ Scintharo (sic enim uocabatur) indignati, cum tumultu ingruiebant. Nos uero aggressum præuidentes stetimus armati, insidias statuantes hominum quinque & uiginti. Præceptum autem erat his qui ex insidijs erant, ubi prætergressos hostes uidissent insurgerent, quod et fecere. Nam insurgentes à tergo cædebant illos, nos uero & ipsi uiginti quinque (siquidē Scintharus eiusque filius commilitabant) obuiauimus, committentesque manum ira & uiribus decernebamus. Denique conuersos in fugā, ad suas usque latebras insequuti sumus. Cæsi autē ex hostibus sunt nonaginta, è nostris uero unus, & gubernator, tergum triglæ costa perfoctus. Die igitur illa & nocte mansimus in prælio, trophæumque statuimus, arida Delphini spina in sublimē erecta. Sequenti uero die aderant & alij, quæ

αἰραῖα τ' ὕλκας, ταρχᾶνες οἰκίσαι, ἔθνος ἐγχελυπόρ, Ἐ' καρὰ βο
 πρόσωπρ, μάχιμον, κῆ θρασὺν, κῆ ὠμοφάτορ. τὰ δὲ τ' ἑτέρας πλευ
 ρᾶς, κῆ τὸν δ' ἐξ ἰὸν τοῖχον, τριτωνόμλυνδῆτες, τὰ μὲν ἄνω, ἀνθρώρ
 ποιεῖ οἰκόντες, τὰ δ' ἥ κάτω, τοῖς γαλεώταις. ἡ ἴσθμ' ὦν τοῖ ἀλ' ἰκοί
 εἰσι τῶν ἄλλων, τὰ λαμὰ δ' ἔ, καρκινόχερες, καὶ οὐνοκέφαλοι, συμ
 μαχίαιμε, κὼλ' ἐλίσσιν πρὸς ἐαυτοὺς περικημλῖοι. τὼν δὲ μεσόν
 γαίαν, νέμον' Παγυράδαι, καὶ τιτόπιδες, γῆρας μάχιμον, κὼλ'
 θρομικώτατορ. τὰ ἑῶα δ' πρὸς αὐτῶν ὦν σόμαλ, τὰ πολλὰ μὲν
 ἔ, κῆ ἀόστι, πρὸς κλυζόμεινα τῇ θαλάτῃ. ὅμως δ' ταῦτα ἐγὼ ἔχω,
 φόρον τιτόπιδων ὑποτελῶν ἐκάστ' ἔτας, ὅσους πεντακόσια. τοιαύ
 τη μὲν ἡ χῶρα εἰσίμ, ἡμᾶς δὲ χῆ ὅρα μ' ὅπως διωκώμεθα τοσούτοις
 ἔθνεσι μάχαλ, κῆ ὅπως βιοτένσομεν. πόσοι δ' ἐφ' ἡ ἐγὼ οὐτοί
 πάντες εἰσί; πλείους ἐφ' ἡ χιλίωμ, ὅπλα δὲ τίνα εἰσὶν αὐτοῖς; οὐ
 δὲν ἐφ' ἡ, πάλιν ὅσα τῶν ἰχθύων. οὐκ ἔμ' ἐφ' ἡ ἐγὼ, ἄρισ' ἂν ἔχον
 διὰ μάχης ἐλθὼν αὐτοῖς, ἅτε οὐσίμ ἀνόπλοις, αὐτοὺς γε ὥπλισ
 μλῖντες. εἰ δ' κρᾶνίσσομεν αὐτῶν, ἅδε ὡς τοιοπόρ οἰκίσσομεν. ἐλθ
 ξε ταῦτα. Ἐ' ἀπελθόντες ἐπὶ ναῦν, παρεσκυθαζόμεθα. αἰτία δ' τῶ
 πολέμου ἐμὲ λλιν' ἔστω, τ' φόρον οὐκ ἀπόδοσις, ἡ δὲ τ' προσομίαις
 ἐνδωσῃς. κῆ δὲ οἱ μὲν, ἔπειθερ, τ' δ' ασμόρ ἀπαυλῶντες. ὁ δὲ ὑπὸ
 πῆκῳ ἀπκρινόμενος, ἀπεδίωξε τοὺς ἀγγέλους. πρῶτον οὐρ οἱ τιτό
 ποδες, κῆ οἱ Παγυράδαι, χαλεπαίνοντες ὦν Σκινθάρω, τῶν δ' ἐκα
 λῆτο, μετὰ πολλῶν θορύβου ἐπήεσαν. ἡμῶς δὲ, τὼν ἐφοδῶν ὑπο
 πῆνοντες, ὅζον λισάμενοι, ἀνεμνόμεν, λόχον τινὰ προιάσαστες
 ἀνδρῶν πέντε, Ἐ' εἰκοσίμ. εἶρητο δὲ αὐτοῖς ὦν τῇ ἐνέδρᾳ, ἐπ' ἰδὰμ
 ἴδωσι παρὲλκυνθότας τοὺς πολέμους, ἐπανίσταλ. κῆ οὕτως ἐπ' ἰ
 κσαν. ἐπακασάντες δ' ἐκτόπι μ' ἐκοπήν αὐτῶν. κῆ ἡμῶς δ' ἡ αὐτοί,
 πέντε κῆ εἰκοσί τ' ἀριθμόρ ὄντες, κῆ δ' κῆ ὁ σκίνθαρος, κῆ ὁ πάϊς αὐτ'
 σφωρεσθένοντο, ἡντιάζομεν. κῆ συμμίξαντες θυμῶν, κῆ ῥώμῃ, δι' ἐ
 κινδυνώομεν. τέλος δ' ἔσπελὼν αὐτ' ποικισάμενοι, κατεδίωξαμεν, ἅ
 ρη πρὸς τοὺς φωλίδας. ἀπέθαν' ὅτ μὲν πολέμους, ἐσθλομήκοντα κῆ
 ἐκαστόν. ἡμῶν δ' εἰς, κῆ ὁ κυβερνήτης ἔρίγλης πλὴν ῥᾶ διαπρῶν τὸ με
 τάφρην). ἐκείνῳ μὲν οὐν τὼν ἡμέραν, κῆ τ' ἡ νύκτα, ἐκκυλισάμεθα τῇ
 μάχῃ, κῆ ἔσποαορ ἐσῆσαμεν, ῥάχι μ' ἐκράμ' ἀναπῆξαντες. τῇ

quæ facta fuerant sentientes. Dextrum quidē cornu Tarichanes, quos & Pelamus ductitabat, laeuum Thynocéphali, medium Carcinochires tenebant. nam Tritonorum mendites quiescebant, neutri parti addicti. Nos uero cōgressi apud Neptuni templum obuiauius, manumq; conseruimus, multo clamore usi. Resonabat autem cētus, ut antra solent. His itē in fugam uersis, erant enim expediti undiq; & in syluā fugatis, ex illo terra potiti sumus, neq; post multum præcone misso, sustulerunt suos in bello mortuos, foedera & amicitias postulātes. Nobis uero de amicitia uel foedere non est uisum, sed postera die conuersi in eos, funditus omnes cecidimus, præter Tritonem dantes. Siquidē hi ut uidere quæ contigerant, dilapsi per per ccti branchias defiliere in mare. Igitur prouinciam ingressi iam hostibus uacuam de cætero absq; timore habitabamus, palæstris, alijsq; gymnasijs plurimum ac uenationibus dediti. Quandoq; uineas exercebamus aut ex arboribus poma legebamus, omnino his similes, qui in maximo & ineuitabili carcere conclusi delitijs & uoluptatibus indulgent. Annum autem et menses octo ibi exegimus. Nono autem mense, quinta die mensis, circa secundum oris hiatum (tunc enim id semel unoquoq; anni tēpore faciebat, ita ut nos coniectura assequeremur, quatuor ea esse anni tempora) Ad tertium igitur, ut prædiximus, oris hiatum, confestim uocem ac tumultum audiebamns, ut nautarum præcipientium ac remigantium. Turbati igitur ad ipsum bestiae os prorepsumus, stantesq; intra dētes aspiciebamus oīa, spectaculū, quod quidē uiderim inusitatissimum. Hoīes magnos dimidij stadij statura, magnis insulis nō secus q̃ triremibus nauigātes. & quanq; scia me non uerissimi ita narrare, dicā tamen. Insulae erant in longū qdē porrecte, arduę tamen, singule centum stadiorum ambitu, in quibus nauigabāt ex uiris illis circiter uiginti octo. Horum aliqui utrinq; insulae lateribus insidentes ordine remigabant, cupressis magnis, ipsis cum ramis ac frondibus, tanquā remis. Ponē autem ad ipsam puppim, ut uidebatur, gubernator, ut in colle quodam
sublimi

Ὑπεραία δὲ καὶ οἱ ἄλλοι αὐτοδύμιοι, πρῆσαν, ὃ μὲν δεξιὸν κέρας
 ἔχοντες οἱ Ταριχᾶνες. ἦγετο δὲ αὐτῶν Πήλαμος, τὸ δ' ἐνώνυμον
 οἱ κυνοκέφαλοι. ὃ μὲτον δὲ, οἱ καρκινόχηρες. οἱ γὰρ τριτωνομυλῶ
 ὄντες, πλὴν ἡσυχίαν ἦγον, οὐδέτεροις συμμαχεῖν προαιερόμενοι.
 ἡμεῖς δὲ, προαπαλίσσαντες αὐτοῖς περὶ τὸ Ποσειώνιον, προσεμί
 ξαμεν, πολλὰ δὲ ἐνὶ κρημνοῖς. ἀντήχθη ὃ τὸ κῆτος, ὡς πρὸς τὰ ἀπὸ
 λαοῦ. ἑξέμενοι ὃ αὐτοὺς, ἔπε γυμνήτας, καὶ κατὰ δῖωξαντες ἐς
 πλὴν ὕλῃν, τοιοῦτον ἐπεκρατόμεν ἢ γὰρ. καὶ μετ' οὐ πολὺ κήρυκας
 ἐποσεύλαντες, νεκρὸς τε ἀνῆρδοντο, καὶ περὶ Θιλίας δ' ἐλθόντο.
 ἡμῶν ὃ ἐν ἐλθὼν ἀνδρῶν. ἀλλὰ τῇ ὑπεραίᾳ χωρήσαντες ἐπ' αὐ
 τοὺς, πάντας ἀρτίῳ θηκόφωμον, πάλιν ἢ Τριτωνομυλῶντων.
 οὗτοι δὲ ὡς εἴσομεν τὰ γιγνόμενα, διαδραμάζοντες ἐκ τῆς βραγχίῳ
 ἀφῆκαμ αὐτοὺς ἐς πλὴν θάλατταν. ἡμεῖς δὲ πλὴν χώρην ἐπελθόν
 τες, ἔρημον ἦδη οὖσαν, τῇν πολέμιον τὸ λοιπὸν ἀδεῶς κατὰ κοῦ
 μεν, τὰ πολλὰ γυμνασίοις τε καὶ κυνηγείοις χρώμενοι, καὶ ἀμ
 πελουργόντες, καὶ τῇ καρπὸν συγκομιζόμενοι τὸν ἐκ τῆς δ' ἄνθρωπον
 καὶ ὅλων, ἐνέκα μὲν τοῖς ἐν δεσμοῖς τῇ μεγάλῃ καὶ ἀφῆκαμ
 ἑσπῶσι, ὅτι λευκοῖς. ἐν αὐτῷ μὲν οὐκ, καὶ μῆνας ὀκτώ τ' ἐπομῶ
 γομῶν τὸν ἑσπῶν. ὅτι δ' ἐν αὐτῷ μὲν, πᾶσι τῇ ἰσχυρῇ, περὶ πλὴν
 δ' ἐν αὐτῷ μὲν τὸ σόματος ἀνοξίμ, ἔπαξ γὰρ δ' ἡ τῶν κατὰ πλὴν ὡς ἀρ
 κᾶς ἐπὶ τὸ κῆτος, ὡς τε ἡμᾶς πρὸς τὰς ἀνοξίμς περὶ αὐτῶν
 τὰς ὥρας, περὶ οὐκ πλὴν δ' ἐν αὐτῷ μὲν ὡς ἐπὶ ἀνοξίμ, ἀφῶν
 πολλὰ, καὶ θόρυβος ἦκετο, καὶ ὡς πρὸς κελύσματ' αὐτῶν, καὶ ἐρεσίαι
 ταραχθέντες οὐκ, ἀνερπύσαντες ἐπ' αὐτὸ ὃ σόματος τῶν δ' ἄνθρωπον. καὶ
 σάντες ἐντὸς τῆς δ' ὄντων. καθεωρῶμεν ἅπαντα. ὡς ἐγὼ εἴσομεν
 ἀμάρτων παραδοξότατον, ἀνδρῶν μεγάλων ὅσον ἡμισυδῖον
 τὰς ἡλικίας, ἐπὶ νήσω μεγάλῃ προσηλόντας, ὡς πρὸς ἐπὶ τῇ
 ῶν. οἷον μὲν ἀπίσις ἐοικότα ἰσχυρῇ. λέξω δ' ὅμως. Νῆσοι ἦσαν
 ἐπιμήκεις μὲν, οὐ πάντες ὃ ὑψηλαί, ὅσον ἐκατὸν σαλίων ἐκάστη πλὴν
 ῥίμετον. ἐπὶ δ' αὐτῶν πλὴν ἄνδρῶν ἐκείνων ἀμφοῖς τοὺς εἰκοσί καὶ
 ὀκτώ. τῶν δ' οἱ μὲν παρ' ἐκάτερα τὴν νῆσον καθήμενοι, ἐφεξῆς ἐκωπ
 λᾶσαν, κυπρίοις αὐτοκλάσις μεγάλας, καὶ ἀνθρώποις, ὡς πρὸς
 ἐρεῖμοις. κατόπι μὲν ἐπὶ τῇ πρῶμην, ὡς ἐλθὼν, κυβερνήτης ἐπὶ λόφῳ

sublimi stabat, æreū regens gubernaculū, lōgitudine sta-
 dij unius. Ad prorā uero ex his armati circiter quadragin-
 ta pugnabāt, hominibus, præter comā, omnino similes.
 Ipsa enim coma ignis erat, et ardebat, ut galearū usū nō sa-
 nē opus esset. Pro uelis uero uentus in syluā incidens, quē
 plurima cuiq; inerat, sinuabat insulā & deferabat, quō gu-
 bernator ipse cupiebat. Erant et in his præfecti ad remigi-
 um incitantes, ac ocyus mouebantur, quemadmodum
 longæ naues consueuerunt. Primum igitur duos uides-
 bamus aut tres, postremo autē sexcenti apparuere, stan-
 tesq; seorsum commitebant præliū ac pugnabāt. Multæ
 quidē inter se commissæ obtritæ sunt, multæq; dissolutæ
 submerse sunt. Aliæ connexæ certabant fortiter, neq; faci-
 le ab inuicem soluebanē. Qui autē ad proram constituti
 pugnabant, omnē ostendebant industriā, conscendētes
 & cēdentes, neminē autē uisum ceperunt. pro ferreis au-
 tem rostris polypos magnos inuicem cōnexos iaciebāt,
 qui & syluis complicati tenebāt insulas. iaciebant etiam
 ac cædebant ostreis, quorū unū currū impleat, & spōgijs
 iugereis. Hos autē ducebat Aeolocētaurus, illos Thalassopota.
 Pugnare autē ipsis, ut uidebat, contigit prædæ gra-
 tia. etenī dicebat Thalassopotes multos Aeolocētauri del-
 phinorū greges surripuisse, ut erat audire, ex eo q; sibi in-
 uicem exprobrarent, & regum nomina condemnarent.
 Tandem uicerūt qui ab Aeolocentauro stabant, & insu-
 las submerferunt centum circiter & quadraginta, tresque
 ipsis unā cum hoibus ceperunt. ceterē uero puppi collisa
 fugerunt. Sanē hi paululū illos insecuti, uespere factō ad
 naufragia cōuersi, plurima obtinuerunt, suaq; receperunt. Ete-
 nim insulæ nō minus octuaginta perierant. Statuerunt
 autē trophæum insularis pugne in capite ceti, unam ex ho-
 stium insulis suspendētes. Nocte quidē illa circa bestiam
 cōmorati sunt, retinacula ad illam alligantes, & ancoris
 non procul factis. Nam utebātur ancoris magnis uitreis
 fortissimis. Postera autē die supra ceti tergū litantes suos
 q; ibi tumultantes abire leti, et ut pæana canentes. Hæc
 igitur in insulari pugna gesta sunt.

*Aeolocē-
 taurus.
 Thalasso-
 potes.*

ἐκ μὲν οὖν ἐκείνης, χαλκὸν ἔχων πηδάλιον, σιδῆρον τὸ μικρόν. ἐπὶ δὲ
 τὴν πρῶταν ὅσοι περὶ ἄκουσιν ὡπλισμένοι αὐτὸν ἐμάχοντο, πάντας οὖν
 κόπεις ἀνθρώποις, πολλὰ δὲ κόμης. αὐτὴ δὲ, πῶς ἦν, καὶ ἐκαίετο. ὡς πε-
 ρὶ τοῦ κορυφῶν ἐπὶ ἔοντο. ἀντὶ δὲ ἰσίου, ἀνεμὸς ἐμπύπνῳ τῇ ὕλῃ, πολλὰ
 λῆϊ ἐνέσθη ἐν ἐκείνῃ, ἐκόλπεται αὐτῷ, ὅτι ἔφερε τὴν νῆσον, οἱ δὲ ἐβί-
 λησεν οὖν κινεῖται ἐκ τῆς ἐκείνης αὐτοῖς. καὶ πρὸς τὴν εἰσε-
 σία μὲν ὁξείως ἐκινῶντο, ὡς πρὸς τὰ μακρὰ τὸ πλοῖον. τὸ μὲν οὖν πρῶτον
 δύο ἢ τρεῖς ἑωρῶμεν. ὕστερον δὲ ἐφάνησαν ὅσοι ἐξακόσιοι. καὶ δια-
 σάτες, ἐπὶ ἑκάστη, καὶ ἐναυμάχου. πολλὰ δὲ καὶ οὐκ ἀντίπρωροι συνη-
 ράσσοντο ἀλλήλους. πολλὰ δὲ καὶ ἐκ βληθῆσαι κατέδυνοντο. αὐτὸν συμ-
 πλεκομένοι, καρτερῶς διηκονίζαντο, ὅτι οὐκ ἐπέλυνοντο. οἱ δὲ ἐπὶ
 τὴν πρῶταν πελαγῆν, πᾶσαν ἐπεδείκνυντο προθυμίαν, ἐπεμ-
 βαίνοντες, καὶ ἀναρῶντες. ἐξώγει δὲ οὐδεὶς. ἀντὶ δὲ χάρις σιδηρῶν,
 πολὺν περὶ μέγαν ἐκείνους ἐκείνους ἀλλήλοις ἐπεβρίπτετο. οἱ δὲ, πε-
 ρὶ πλεκομένοι τῇ ὕλῃ, κατέσχεον τὴν νῆσον. ἐβαλλον μὲντοι, καὶ ἐπὶ
 ἔωσκον ὅσοις περὶ ἀμαξοπλαθῆσι, καὶ ἀσπίδοις, καὶ ἄλλοις. ἡ γὰρ
 τοῦ δὲ καὶ μὲν, Αἰολοκένταυρος, τῇ δὲ, θαλασσοπόρος, καὶ μάχη αὐ-
 τοῖς ἐγενήθη, ὡς ἐδόκει, λείας ἐνεκα. ἐλέγχετο γὰρ ὁ θαλασσοπό-
 ρος πολλὰς ἀγέλας δελφίνων καὶ Αἰολοκενταύρων ἐκλυακίνας, ὡς
 ἦν ἀκέραια ἐπὶ καλόντων ἀλλήλοις, καὶ τὰ δυνάμει καὶ βασιλείῳ ἐπὶ
 βοωμῶν. τέλος δὲ, νικῶσι οἱ Αἰολοκενταύροι. καὶ νῆσους καὶ πα-
 λεμῶν κατέδυσαν ἀμφὶ τὰς πεντήκοντα καὶ ἑκατόμ. καὶ ἄλλας
 τρεῖς λαμβάνουσιν αὐτοῖς ἀνδράσι. αὐτὸν λοιπαί, πρὸς νῆσους κερσεύ-
 μεναι, ἐβόηον. οἱ δὲ, μέγα δὲ δυνάμεις, ἐπεσθῆσαν ἑσπέρα ἦν, ἔα
 πόμηναι πρὸς τὰ ναυαγία, καὶ πλεῖστον ἐπεκράτησαν, καὶ τὰ αὐτὰ
 ἐνέκλοντο. καὶ ἐκείνων κατέδυσαν νῆσοι οὐκ ἐλάττω καὶ ὁ γὰρ οὐκ ὀκ-
 τα. ἐσχον δὲ καὶ τὸ πλοῖον τὴν νησομαχίας, ἐπὶ τῇ κεφαλῇ καὶ κίτους
 μίαν καὶ πολεμίων νῆσον ἀνασφάσαντες. ἐκείνῳ καὶ οὐκ τὴν νῆ-
 κτα περὶ τὸν θηρίον ἠυλίσσαντο, ὅθεν ἔλθοντες αὐτὰ τὰ ἀπόγραμα, ὅτι ἐπὶ
 ἀγκύρῳ πλοῖον ὀρμισάμενοι. καὶ ἐκείνους ἐξέωντο μεγὰ
 λαοί, ὑαλίναι, καρτεραί. τῇ ὑστεραίᾳ δὲ θύσαντες ἐπὶ τὴν κήτιν, καὶ
 τοὺς οἰκίους θύσαντες ἐπὶ αὐτῇ, ἀπέπλεον ἡρόμενοι, καὶ ὡς πρὸς παῖ-
 νας ἄδοντες. ταῦτα καὶ τῇ τὴν νησομαχίαν γιγνώμενα.

LVCIANI SAMOSATENSIS DE VERIS
NARRATIONIBVS COMMEN-
TARIVS SECVNDVS.

Nterea non iam amplius illum ferens
in ceto uisum, mansionisq; illius te-
dio affectus, quærebam quam arte
nobis pateret exitus. Et primum quidē
non inutile uisum, ad dextrum latus fo-
dere, perque defossum foramen tentare
fugam. Incipientes igitur pertundebamus. Vbi uero pro-
gressi ad quinque stadia effodimus, nihil proficientes ab o-
pere destitimus. Tum syluam exurere uisum est, ut sic
cetus moreretur. quod si fieret, facile liceret egredi. Igi-
tur ab extremitate incipientes cōburebamus. & dies qui-
dem septem, ac totidem noctes calorem non sensit. Porro
octaua ac nona intelleximus illum ægrotare, quum hia-
bat non solita cum uehementia, cum neq; hiatum suspē-
debat ac protrahebat, sed confestim comprimebat. Deci-
ma autem & undecima moriebatur, ac male olebat. At
duodecima uix sensimus periclitari nos, & in cadauere
concludi, ni hiante ceto cuneos submitteremus, quo fau-
ces in posterum non præcluderentur. Itaque maximis
trabibus illius diuulso ore nauem parabamus, aquæ plus-
imum inferentes, & ad necessitatem cætera. guberna-
tor futurus erat Scintharus. Postera autē die iam ille mor-
tuus erat. Nos uero attrahentes nauem, & per rarita-
tem dentium educentes, ac explicantes, leniter in mare
demissimus. Ascendentes autē in dorsum apud trophæū
Neptuno immolauimus, ibiq; tribus diebus mansimus
(erat enim tranquillitas) quarta uero nauigātes abcessi-
mus. Hinc nos multis ex nauali pugna cadaueribus ob-
uiauimus, & impēgimus, ubi & corpora dimensi miraba-
mur. Diebus aut quibusdam nauigauimus multa aëris tē-
perie usi, tandē uiolento spirante Borea frigus magnū
secutum est, ab eoq; totum glacie astrictum est pelagus,
non

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΑΛΗ
ΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ
ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Τὸ δ' ἀπὸ τούτου μηκέτι φέρωρ ἐγὼ πλὴν ὧν ὅτε
 κῆται δ' ἰαίταμ, ἀχιδόμενός τε τῇ μοῇ, μαχα
 νύω ἀνα ἐλπίτημ, δ' ἵ ἥς ἄμ θ' ἐλδῶμ γήροπο.
 κ' δ' μὲν πρῶτόμ, ἐδοξέμ ἡμῖν διορύξασθαι κ' τ
 τὸμ διεξιόμε τοῖχομ, ἀποδράνα. Ὁ ἀρξάμενοι,
 διεκτόπόμεμ. ἐπεθδ' ἡ ὃ προσελθόντες ὅσομ πέν
 τε σαδ' ἴσθς, οὐδὲμ ἡνύόμεμ, τοι ὀρύγματ' ἐπανοάμεθα. πλὴν δὲ
 ὕλιν καῦσαι διέγνωμεμ. οὕτω γὰρ ἄμ τ' κῆτος ἀποθανεῖμ. εἰ δ'
 τ' ὅτο γήροπο, ῥάδ' ἰα' ἐμελλέμ ἡμῖν ἐσοδ' ἡ ἐξοδος. ἀρξάμενοι οὖν
 ἀπὸ τ' ἡν' οὐραῶμ ἐκαύόμεμ. καὶ ἡμέρας μὲν ἐπ' α' κ' νύκτας ἴσας
 ἀναυδῶντες εἶχε τ' καύματα. ὁ γ' ὁ δ' ἡ κ' ἐνάτη σωίμεμ αὐτοῖ
 νοσ' οὐτος. ἀργότερομ γοῦν ἀνέχασκε. κ' εἶπετε ἀναχάνοι, ταχὺ συ
 νέμμε. δεκάτῃ δὲ, καὶ ὧν δεκάτῃ, τέλειμ ἀπενεκρῶτο, κ' διυσώδε
 ἦμ. τῇ δ' ὠδεκάτῃ δὲ, μόγις ἐνέσασαμεμ ὡς εἰ μή τις χαλόντος αὐτ'
 ὑποσκήϊσσε τοὺς γομζῖσθς, ὡς τε μηκέτι συγκλῆσαι, κινδυνεύσο
 μεμ κατὰ κλοθίντες ὧν νεκρῶ αὐτῶ ἀπλείομαι. οὕτω δ' ἡ δ' σόμα
 μεγάλας διοκοῖς διερείσαντες, πλὴν ναῦμ ἐπεσκευάζομεμ, ὕψωρ
 τὲ ὡς ὅτι πλεῖσομ ἐμβάλλόμενοι, καὶ τ' ἄλλα ἐπιτήδεα. κυβερ
 νῆσαιμ δ' ἐμελλέμ ὁ σκίνδα. τῇ δ' ἐπινύση, τ' μὲν, ἡδὴ πε
 δνήκε. ἡμεῖς δ' ἀνεκλύσαντες τὸ πλοῖον, καὶ δ' ἰα' τ' ἡν' ἀραιώ
 μάτωμ διαγαγόντες, ἐκ τ' ἡν' ὀδόντωμ ἐξέσαντες, ἡρέμα καθῆ
 καμεμ ἐς πλὴν δ' ἀλάτῃαμ. ἐπιβάντες δ' ἐπὶ τὰ νῶτα, καὶ δ' ὕσαν
 περὶ πρὸς πρὸς ὧν, αὐτοῖ παρὰ τὸ τρόποιον, ἡμέρας τρεῖς ἐπαν
 λισάμενοι, νηεμία γὰρ ἦμ, τῇ πετάτῃ ἀπεπλεύσαμεμ. ἔνθα
 δ' ἡ πολλοῖς τ' ἡν' ἐκ φθι ναυμαχίας νεκροῖς ἀπλωτῶμεμ, καὶ
 προσωκέλλομεμ. καὶ τὰ σώματα καταμετρούντες, ἐδανμάζο
 μεμ. καὶ ἡμέρας μὲν τινὰς ἐπλέομεμ, ἐκρῶτ' ἄρι χρομέ
 νοι. ἔπειτα βορέε σφοδρῶν πνεύσαντ', μέγα κρύ' ἐλγέ
 το. καὶ ὑπ' αὐτοῖ πᾶμ ἐπῶγκ, τὸ πείλα. οὐκ ἐπεπλολῆ
 μόνον,

non modo in superficie, sed & in profundum & alte, ad passus trecentos, ut descendentes super glaciem curremus. Quum autem uentus perstaret, neq; amplius ferre possemus, tale quiddam commenti sumus. Qui uero in ea re consiliū dederat erat Scintharus. Igitur in aquam antrum maximum fodientes, in eo latitauimus diebus triginta, ignemque accendebamus, ac uestebamur piscibus. siquidem fodiendo plurimos inueniebamus. Vbi uero commeatus defecit, egressi infixam nauem euulsimus, ac uelum expandimus, trahebamurq; , ut nauigantes molliter ac leniter per glaciem delapsi. Quinta autem die tepore glaciē soluebatur, iterumq; omnia in aequam soluta. Iam uero & circiter stadia trecēta nauigaue ramus, quum ad insulam delati, non adeo magnam, & eam desertam aquas hausimus (iam enim defecerant) taurosq; syluestres ibi duos arcu confecimus. Ipsi autem tauri cornua non in fronte, sed in ipsis habebant oculis, ut

Momus. Momo placuit. Post paulum in pelagus deuenimus, nō aqueum, sed lacteum, & in eo insula apparebat alba repleta uitibus. Erat autem insula caseus maximus uehementer coagulatus, quemadmodum postea comedentes didicimus. Eius autem circuitus stadiorum uiginti quinque, & uites uuis scatebant, ex quibus lac, non uinū expressimus. Templum autem erat in mediā insula Galatæ Neireidi sacrum, sicut ostendebat epigrāma. Quamdiu igitur in insula consedimus, escam quidem nobis ac cibum terra suppeditauit, lac autem ex uuis expressum, potum. Regnare autem in regionibus illis dicebatur Tyro Salmo nei filia, cum è uita discessisset eo à Neptuno honore accepto. Exactis autē in insula diebus quinque, sexta egressi sumus portum, tranquillo quidem mari ab undis, ac aura quadam impellente. Porro octaua die nauigantes non amplius per lac, sed in salsa ac cœrulea aqua, uidemus homines multos supra mare decurrentes, omnino nobis similes & corporibus & magnitudine, præter solos pedes, siquidem hos suberinis habebant. Quare, ut existimo, et Phellopodes appellati sunt. Mirabamur autē cum uide-

Tyro.

Phellopodes.

remus

μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐς βάθος, ὅσοις πεπρακτοῖς ὀργαῖς. ὡς τε
καὶ ἀποβάλλας, διαδίδει ἐπὶ τῷ κρυφάλλῳ. ἐπιμύοντες αὖτε
πνεύματα φέρειν οὐ δυνάμενοι, τοῖον δέ τι ἐπενόησαν μὴ. ὁ δὲ
τὴν γνώμην ἀποφινόμενος, ἢ ὁ Σκίνδαρος. σκάφαντες γὰρ οὐ
τοῦ ὕδατος ἀπὸ λαοῦ μέγιστον, ὃν τότε ἐμείναμεν ἡμέρας τριὰς
κοῦτα, καὶ ἀνακαίνοντες, καὶ σιτίζεσθαι τοὺς ἰχθυῖς. εὐρίσκομεν δὲ
ἐνορύττοντες. ἐπεὶ δὲ ἦδη ἐπέλπε τὰ ἐπιτήδεα, προσελθόντες,
καὶ τὴν ναῦν πεπηγῆσαν ἀνασπᾶσαντες, καὶ πελάσαντες τὴν ὁδοῦ
νῆα, ἐσπόμεθα ὡς πρὸς πλεόντες λείως καὶ προσκνῶς, ἐπὶ τῷ πᾶσι
γὰρ διολιθαίνοντες, ἡμέρας δὲ πέντε ἀλλὰ τε ἡμ, καὶ ὁ πάρος ἐλθὼν
εἶτο. καὶ ὕψω πάντα αἰθρὴς ἐγένετο. πλεόντες δὲ ὅσοι τριὰς
κοσίους σαδίας, νῆσῳ μικρᾷ καὶ ἐρήμῃ προσώχθημεν. ἀφ' ἧς
ὑψὺ λαβόντες, ἐπελελοιπὴ γὰρ ἦδη, καὶ δύνει τὰς ἀγρίας κα
τατοξύναντες, ἀπεπλεύσαμεν. οἱ δὲ ταῦτοι οὗτοι, τὰ κέρατα οὐκ
ἐπὶ φθι κεφαλῇς εἶχον, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὡς πρὸς ὁ μῶς
μοις ἦξις. μετ' οὐ πολὺ δὲ εἰς πέλαος ἐμβαινόμεν, οὐχ ὕψατος,
ἀλλὰ γάλατος. καὶ νῆσος οὐκ αὐτῷ ἐφάνετο λευκῇ, πλεόντες ἀμπε
λω. ἢ δὲ ἡ νῆσος, τὴν δὲ μέγιστος πάντων συμπεπηγῶς, ὡς ὑπερὸν
ἐμφαγόντες ἐμάδομεν, σαδίων εἰκοσιπέντε τὸ μέγεθος. αἱ δὲ
ἀμπελοι, βοδύνων πλεόντες. οὐ μὲντοι οἶνον, ἀλλὰ γάλα δὲ αὐτῷ
ἀπεθλίβομεν. ἰσθμὸς δὲ οὐ μέση τῇ νῆσῳ ἀνθοκόμῃ, γαλαλίας
φθι νηκίος, ὡς ἐπὶ πᾶσι τὸ ἐπίγρᾳμμα. ὅσοι αὖν χρόνον ἐκτὸς ἐμεί
ναμεν, ὅσον τε ἡμῖν καὶ σιτίον ἢ γὰρ παρῆχε. πότερ δὲ τὸ ἐκ τῷ βο
δύνων γάλα. βασιλεύει δὲ τότε τῇ χωρίῳ ἐλέγειτο Τυρῶν ἢ
σαλμωνέως μετὰ τὴν οὐρανὴν ἀπαλλοτρίω, ταῦτα παρὰ τῷ
ποσειδῶνος λαβῶσα τὴν τιμὴν. μείναντες δὲ ἡμέρας οὐκ ἢ νῆσῳ
πέντε, τῇ ἐκτῇ θύρῃ σάσαμεν, αἶρας μὲν τὴν παρὰ πλεόντες,
λεοκύνοντες δὲ οὐκ φθι διαλάττης. τῇ ὁ γὰρ δὲ ἡμέρας πλεόν
τες, οὐκ ἔτι διὰ τῷ γάλακτι, ἀλλ' ἦδη οὐκ ἀλμυρῶ καὶ κυανῶ
ὑδατι, καθορῶμεν ἀνδρώπεις πολλοὺς ἐπὶ τῷ πελάγῳ διαβί
οντες, ἅπαντα ἡμῖν προσεικότας, καὶ τὰ σώματα, καὶ τὰ μέ
γῃ, πολλὴν μόνων τῇ ποδῶν. ταῦτα γὰρ φέλλῃνα εἶχον. ἀφ'
οὗ δὲ οἶμαι καὶ ἐκαλοντο φέλλοποδες. ἐδυναμάζομεν αὖτε ἰδόν

remus eos non demergi, sed supra fluctus extare, intrepideque incedere. Qui & accedentes salutarunt nos Græcæ uoce. dicebant autem se in Phellō patriā suam properare. Comitabantur autem aliquouſq; nos præcurrentes, postea conuerſi ab itinere ibant, felicem nobis nauigationem cōprecari. Post paululum uero & insulæ multæ apparuere. Prope quidem à læua Phellō, ad quam illi properabant, quæ ciuitas super magno ac rotundo subere habitabatur. Longe autem, & ad dextram magis, quinque maximæ insulæ, & altissimæ, ubi ignis accendebatur multus. Ad proram autem una lata et humilis, distans stadijs non minus quingentis. Iam uero nō procul aberamus, cum mira quædam nos afflauit aura, dulcis & odorifera, qualem historicus Herodotus à felice Arabia spirare dicit. nam qualis à roſis, narcissis, hyacinthis, lilijſ, uioſis, myrto, uel lauro redolere conſueuit, talis nobis odor aſpirauit. à quo delinſti, bonique aliquid longis ex laboribus sperantes, iam in insulam prope adueneramus. Hic & portus uidemus plurimos tranquillos, & magnos, nitentiaque flumina leniter in mare prorumpere, prataque & syluas, et canoras aues, partim quidem per littora canentes, multas autem super ramis. Aër autem lenis, ac placide spirans regioni circumfundeſatur. Hinc suaues quædam auræ spirantes leniter ſyluam mouebant, ut ex motis ramis dulces, & perpetui cantus æderentur, ſimiles iſijs qui in locis deſertis obliquis fiſtulis reddi ſolēt. At qui audiebatur uox quædam promiſcua non tumultuoſa, ſed qualis in conuiuiis reddi poſſet, cum quidam fiſtula canunt, alij probant, alij ad fiſtulam, aut citharam ſaltant. Hiſ illeſti deſerebamur in portum, egreſſique nauem Scintharum in ea, & ex ſocijs duos dimiſimus. Proecedentes autem per florens quoddam pratum in cuſtodes incidimus, ac miniſtros, qui nos roſeis uinculis uincientes (id enim apud eos maximum eſt uinculum) ad principem adduxere, à quibus & per uſam intelleximus, eam eſſe beatorum insulam, regnareque in ea Creticum

Herodotus.

τε δὲ βασιζομένης, ἀλλ' ὑπερέχοντες ἢ κυμάτων, καὶ ἀδελφεῖς
 δοιοὶ κερδόντες. οἱ δὲ, καὶ προσήεσαν, καὶ ἠσπάζοντο ἡμᾶς ἐλθόν-
 τες φωνῇ. ἔλεγόν τε εἰς φιλοῦν τὴν αὐτῇ πατρὶδα ἐπεγείρει.
 μέγιστον δὲ τινος σωματοποιήσαντες ἡμῖν παρὰ βέβαιον. ἔτι ἀπο-
 ξαπόμνητοι ἢ δόξαι, ἐβασίλειον, εὐπλοῖαν ἡμῖν ἐπιδέξαμενοι. μετ'
 ὀλίγον δὲ, πολλὰ νῆσοι ἐφαίνοντο. πλοῖον μὲν δὲ ἀριστέρῳ ἢ φει-
 λῶ, ἐξ ἡμ' ἐκείνου ἐσπεύοντο, πόλιν ἐπὶ μεγάλῃ Ἐσπερίῳ φει-
 λῶ κατακταμένη. πόρρωθεν δὲ, καὶ μάλλον ἐν δεξιᾷ πόντε μέγα-
 ραι, Ἐσπερίῳ πολὺ ἀνεκαίετο. καὶ δὲ τὴν πρῶτον
 μία πλοῖα, καὶ ταπεινὴ, σάβησεν ἀπέχουσα οὐκ ἐλάττω πλοῖα
 σίω. ἥδη δὲ πλοῖον τε ἡμεῖς. καὶ ναυμασίῃς αὐτὰ περιέπνευσ-
 σεν ἡμᾶς, ἥθη καὶ ἐνώδης, οἷον φασὶν ὁ συγγραφεὺς ἡρόδοτος,
 ἀπὸς ἐν τῇ εὐδαίμονος Αἰθιοπίας. οἷον γὰρ ἀπ' ὁδοῦ, καὶ ναυκί-
 σσας, καὶ νακίνους, Ἐκρίνω, καὶ ἴω, ἔτι δὲ μυρσίνης, καὶ δάφνης, Ἐ-
 ἀμπελάνης. τοῖσδε ἡμῖν δὲ ἥδ' ὑπὸ προσέβαλλεν. ἡδέντες δὲ τῇ
 ὁδοῖ, καὶ χερσὶ ἐκ μακρῶν πόνων ἐλπίσαντες, καὶ ὀλίγον ἥδη
 πλοῖον ἐν νῆσῳ ἐγινόμεθα. ἔθελον δὲ καὶ καθιερῶν λιμνῶν
 τε πολλοὺς περὶ πᾶσαν ἀκλίστους Ἐσπερίους. πλοῖα δὲ δι-
 αγῆς ἐξόντας ἡμέρας τὴν θάλατταν, ἔτι ἢ λαμῶνας, καὶ ὕλας
 καὶ ὄρεα μυρσίνης, τὰ μὲν ἐπὶ τῇ ἡρόνῳ ἔδοντο, πολλὰ δὲ Ἐ-
 ἐπὶ τῇ κλάδῳ. αἷρ δὲ κῆφος Ἐσπερίους περιέκλυτο τὴν χώραν.
 καὶ αὐτὰ δὲ ἔλκευ ἥθη δὲ διαπνέουσα, ἡμέρα τὴν ὕλην διασάλευον
 ὥς τε καὶ ἀπὸ τῇ κλάδῳ κινουμένων, περὶ καὶ συνεχῆ μὲν ἀπε-
 συρίετο, εὐκλότα τοῖς ἐπὶ ἐκμίσας ἀνελήμασι τῇ πλοῖῳ ἀνελῶν.
 καὶ μὲν καὶ βοὴ σύμμικτος ἤκουτο, οὐ δορυβώδης, ἀλλ' οἷον γέ-
 νοιτ' αὖ ἐν συμποσίῳ, ἢ μὲν ἀνδάντων, ἀλλ' ὡς δὲ, ἐπ' αὐτῶν
 ἐνὶ ὡς δὲ, κροτάντων πρὸς ἀνέμῳ, ἢ κινάρεν. τοῦτοίς ἀπασὶ κινε-
 μνοι, καὶ ἡχὴ δὲ. ὁρμίσαντες δὲ τὴν ναῦν, ἀπεβαινομένη, τὸν
 σκίναρον ἐν αὐτῇ, Ἐσπερίῳ τῇ ἐταίρῳ ἀπολιπόντες. προΐοντες
 δὲ διὰ λήμωνος ἐνανθόντες, ἐντυγχάνομεν τοῖς φεδρῶν, καὶ περὶ
 πλοῖοις. οἱ δὲ, δῆσαντες ἡμᾶς ῥοδίνοις σφάνοις, οὕτως ἡ μέγιστος
 παρ' αὐτοῖς δεσμός ἐστιν, ἀνέστη ὥς τ' ἔρχοντο. παρ' ὧν δὲ καθ' ὅσον
 ἐκείνου, ὥς ἢ νῆσος εἴη τῇ μακάρῳ προσσπορευομένων ἄρχῃ
 f ij ο κρῆς

Radaman- Creticum Radamanthum . ad quem ubi adducti fu-
thus. mus, stetimus in ordine iudicandorū quarto loco . Erat
Ajax Tcla- autē prima causa de Aiace Telamonio , an illi in heroum
monium. numero esse liceat, an non . Accusabatur autem quod fu-
 rijs actus seipsum necasset. Denique multo prius habito
 sermone uisum est Radamantho, hausto helleboro, ac de-
Hippocra- mum resipiscentem, tradere eum Hippocrati Coo me-
tes. dico, indeque iam in heroum conuiuium recipi. Secun-
Menelaus. da autē causa amoris erat, Thesei scilicet ac Menelai pro
Theseus. Helena certantium, utri illa cohabitare debeat. Et Radas-
 manthus quidem eam Menelao adiudicauit, qui coniu-
 gij huius gratia tantis olim laboribus sese obiecerit, peris-
 culisq;. Etenim Theseo ipsi alias esse mulieres, Amazo-
 nem ac Minois filias. Tertia uero de præminencia inter
Alexander Alexandrum Philippi filium, & Hannibalem Carthagis
Hannibal, nensem. uisum est Alexandrum præcellere, eiq; sedes po-
Cyrus. sita est apud Cyrum Persæ primum. In quartam autem
 causam nos adducti sumus. & is quidem interrogauit,
 quidnam in causa esset quod adhuc uiui ad sacrum illum
 locum deuenissemus. Nos autem ex ordine cuncta illi es-
 narrauimus. Tum nobis paululum è loco summotis, se-
 cum diu pensitabat, & de nobis cōmunicabat cum assēs-
 soribus. Consederant autē ei cum alij multi, tum et Athe-
Aristides. nienſis Aristides, cognomēto iustus, cui ut placuit decre-
 uit, ut daremus poenas curiositatis, & peregrinationis
 postquam moreremur. Nunc uero præscripto tempore
 licere nobis in insula apud heroas uersari, indeque abire.
 Præscripsit autem recessus terminum non amplius quàm
 mensium septem. Hinc sua sponte defluentibus sertis à
 nobis, soluebamur, ac in urbem adducebamur, ad beas-
 torum conuiuium. Ipsa autem ciuitas tota aurea, murus
 uero smaragdo lapide cingitur. Porro portæ septem sunt,
 oēs ex integro ligno & amomo. Pauimentum uero ciui-
 tatis, & quæ intra mœnia est terra eburnea. oīa autē deorū
 templa beryllo lapide constructa sunt, & altaria in eis ma-
 xima, uno è simplici lapide Amethysto constant, in qui-
 bus et dijs imolant. Circa ciuitatē uero fluuius defluit un-
 guento

ὁ κρῆς Ῥάδ'άμανθος, καὶ δ' ἡ ἀναχθέντες ὡς αὐτὸν, ὃν τάξῃ τῶν δὲ
κατοικούντων ἑξήμιερ τέταρτοι. ἢ δὲ ἡ μὲν πρώτη δίκη, περὶ Αἴαντος
τοῦ τοῦ τελαμώνου, εἴτε καὶ αὐτὸν σωθῆναι τοῖς ἥρωσι, εἴτε καὶ
μὴ. κατηγορεῖτο δὲ αὐτοῦ, ὅτι μεμῆνοι, καὶ αὐτὸν ἀπειλόνοι. τῆ
λος δὲ, πολλῶν ἐκιδέντων, ὁ Ῥάδ'άμανθος ἀπεφάνετο. νῦν μὲν
αὐτὸν πιόμενον ἔλλαβε δόρυ, παρὰ τοῦ οὐδὲν ἰπποκράτους ἔφ' ἑκάστω
ἰατρῷ. ὕστερον δὲ σωφρονήσαντα, μετέχευε τῷ συμποσίῃ. διὸ
τέρει δὲ ἢ κρίσις ἐρωτική, ὁκσίως καὶ μετὰ πολλὴν περὶ ὧν ἐλένης
διαπονητοσύνην, ποτέρῳ αὐτῷ καὶ σωκοῖσθαι. καὶ ὁ Ῥάδ'άμανθος
δύς, ἐδίκασε Μετὰ πολλὴν αὐτῷ, ἅτε καὶ τοσαῦτα πονή
σαντι, καὶ κηρύττειν αὐτῷ τῶν γὰρ ἑκάστω. καὶ γὰρ αὐτῷ ὁκσί
καὶ ἄλλας εἶναι γυναικας, τλῦτε ἀμαζόνια, καὶ τὰς τῶ μίνως
δυγατέρας. ἔτι δὲ ἐδίκασεν περὶ προεδρίας, Αλεξάνδρου τὸν
φιλίππου, καὶ Αννίβα τῷ καρχηδονίῳ. καὶ ἔτι περὶ προέχευε ὁ Αλέ
ξανδρος. καὶ δρόνους αὐτῷ ἐτίθει παρὰ κύρου τὸν πέρσιον, τὸν
πρὸτ' ἴον. τέταρτοι δ' ὅμως προσώχθημι. καὶ ὁ μὲν ἦρτο,
τί παθόντες, ἐτι ζῶντες ἱεροῦ χωρίου ἐπιβαύμεν. ἡμεῖς δ', ὡς
ταῖς ἐξῆς διηγεσάμεθα οὕτως δὲ μετασκησάμεθα ἡμεῖς, ἐπὶ πο
λὺν χρόνον ἐσκήπητο, καὶ τοῖς σωσίροις ἐκοινοῦτο περὶ ἡμῶν
σωσίριον δὲ ἄλλοι τὲ πολλοί, καὶ Αριστείδης ὁ δίκαιος, ὁ Ἀθη
ναῖος. ὡς δὲ ἐβόησε αὐτῷ, ἀπεφάνετο, ὅτι μὲν πολυπραγμο
σύνης καὶ τῆς ἀποδυνάμειας, ἐπεσθ' αὐτῷ ἀποδυνάμειν, δούναί τας
ἐδύναι. δ' δὲ νῦν, ῥητὸν χρόνον μείναντας ὃν τῇ νήσῳ, καὶ σω
διακιδέντας τοῖς ἥρωσι, ἀπελθόντες. ἔταξε δὲ καὶ τῇ προσθε
μίᾳ ὅτι ἐπιδυνάμειας, μὴ πολλοῦ μηνῶν ἔπ' αὐτά. τὸν νῦν δὲ, αὐτὸ
μᾶλλον ἡμῖν τῶν σεφάνων περὶ ῥήντων, ἐλελύμεθα, καὶ εἰς
τὴν πόλιν ἡγόμεθα εἰς τὸ τῶν μακάρων συμπόσιον. αὐτῇ μὲν
οὕτως ἡ πόλις πᾶσα χυρσῆ. δ' δὲ τῷ περὶ σφαγῆς
νομ. πολλοὶ δὲ ἐσιμ' ἔπ' αὐτῶν μονόξυλοι κυνᾶμῶμινοι. τὸ
μὲν τοῖς ἐσφᾶσθαι ὅτι πόλεως, καὶ ἡ ὕψος τοῦ τείχεος γὰρ ἐλεφαν
τίνη. ναοὶ δὲ πάντων θεῶν, βηρύλας λίθου ἐκκοσμημένοι. καὶ
βωμοὶ ὃν αὐτοῖς μέγιστοι, μονόλιθοι, ἀμεδύσινοι, ἐφ' ὧν ποιε
οῦσι τὰς ἐκατόμβας. περὶ δὲ τὴν πόλιν, ῥῆ ποταμὸς μὲν
f iij re f

unguento optimo, huiusq; latitudo regaliū cubitorum centum, altitudo, ut commode nare posses. Porro ipsius balnea, domus magnæ sunt uitreæ, cynamomo succensæ. Atqui pro aqua ros tepidus in peluibus seruiatur. Vtūtur autem uestibus purpureis, tenuissimis araneorum telis. Si corpora non habent, sed & impalpabiles sunt, & absque carne. Formam autem & effigiem solam habent ac ostendunt. Incorporei tamen cum sint, stant, mouentur, intelligunt, uocemq; emittunt, omninoq; uidetur eorū anima nuda quædā circūuagari, corporis similiter dīne circumdata. Si quis autem non tetigerit, non credet quod uidetur non esse corpus. Sunt enim ut umbræ rectæ non nigræ. Senescit nemo, sed ea ætate, qua se eō cōtulit, permanet. Deniq; hic haudquaq; est nox, neq; dies admodum clara, sed quale crepusculum esse solet, tam aurora apparente ante oriētem solem, talis lux terram habet. quare & unum solum anni tempus nouere. Semper enim apud eos uer est, unusq; uentus spirat zephyrus. At locus cunctis quidē floribus, omnibus mansuetis plantis, & umbrosis uiuet. Quæ illic sunt uineæ duodecies quottannis ferunt, & singulis mensibus uuas reddunt, mala uero granata ac malos, cæteraq; poma terdecies ferre dicebant. Nam mense, qui apud eos Minous appellatur, bis ferre fructum. pro frumento uero spicæ in summitate paratos panes emittūt, ut fungos. Fontes sunt per ciuitatē, aquæ quidem quinque et sexaginta, ac trecenti, mellis uero alij totidē, unguētū quingētū. Verum & hi minores sunt. flumina lactis septē, & uini octo. Conuiuīū autē celebrat extra ciuitatē in campo, qui Elysus uocatur. Etenim Prātū est pulcherrimum, & circa illud nemus omni arborū specie consitū, umbrā discubentibus faciēs. stratū autē sub sternūt è floribus. Ministrant quidē ac cuncta afferūt uētī præterq; qd uinū nō miscent, siquidē eo nō indigēt. nā cū cum conuiuīū arbores sunt uitresq; magnæ è micatē uitro. harū fructū pocula sūt omni specie opis ac magnitudinis. Vbi autē qs ad conuiuīū accesserit, unū uel ex illis duo decerta mensis apponit. ea confestim uino replentur. Pro

fertis

*Minous
mensis.*

*Elysus cā-
pus.*

φρου τοι καλλίστη, τὸ πλάτος περὶ χέωμ ἑκατὸν βασιλικῶν. Εἰσὸς δὲ,
ὥς τε νῆρ ἐμμαρῶς. λεῖξά δ' ἐὶ ὅστις αὐτοῖς, οἵσι μεγάλοι, ὑάλη
νοι, ὅθ' κωναμώμων ἐγκαυόμενοι. ἀντὶ μὲν τοι ἢ ὑδάτος, ὃν ταῖς
πυλῶν δ' ὅσους θερμὴν ὅστις. ἐδῶντι δ' ἡρώται, ἀραχνίους λεπτῶς,
πορφυροῖς. αὐτοὶ δὲ σώματα μὲν οὐκ ἔχουσιν, ἀλλ' ἀναφῆς, καὶ
ἄσφαρκοί εἰσι. μορφῶν δὲ καὶ ἰδέαν μόνον ἐμφαίνουσι. Ὁ ἄσώματος
ὄντες, ὅμως οὖν ἐσῆσι, καὶ κινῶνται, καὶ φρονέουσι, καὶ φωνῶν ἀει
σι. καὶ ὅλως εἰκοι γυμνῆ τις ἢ ψυχῇ αὐτῶν περιπολῶν, πῶς ἢ σώ
ματος ὁμοιότητι περιεμμένη. εἰ γοῦν μὴ ἄφατό τις, οὐκ ἂν εἰς
ξῆς μὴ εἶναι σῶμα. δ' ὁρώμενον. εἰσὶ δ' ὥς τῆς σκυαὶ ὄρεθαι, οὐ μέ
λαιναι. γηράσκει δ' οὐδὲν. ἀλλ' ἐφ' ἧς ἂν ἡλικίας ἔλθῃ, πᾶσιν
οὐ μὲν οὐ δ' νῦν παρ' αὐτοῖς γίνεσθαι, οὐδ' ἡμέρα πάνν λαμπρῶν.
ἀλλὰ καθάπερ δ' λυκαυγὲς ἦδη πρὸς ἥω, μὴδέπω ἀνατείλαντος
ἡλίου. τοῖσιν φῶς ἐπέχει πῶς γὰρ. καὶ μὲν τοι καὶ ὥσων, μίαν ἴσα
σι τοι ἔσθ. αἰεὶ γὰρ παρ' αὐτοῖς ἔαρ ὅστις, Ὁ εἰς ἀνεμος πᾶν ὁ ξέ
φυρος. ἢ δὲ χῶρα, πᾶσι μὲν ἄθῃσι, πᾶσι δ' φυτοῖς ἡμέροις τε καὶ
σκιεροῖς τέθεικεν. αἱ γὰρ ἄμπελοι, δ' ὠδικάφοροι εἰσι, καὶ ἡ
μῶν ἕκασον καρποφοροῦσι. τὰς δὲ ῥοιάς, καὶ τὰς μελέας, Ὁ πῶς
ἄλλῳ ὁπώραν, εἰς τοι μὴ εἶναι τρισκαυδέκαφορον. ἐνὸς γὰρ μῶν
τῷ παρ' αὐτοῖς μῶν, διὲς καρποφορῶν. ἀντὶ δ' ὅτι, οἱ σάχνης ἄρ
τους ἐτοίμους ἐπ' ἄκρ' ἔχουσιν, ὥς τῆς μήκτας. πῶς δὲ περὶ πῶς
πῶς ὑδάτος γὰρ, πέντε, καὶ ἑξήκοντα, Ὁ ἑκατόσια. μέλιτος δὲ,
ἄλλαι πᾶσαι. μῦς δὲ, πᾶσι καὶ σῶμα. μικρότερον μὲν τοι αὐτῶν
καὶ ποταμοὶ γάλακτος ἐπ' αὐτῶν, καὶ οἶνος ὀκτώ. τὸ δ' συμπόσιον, ἕξω δὲ
πόλει περὶ τῶν, ὃν ὅθ' ἡλυσίαν καὶ μὲν πᾶσι. λαμῶν δ' ἐὶ ὅστις
κάλλιστος, καὶ περὶ αὐτῶν, ὑλὴ παντοία, πυκνὴ, ἐπισκιάζουσα τοὺς
κατακαυόμενους. καὶ ὅσων μὲν γὰρ ἐκ τ' ἐνθῆσιν ἡμετέροις, δ' ἑκατό
νῶνται δὲ, καὶ διαφύουσιν ἕκαστοι ἀνέμοι, πᾶσι γὰρ τῷ οἶνοχοῶν.
τῶν δ' οὐδὲν δ' ὅστις, ἀλλ' εἰς δ' ἐνθῆσιν περὶ τὸ συμπόσιον ὑάλην,
μεγάλαν, ἢ δ' ἰαυγῆς ἀπὸς ὑάλην. ὁ καρπὸς δ' εἰς τῶν τ' ἐνθῆσιν
ποτήρια παντῶν καὶ τὰς κατασκευὰς, καὶ τὰ μεγέθη. ἐπεὶ δ' αὖτε οὖν
παρ' ἡμῶν εἰς τὸ συμπόσιον, ἑξήκοντα εἰς ἢ καὶ ὅτι ἢ ἐκ πωμάτων,
πᾶσι τῶν. τὰ δ' αὖτε οἶνος πᾶσι γίνεσθαι. οὕτω γὰρ πίνουσιν. αὐτῶν
δὲ τῶν

fertis uero lusciniæ, canoræque uolucres cæteræ flores è proximis pratis ore legentes, cum cantu eos superuolât asperguntque. Porro unguntur ad hunc modum. Den sæ nubes unguentum combibentes è fontibus ac flumine, supraque conuiuium sparsæ, sensim exprimentibus uentis, tenuissimum quiddam uelut rorem distillant. In cœna autem musicæ & cantilenis uacant. Canuntur autem in primis Homeri uersus, qui & ipse adest, & cum illis conuiuatur, supra Vlysses discumbens. Choreæ autem sunt è pueris & uirginibus. præfunt uero illis & concinunt Eunomus Locrus, et Arion Lesbîus, & Anacreon & Stesichorus. Nam et hunc apud eos uidi iam ipsi Helena reconciliata. Vbi autem ij quieuerunt, secundæ choreæ succedunt è cygnis, philomenis, ac hirundinibus. Postquam et illæ canere cœperint, iam tota sylua resonat præsentibus uentis. Hoc aut maximum ad lætitiâ habent, fontes duo sunt circa conuiuîum, unus quidem risus, alter uero uoluptatis. Ex horum ambobus in initio conuiuîi omnes bibunt, deinde reliquum læti ac ridentes exigunt. Volo & ex insignibus uiris, quos aquæ eos uidi, dicere. Omnes quidē semideos, & qui sub Ilîo militauere, præter Locrensem Atacē. nā hunc solū dicebant in impiorum loco supplicio affici. Barbarorum autē utrunq; Cyrum, Scythamq; Anacharsim, & Thracem Zamolxim, Numamq; Italicum, necnon & Lacedæmonium Lycurgū & Phocionem, & Tellum Athenienses, & præter Perîandrum sapientes omnes. Vidi & Socratem Sophronisci filium cum Nestore et Palamede nugantem. circa quē Hyacinthus Lacedæmonius, & Thelpius Narcissus, Hylas, alijq; formosi. Videbatur autem Hyacinthum amare, idq; multis argumentis. Ferebatur autem illi succedere Radamanthum, & sæpe numero comminatum, si pergeret ineptire, se illum ex insula eieciturum, aut nisi omittâ simulatione conuiuaretur. Solus Plato nō aderat, sed conditam à se ciuitatem habitare dicebatur, ubi re publica et legibus quas tulerat, uteretur. Porro Aristippus et

Epi

Homerus.

Eunomus.

Arion.

Anacreon.

Stesichorus

Aiax Locrensis.

Anacharsis.

Zamolxis

Lycurgus

Socrates.

Hyacinthus.

Narcissus.

Hylas.

Plato.

Aristippus.

δε τῶν στεφάνων, αἱ ἐκδόσεις, καὶ τὰ ἄλλα τὰ μυστικὰ ὄργανα, ἐκ τῆς πλη-
 σίον λημόντων τοῖς δόμασι ἐνθολογῶντα, κατὰ τὴν ἐκτετακτομένην μετὰ
 τῆς ὑπερπύλης. καὶ μὴ καὶ μυρίον ὧν. νεφέλαι πυκναὶ ἀνα-
 παύσασθαι μύρον ἐκ τῆς πυκνότητος, καὶ τῆς ἡραμῆς, καὶ ἐπιστάσθαι ὑπὲρ τὸ
 συμπόσιον, ἡρέμα τὴν ἀνέμωσιν ἀπὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ὥς περ
 εὐρύστορον, ἐπὶ τῷ ὅλῳ διεπνεύσας, καὶ ὡς αὐτὸς ἀπολάσσει. ἔδειξεν
 ὅτι αὐτοῖς τὰ ὀνόματα ἔπειτα μάστιγα. Ὁ αὐτὸς δὲ παύσας, καὶ συνδυαχί-
 ται αὐτοῖς, ὑπὲρ τῶν ὀνομάτων κατὰ τὴν ἐκτετακτομένην. οἱ μὲν οὖν χοροὶ, ἐκ παλαι-
 ῶν εἰσὶ, καὶ περὶ τὸν αἶον. ἔδειξεν ὅτι, καὶ συνδυασμοῖς, εὐνομοῦντες τὸ
 λοκρὸς, καὶ Ἀρίων δὲ λίσσιος, καὶ Ἀνακρέων, Ὁ Σπινίχρος. καὶ τὴν καὶ
 τὸν παρὰ αὐτοῖς ἐκτετακτομένην, ἥδη τὴν ἐλένην αὐτῶν διηγεῖται μετὰ
 ἐπαύσεως ὅτι οὗτοι παύσαντες ἑαυτοὺς, δύνανται χοροὶ περὶ τὴν ἐκτετακτομένην
 κινῶν, καὶ χελιδόνων, καὶ ἀνέμων. ἐπαύσεως δὲ καὶ οὗτοι ἄσπασιν, τότε
 οἱ παλαιὸι ἔχοντες ἐπαύσεως, τὴν ἀνέμωσιν κατὰρχόντων, μέγιστον ὅτι
 πρὸς εὐφροσύνην ἐκείνη ἔχουσι. παλαιὸι οὖν περὶ τὸ συμπόσιον
 ἢ μὲν γέλωτος, ἢ δὲ ἡδονῆς. ἐκ τούτων ἐκατέρωθεν, πάντες οὖν ἀρχὴν τῆς
 εὐνοίας ποιῶσιν. καὶ τὸ λοιπὸν ἡδονοῦντες, καὶ γελῶντες, διάγουσι.
 Βόλομαι δὲ ἐπὶ τῇ καὶ ἐπιστήμῳ ὅτι ἡ ἀνὰ παρὰ αὐτοῖς ἐκτετακτομένην
 μὴ. πάντας μὲν τοὺς ἡμιθέους, καὶ τοὺς ἐπὶ ἱλίου στρατὸν ἀνέστη, καὶ
 πάλιν γὰρ τὴν ἑκείνην Ἀϊαντος. ἐκείνη δὲ μόνον ἐκτετακτομένην ὡς ὅτι
 ἀπεβῶν χωρὶς κολάζεσθαι. βαρβαρῶν δὲ, κύριος τὴν ἀμφοτέρωθεν, καὶ τὴν
 σκύνῳ ἀνάχαρσιν, καὶ τὴν ἀνὰ τὰ ἀμολίμ, καὶ νομῶν τὸν ἰταλ-
 ῶν. Ὁ μὲν καὶ ἀνέστη τὸν λακιδαιμόνιον, καὶ φωνῶν, καὶ τὴν
 λον, τοὺς ἀθηναίους. καὶ τοὺς σοφούς, ἀνδρῶν περιάνδρους. εἶδον δὲ καὶ
 πικρὸν τὴν σφαιροπόσιν, ἀπολεγεῖν μετὰ νέστορος, καὶ παλαι-
 μῆς. περὶ δὲ αὐτὸν, ἥσαν ἰακινθὸς τὸν λακιδαιμόνιον, καὶ ὁ δὲ
 ἀπὸ τοῦ Νάρκισσος, καὶ ἰλίου, καὶ ἄλλοι κάλοι. καὶ μοι ἐλπίς ἐστὶν
 ἰακινθῶν. τὰ πάλιν δὲ οὗτοι ἐκείνην διηγεῖται. ἐλέγετο δὲ χαλεπαί-
 νων αὐτῶν ὁ ῥαδάμανθος, καὶ ἡ περὶ τὴν ἀνέμωσιν ἐκτετακτομένην αὐτὸν
 ἐκ τῆς νήσου, ἢ περὶ τὴν ἀνέμωσιν, Ὁ μὲν δὲ ἐλέγετο τὴν εὐφροσύνην, εὐνοχῶν.
 πλάττω δὲ μόνος οὐ παρὼν, ἀλλ' ἐλέγετο ὅτι αὐτὸς οὖν τῇ ὑπὲρ αὐτοῦ
 ἀναπλασθῆναι πόλιν οἰκῶν, χρώμενος τῇ πολιτείᾳ, καὶ τοῖς νόμοις
 οἷς σωτέρας πολιτείας εἶναι. οἱ μὲν τοι ἔμφοι Ἀρίστη πόρτε, καὶ

Epicurus primus apud illos habebantur, cum hilaris essent & læti, compotioresque suauissimi. Aderat et Phryx Aesopus, quo homine pro morione utuntur. Atqui Diogenes Sinopenfis tantum à pristinis moribus degenerauerat, ut Laidem meretricem duceret uxorem, & subinde surgeret ac temulentus saltaret, debacchareturque. Stoicorum autem aderat nemo. nam adhuc illos rectum uirtutis uerticem ascendere aiebant. Quin et id de Chrysippo audiuius, illi non prius fas esse ut insulam ingrederetur, quam iam quarto se elleboro purgaret. Academicos dicebant uelle quidem uenire, continere se tamen, & adhuc considerare. neque enim satis adhuc capere, num usquam talis insula sit, nec ne. Verum, ut consilio, Radamanthi iudicium haud dubie metuerunt, utpote qui forum iudicium sustulerint. quanquam non paucos ex illis excitatos fama erat, ut eos qui illuc precesserant subsequerentur, uerum præ pigritia defecisse, neque potuisse assequi, sed è medio itinere rediisse. Hi igitur inter eos qui aderant erant maxime memorabiles. Eniuero Achille, et post illum Theseum in primis colunt. Quod uero ad coitum & Venerem pertinet, commiscantur foeminis simul et maribus palam, et spectantibus omnibus, idque haudquaquam turpe arbitrantur. Solus uero Socrates deiecerat, se innocenter cum iuuenibus uersari, & quidem cum omnes illum peierare scirent. Siquidem Hyacinthus & Narcissus fatebantur, ille autem negabat. Foeminae sunt omnibus communes, neque quisquam uicino inuidet, sed sunt certe in hac maxime Platonici. Pueri quoque uolentibus se exhibent, nihil reluctantes. Vix autem duos, aut tres totos dies ueneram, cum accederem Homerum poetam. nam utrique ocium erat, & cum alia multa, tum illud rogabam, cuius esset, dicens illud maxime apud nos ad hunc usque diem esse in controuersia. At ille se nescire respondit. Nam quidam Chium, alij Smyrnaeum, alij Colophonium eum arbitrantur, ipse uero se Babylonium esse aiebat. Siquidem à cuiusbusuis non Homerum, sed Tigranem uocatum fuisse, postea uero

Ἐπὶ κέρει, τὰ πρῶτα παρ' αὐτοῖς ἐφέροντο, ἡδῆς τε ὄντες, καὶ
 κεχαρισμένοι, καὶ συμποτικώτατοι. παρὼν δὲ καὶ Αἴσωπος
 ὁ φρήξ. τούτω δὲ, ὅσα καὶ γελωτοποιῶ χρώνται. Διοχάρης μὲν
 γε ὁ σπονπεύς, τούτου μετέβαλε τὸν τρόπον, ὥς τε γῆμα
 λαΐδα τὴν ἐταΐραν, ὀρχεῖσθαι τε ὑπὸ μέλει πολλὰς ἀνίστα
 μίον, καὶ παρονεῖν. ἣν δὲ πτωϊκῶν, οὐσίης παρὼν. ἔτι
 γὰρ ἐλέγοντο ἀναβαίνειν τὸν πῆς ἀρετῆς ὄρδιον λόφον. ἡκούο
 μιν δὲ καὶ περὶ Χρυσίππου, ὅτι οὐ πρότερον ἀνθρὶ ἐπιβῆναι
 πῆς νήσου Νέμει, περὶ τὸ τέταρτον ἑαυτὸν ἐλλειβορίσθ. τούτῳ δὲ
 Λακκομαϊκοὺς ἐλεγὸν ἐνέειν μὲν ἐλνῆν, ἐπείχεσθαι δὲ ἐτι, καὶ
 διασκέπῃσθαι. μή δὲ γὰρ αὐτὸ τοῦτό πως καταλαμβάνειν,
 εἰ καὶ νῆσός τις τοιαύτη ἐσὶν. ἄλλως τε, καὶ τὴν ἐπὶ τῷ ῥᾶς
 δαμᾶνθι οἶμαι κρίσιν ἐδ' ἐοικέσθαι, ἅτε καὶ τὸ κρηττέρου
 τοῖ ἀνθρώποις. πολλοὺς δὲ αὐτῶν ἐφασκον ὁρμηθέντας, ἀκολα
 σῆν τοῖς ἀλκυνεμένοις, ὑπὸ νουθείας δὲ ἀπολείπεσθαι, μή κα
 ταλαμβάνοντας, καὶ ἀναστρέφειν ἐκ μέσης φθιόδου. οὔτοι μὲν
 οὐκ ἦσαν ἀξιολογώτατοι ἣν παρόντων. τιμῶσι δὲ μάλα τὸν
 Αχίλλεα. καὶ μετὰ τοῦτον, Θησέα. περὶ δὲ σωυσιόας, καὶ ἀφρό
 σισίωμ, οὕτως φρονέσι. μίσθοντα μὲν ἀναφανδὸν πάντων ὁ
 ρώντων, καὶ γυναιξί, καὶ ἄρσεσι, καὶ οὐδ' αὖτε τοῦτο αἰσχερὸν αὐ
 τοῖς δοκεῖ. μόνον δὲ Σωκράτης δεινὸν μιντο, ἢ μὲν καθαρῶς παλ
 σιάζεσθαι τοῖς νέοις. καὶ μὲν τοὶ πάντες αὐτοὶ ἐπιπορθεῖν καὶ ἐγίγ
 νασκον. πολλὰς γοῦν ὁ μὲν Ἰάκινθον, ἢ ὁ Νάρκισος, ὡμολό
 γησιν. ἐκείνος δὲ, ἥρθετο. αἱ δὲ γυναικες, εἰσὶ πάνσαι κοῖναι, καὶ
 οὐδ' εἰς φθιόνθ' ἔτι παλασίον, ἀλλ' εἰσὶ τοῦτο μάλα καταπιν
 κώτατοι. καὶ οἱ πάντες δὲ, παρέχουσι τοῖς βυλομένοις, οὐδὲν
 ἀντιλέγοντες. οὔπω δὲ δύνω ἢ τρεῖς ἡμέρας διελκύνθασθαι, καὶ
 προσελθὼν ἐγὼ Ομηρῶν ἔτι ποιητῆ, ὁλοῆς οὐσας ἀμφοῖν, τὰ
 τε ἄλλα ἐπωιδανόμην, καὶ ὅδεμ εἶν, λέγων τῷ μάλα παρ
 ἡμῖν εἰσέτι νῦν γινώσκου. ὁ δὲ, αὐτὸς μὲν ἀγνοεῖν ἐφασκεν.
 οἱ μὲν, γὰρ χῆτον. οἱ δὲ, σμυρνάον. πολλοὶ δὲ, κολοφώνιον αὐ
 τὸν νομίζουσι. εἶναι μὲν τοὶ ἐλεγε βαβυλωνίος. καὶ παρὰ γὰρ
 τοῖς πολίταις, οὐκ Ομηρῶν, ἀλλὰ Τηγεάνης καλεῖσθαι. ὑστερον

vero cum apud Græcos obsidis officio functus esset, pri-
 stinam appellationem mutasse. Rogabā præterea, num
 & ij uersus, qui uulgo reijciuntur, ab se conscripti essent,
Aristarchus. nec ne. Ille autē omnes suos esse asseuerabat. Ibi ego Ze-
Zenodotus nodoti, & Aristarchi grāmatici frigidæ ratiocinationes
 non potui non damnare. Vbi autē hæc abunde differuit,
 iterum rogabam, quamobrem ab ira poëmatis sui initium
 sumpserit. Sic enim inquit, mihi in mentem uenit, nihil
Odyssæa. studio agenti. Tum & illud scire cupiebā, an, quod mul-
lias. ti uolunt, Odyssæam Iliade priorem scripsisset. Ille uero ne-
 gabat. Nam quod cæcus nō esset, quod & de eo affirmāt,
 mox cognoui. Videbam enim, quare non erat opus illū
 percontari. Quin idem alias sæpe agebam, ubi illi uacare
 uiderem. Cum autē illum adirem, rogaremq;, ipse con-
Thersites. tra prompte ad omnia respondebat, maxime uero post
 causam quam uicit. Nam illum calumniæ Thersites accu-
 sauerat, quod se in poësi conuictis agitallet. Vicit autem
Pythagoras. Homerus causam agente Ulyssæ. Aduenit & circa illa tē-
 pora Pythagoras Samius septies mutatus, qui in tot ani-
 malibus uixit, & animæ errores consummauit. Erat autē
 eius dextra pars aurea. & uisum est ut cōmuni cum illis
 republica uteretur. Dubitabatur autē adhuc, utrum Py-
Empedocles. thagoræ, aut Euphorbi nomine appellandus esset. Em-
 docles uero, nā & ipse uenit semel iuxta, et toto corpore
 excoctus, nō receptus est, quāq; id multis precibus postu-
 laret. Procedēte autē tēpore instabat certamen, quod apud
 illos Thanatusia appellanē. Præfuit Achilles iam quintū
Thanatusia. Theseus uero septimū. Porro qd in totū actum sit longū
 esset cōmemorare, uerū summam, ac capita rerū perstrin-
 gam. Lucta quidē uicit Carus, qd ab Hercule stabat, et pro
Carus. corona cum Ulyssæ decertabat. Pugilum æqualis fuit pu-
 gna, Arii Aegyptij qui Corinthi sepultus est, & Epi, qui
 sibi mutuo congressierant. Nam apud eos Pancratij nul-
 lum præmiū proponit. Porro quis cursu uicerit non satis
 memini. Ex poëtis, ut uere dicā, quanquam longe excel-
 leret Homerus, uicit tamen Hesiodus. Præmia autem om-
Hesiodus. nibus erat corona ex pauonum pennis contexta. At
 iam

δὲ ὁμηρεύσας παρὰ τοῖς ἔλλησιμ, ἀλλὰ ξαί τῶν προσηγορίᾳ. ἔτι
 δὲ καὶ περὶ τῶν ἀδελφῶν μύλων σίχωμ ἐπὶ κρώτωμ, εἰ ὑπὲρ ἐκείνῳ εἰσι
 γεγραμμένοι. καὶ ὅς ἐφασκε πάντας αὐτοῦ εἶναι. κατεγίνωσκον
 οὖν τῶν ἀμφὶ τὸν ζυγὸν τομ, καὶ ἀρίσταρχον γραμματικῶν πελ
 λῶν τῶν ψυχολογίᾳ. ἐπεὶ δὲ ταυτ' ἰκανῶς ἀπεκέκρητο, πάλιν
 αὐτὸν ἠρώτωμ, τί δὴ ποτε ἀπὸ τῆ μύλωνος τῶν ἀρχῶν ἐπὶ κήσατο.
 καὶ εἰπεμὸς, οὕτως ἐπελθεῖν αὐτοῦ, μηδὲρ ἐπιτηδεύσαντι. καὶ μήμ
 κἀκεῖνο ἐπεθύμωμ εἰδέναι, εἰ προτέρᾳ ἐγράφε τῶν ὀδύσσεωμ φη
 ἰλιάδος, ὡς πολλοί φασιμ. ὁ δὲ, ἤρνετο. ὅτι μὲν γὰρ οὐδὲ τυφλὸς
 ἦμ, ὁ καὶ αὐτὸ περὶ αὐτοῦ λέγασιμ, αὐτίκα ἠπιστάμω. ἑώρα γὰρ
 ὡς τε οὐδὲ πωθάνεσθαι ἐδέόμω. πολλὰ κίς δὲ Ἐἰλλοτε ἔτο ἐπὶ
 ουμ, εἶποτε αὐτὸν χολὴν ἄνῳτα ἑώρωμ. προσίωμ γὰρ ἄντι ἐπωθα
 νόμω αὐτοῦ. καὶ ὅς, προσθῶμω πάντα ἀπεκρίνετο. Ἐ μάλιστα καὶ
 τῶν δίκωμ, ἐπεδὴ ἐκράτουμε. ἦμ γάρ τις γραφὴ καὶ αὐτὸ ἀπειν
 νεγμλὴν ὑβριως ὑπὸ θεσίττε, ἐφ' οἷς αὐτὸν ἐν τῇ ποιήσῃ ἐσκοφε,
 καὶ ἐνίκησεμ Ὀμηρος, ὀδυσεῶς σωμηρεῖντος. καὶ δὲ τούς αὐτοὺς
 χθόνους τούττε, ἀείκετο καὶ πυθαγόρας ὁ σάμιοις, ἐπῶνις ἀλλὰ
 γεις, καὶ ἐν ποσάτοις ἰώοις βιοτεύσας, καὶ ἐκτελέσας τῆ ψυχῆς
 τὰς περιόδους. ἦμ δὲ χρυσὸς ὅλομ τὸ δεξιὸν ἡμίτομωμ. καὶ ἐκρίθη
 μὲν συμπολιτεύεσθαι αὐτοῖς. ἐνεδιοιάετο δὲ ἔτι, πότερον πυθαγό
 ραμ, ἢ εὐφορβὸμ αὐτὸν ὀνομάζεμ γῆ. ὁ μὲν τοι ἐμπεδοκλῆς, ἦλ
 δε καὶ καὶ καὶ οὐτὸς περὶ φθορ, καὶ τὸ σῶμα ὅλομ ὡπῆμλῶς. οὐ μήμ
 παρὰ ἐχθρῶμ, καὶ τοι πολλὰ ἰκέλευμ. προῖόντ' ὅ δὲ τῷ χθόνι,
 ἐνέκῃ ὁ ἀγῶν, τὰ παρ' αὐτοῖς θανατάσκα. ἠγωνοῖετα ἢ Ἀχιλλεύς
 δ' ὡμῆτομ, καὶ ὅσων τὸ ἐβδόμωμ. τὰ μὲν οὖν ἄλλα, μακρόμ
 ἄμ εἶν λέγεμ. τὰ δὲ κεφάλαια τῶν προχθέντωμ, δίκηνόμωμ.
 πάλιν μὲν ἐνίκησε κᾶρος ὁ ἀφ' Ἡρακλῆς, ὀδυσεῶς περὶ τοῦ σε
 φάνου κατὰ γωνιστάμωμ. πυγμαῖ δὲ ἴση ἐγίνετο Ἀρεῖς τε τοῦ
 ἀγυπῆτου, ὅς ἐν κορίνθω τέταπῆμ, καὶ ἐπὶ τοῦ, ἀλλήλοισ σωελ
 θόντωμ. παγκρατίς δὲ οὐ τίθεται ἄλλα παρ' αὐτοῖς. τὸν μὲν τρι
 δρόμωμ, οὐκ ἔτι μέμνημαι τίς ἐνίκησε. ποικιλῶμ δὲ, τῇ μετὰ
 λυθείᾳ, παρὰ πολὺ ἐκράτα Ὀμηρ', ἐνίκησε δὲ ὁμως Ἡσίωδος.
 τὰ δ' ἄλλα, ἦμ ἄπασι σέφανος, πωλακὺς ἐκ πῆρεωμ ταωνίωμ. ἄρ' ἂν

Phalaris. iam absoluto certamine nunciatum est, eos qui in impio-
Busyris. rum loco plecterentur, ruptis uinculis, & superata custo-
Diomedes. dia in insulam irrumper. Eorum duces esse Phalaridem
Sciron. Agrigentinum, & Busyridem Aegyptium, Diomedem
 Thracem, & Scironem, et Pityocampitē. Vt uero hæc a-
 nimaduertit Radamanthus, statuit heroēs in aciem su-
 per litus. Ducebat aut̃ exercitum Theseus, & Achilles,
 et Atax Telamonius iam iam ad se reuersus. Commixti
 ergo inter se pugnabant, uiceruntq; heroēs, Achille uel in
Socrates. primis rem strenue gerente. Fortiter se gessit & Socra-
 tes in dextro cornu constitutus, multoq; fortius q̃ cum
 adhuc apud Delium pugnaret. nam ingruentibus hosti-
 bus haudquaq; fugit, sed uultu intrepido constitit. quam
 ob rem præmio donatus est, nimirū luculento & amplo
 horto, in quem conuocatis alijs differebat. quem locum
Necracade- Necracademiā appellauit. Comprehēsos igitur et colliga-
miā. tos eos qui uicti fuerant, remiserunt multo grauius puniē-
 dos. Eam aut̃ pugnam scripsit et Homerus, & mihi abeū-
 ti libellos dedit ad nostros homines deferendos. Verum
 hos unā cum reliquis postea amisi. Erat poëmat̃s initiū
 ferē in hunc modū. Nunc mihi Musa refer pugnā heroū
 extinctorū. Cum igitur fabas coxissent, quēadmodum
Pythagor- illis mos est, ubi bello rem præclare gesserint, epinicia ce-
ras. lebrarunt, & festū solēne egerunt. Solus Pythagoras a
 cōuiuio illo abstinuit, & ieiunus procul desidebat, abomi-
 natus fabarū esum. Iam uero mensibus sex exactis, septi-
Cinyrus. moq; ad mediū deducto, res nouę ac insperatę exortę sūt
 Nam Cinyrus Scinthari filius iam grādis et formosus, He-
 lenā multo iā tēpore deperibat. Ipsa aut̃ contra manifeste
 adolescentē ad insaniā usq; redamabat. Siquidē in conui-
 nio subinde alter alteri annuebat & prebibeat, soli q; ex
 ceteris surgentes in sylua decurrabant. Tandem præ amo-
 re & impatientia consiliū cepit Cinyrus rapiendī Hes-
 lenam. Illa uero hoc probabat, ut cederent, ac in uici-
 nam quampiam ex insulis proficiscerentur. nimirum
 in Phellō, aut Tyroëssam. Addiderunt & huic consi-
 lio coniuratos ē meis comitibus tres audacissimos. Nam
 hæc

δε τῷ ἀγῶνι σάυτε πεπλεγμένον, ἡγήσαντο οἱ ἐν ᾧ χωρίῳ τῇ
 ἀσεβείᾳ κολαζόμενοι, ἀποβρέξαντες τὰ δεινὰ, καὶ οἱ φρεσὶ
 ἐπικρατήσαντες, ἐλαύνει ἐπὶ τὴν νῆσον. ἡγεῖσθαι δ' αὐτῶν, φά-
 λαρίη τε τὸν ἀκράγαντον, καὶ βέλυσιν τὸν αἰγυπτιον, καὶ Διο-
 μέδην τὸν θρηάκην, καὶ τοὺς περὶ σκείρωναν, καὶ Πιτυοκάμην.
 ὧς δὲ ταῦτ' ἤκουσε, ὁ βασιλεύς, ἐκτάσας τοὺς ἥρωας ἐπὶ οἱ
 ἡϊόν. ἡγετο δὲ Θουκύς τε, καὶ Αχιλλεύς, καὶ Αἴας ὁ πελαμῶ-
 νος, ἡδὲ σφοδρονῶν, καὶ συμμίσξαντες, ἐμάχοντο. καὶ οὐκ ἔφα-
 νον οἱ ἥρωες, Αχιλλεύς τε πλεῖστα κατορνώσαντος, ἥρως δὲ καὶ
 Σωκράτης ἐπὶ ᾧ δεινὸν ταχυνεῖς, πολὺ μάλλον, ἢ ὅτε ζῶν ἐπὶ
 Διὶ ἐμάχετο. προσιόντων γὰρ τῇ πολειώμῃ, οὐκ ἔφυγε,
 καὶ τὸ πρόσωπον ἀγρεῖται. ἐφ' οἷς καὶ ὕστερον ἐξήρεθ' ἄν-
 ῳ ἀριστον, καλὸς τε, καὶ μέγας παρὰ δόξας ἐν ᾧ προασείω-
 ῃ συνακαλῶν τοὺς ἑτέρους, δειλέετο, νεμεσκαδὴμίην τὸν τό-
 πον προσαγορεύσας. συλλαβῶντες οὖν τοὺς νεοικημένους, καὶ δὲ
 σάντες, αἰνίδας ἀπέπεμψαν ἐπὶ μάλλον κολαδικομηνίας. ἐγ-
 ραφὴ δὲ καὶ ταύτην τὴν μάχην Ομηρος. Ἐπιόντι μοι, εἴπωκε τὰς
 βλῖα κομίζουσι παρ' ἡμῖν ἀνθρώποις. ἀλλ' ὕστερον καὶ ταῦτα με-
 τὰ τῇ ἄλλῃ ἀπαλώσασθαι. ἦ δὲ ἡ ἀρχὴ τῷ ποιήματι αὐτῇ,
 καὶ δὲ μοι ἔνεπε μῦθον μάχην νεκρῶν ἡρώων. τότε δ' οὖν κυ-
 μος ἐψέσαντες, ὡς πρὶ παρ' αὐτοῖς νόμος, ἐπεδ' ἄν πόλεμον κατορ-
 νώσωσιν, εἰσιὼν τὸ ἐπινίκιον, καὶ ἑορτὴν μεγάλην ἦγον. μόνος δ'
 ταύτης οὐ μετέθηκε Πυθιγόρας, ἀλλ' ἄσιτος πόρρον ἐκαθέζετο, με-
 σατήομβρος τὴν κυμαφοσίαν. ἡδὲ δὲ μνηστῆρες δὲ κληλυθότων, περὶ
 μεσσηνίας τὴν ἐβδόμην, νύκτας σάωσαντο πρᾶγμα. κίνους δ' ὁ
 σκινδάρης παῖς, μέγας τε ὦν, καὶ καλὸς, ἦρα πλεονῶντος ἡδὲ
 χόνονος ἔλκε. καὶ αὐτὸς οὐκ ἀφανής ἦν, ἐπιμανῶς ἀγαπῶσα τὴν νεανίσκον.
 πελάγους γοῦν καὶ δεινὸν ἀλλήλοισι ἐν ᾧ συμποσίῳ, καὶ προὔπι-
 νον. καὶ μόνον ὁ βανισάμηνος, ἐπλανήθη περὶ τὴν ὕλην. Ἐπὶ δὲ
 ἡνέπτερος, καὶ ἀμυχανίας, ἐβδελύσαστο ὁ κίνυρος ἀρπάζας τὴν ἐλάνην.
 εἰδὼς δὲ κακὴν ταῦτα, ὅχλας ἀπιδάσας ἐξ ἑνὸς ἐπικημνῶν νῆ-
 σον, ἦτο ἐς τὴν ἐλάνην, ἢ ἐς τὴν τυρόεσσαν. σωωμότας δὲ πάλαι
 προσελθόντων ἔσθ' ἡνέπτερος ἐταύρωσεν τὴν ἐμῶν, τοὺς θρασυτάτους.
 ἡμῶν

*Menelaus.**Tyroësa.*

hæc patri non indicauerat. Sciebat enim quod ab illo acriter increparetur. Itaque cum ipsis opportunum uisum esset facinus perpetrarunt. Vbi enim nox aduenit, nam tum forte non intererā, sed in conuiuio distertebā, illi clam alijs correpta Helena, mature se proripuerunt. Menelaus autem cum circa mediū noctis excitatus, thorum uacuum sensisset protinus clamore sublato, & fratre secum accepto, ad regiam Radamanthi profectus est. Porro illucescente die aiebant exploratores nauem procul distantem apparere. Itaque Radamanthus, cum quinquaginta heroes in nauē asphodelinam, & ex integro et solido ligno constructā, collocasset, iussit eos persequerentē. At illi cum magna alacritate remis incumberent, tandem circa meridiem eos deprehendunt, cum iam in lacteū Oceanum subirent, haud procul à Tyroësa insula. tantum enim aberant ut elaberentur. Cum igitur nauē rosea catena reuinxissent, reuersi sunt. Helena itaque flebat & erubescibat, operiebaturque. Verum Radamanthus habita prius cum Cínaro diligēti quæstione num et aliquispiam conscij fuissent, postque ullum fuisse negauit, uinctum hominē ex pudendis, & mala prius bene cæsum, in impiorum locum amandauit. Deceuerunt & nos ante præscriptum tempus ex insula ablegare, data uenius proximæ diei mora. Ibi ego grauiter ferre, & lachry mari, utpote qui eiusmodi felicitate relicta, rursus erraturus essem. At illi contra consolabant me, quod futurum dicerent, ut propeditē ad se essem rediturus. Iamque mihi in futurum sedē et locum optimis quibusque uicinum ostendebant. Ego uero accedens Radamanthum obnixè orabam, ut quæ mihi futura essent prædiceret, et de nauigatione certiorē redderet. Is autem me quidē in patriam rediturum respondit, uerum multis prius erroribus et periculis exantlatis. Tempus autem quo essem rediturus addere noluit, sed ostensis uicinis insulis, apparebant autem numero quinque, & alia sexta longius, hæc inquit, adiacentes sunt impiorum, in quibus uides ignis plurimum accensum. Sexta autem illa somniorum est ciuitas. Post hæc & Calypsus est insula, uerum nondum tibi adhuc apparet. Vbi uero has præterna

ὧρ' ἡμῖν τοι πατρί, δὸκ ἐμνήσσε ταῦτα. ἡπίσατο γὰρ ὑπ' αὐτοῦ
 κολαοῦ ποσόν. ὡς δ' ἐλόκεσσι αὐτοῖς, ἐτέλεον τὴν ἐπιβουλὴν. καὶ
 ἐπὶ νύξ' ἐβόησαν, ἐγὼ μὲν οὐ παρὼν. ἐπύρχανον γὰρ ὅτε ὧρ' συμ-
 ποσίφ' ἡκοιμηνίους. οἱ δὲ, λαθόντες τοὺς ἄλλους, ἀναλαθόντες
 τὴν ἐλάνην, ὑπὸ πατρὸς ἀνήχθησαν. περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον ἀνα-
 γγέμενος ὁ μενέλαος, ἐπεὶ ἔμαθε τὴν ἐνὶ κενῷ φθιγνῶσαν
 κῆρ, ἐβόησε ἴσθι. καὶ τὸν ἀδελφὸν παρὰ λαβὼν, ἦε πρὸς τὰ βασι-
 λείᾳ τῷ Ῥαδάμανθυος. ἡμέρας δ' ὑποφαιδύσσης, ἔλεγον οἱ σκοποῦ-
 καθορᾶν τὴν ναῦν, πολλὴν ἀπέχουσαν. οὐκ οὐδ' ἐμβιβάσας ὁ Ῥα-
 δάμανθος πωτὴν κόνιν τῇ ἡρώων εἰς ναῦν μονόφυλον, ἀσφοδελί-
 νην, παρήγαγε διώκεν. οἱ δὲ, ὑπὸ προθυμίας ἐλαύνοντες, περὶ
 μεσημβρίαν κατὰ λαμβάνουσιν αὐτοὺς, ἄρτι εἰς τὸν γαλατῶδην
 ὠκεανὸν ἐμβαδύνοντες, πλησίον φθιγνῶσαν. παρὰ τούτῳ τῷ ἔργῳ
 διὰ δ' ἡμέρας. καὶ ἀναδυσάμενοι τὴν ναῦν ἀλώσει ῥοδὸν, κα-
 τέπλεον. ἡ μὲν οὖν ἐλάνη, ἐλάτρετε, καὶ ἡ ἀχάετο, καὶ ἐνεκάλυ-
 πτε. τοὺς δ' ἀμφὶ τὸν κίνυρον ἀνακρίνας πρότερον ὁ Ῥαδάμανθος
 νῆας, εἰ ζῆτες καὶ ἄλλοι αὐτοῖς σωίσασιν, ὡς οὐδ' ἐναῖ εἴπορ, ἐκ τῆς
 αἰδουῖας δέσας, ἀπέπεμψεν εἰς τὸν τῷ ἀσεβῶν χῶρον, μαλαχῇ
 πρότερον μασιπιδέντας. ἐφθίσαντο δ' καὶ ἡμεῖς ἐμπροσθέντες
 ἐκπέμψαντες ἐκ φθιγνῶσαν, τὴν ἐπιπύσαν ἡμέραν μόνον ἐπιμαίναν-
 τας. ἐνθα δ' ἐγὼ ἠνιώμην τε, καὶ ἐδάκρυον, οἷα ἐμελλομ' ἀγαθὰ
 κατὰ λυγρῶν, αὐτὸς πλανηθῆσεσθαι. αὐτοὶ μὲν τοι παρὰ μετ' ἔσαν
 λείποντες, οὐ πολλῶν ἔτι ἀφ' ἐξέως πάλιν πρὸς αὐτοὺς. καὶ μοι ἦν
 δὴ θρόνον τε, καὶ κλισίαν εἰς τὸν πτόν παρὰ εἰκνύσαν, πλοσίον
 τῇ ἀρίστω. ἐγὼ δ' ἐπρόσελθὼν ὧρ' Ῥαδάμανθυϊ, πολλὰ ἐκένουον
 εἰπεῖν τὰ μέλλοντα, καὶ ὑποδ' ἔξαι μοι τὸν πτόν. ὁ δὲ, ἐφασκεν
 ἀφ' ἐξέως μὲν εἰς τὴν πατρίδα, πολλὰ δὲ πρότερον πλανηθέντα
 καὶ κινδυνεύσαντα. τῷ δ' ἄρ' οὐκ ἔτι φθιγνῶσαν ἐπ' ἀνὸς προδ' ἔθανε
 ἠθέλκεσθαι, ἀλλὰ δὴ νῆα φθιγνῶσαν τὰς πλοσίον νῆας, ἐφαίνοντο δ'
 πέντε τὸν ἄριθμόν, καὶ ἄλλα ἐκτὴν πόρρωδε, ταύτας μὲν εἶναι
 ἐφασκε τὰς τῇ ἀσεβῶν, τὰς πλοσίον, ἀφ' ὧν δ' ἐφ' ὅρας τὸ
 πλὴν πῦρ καὶ ὀμβρὸν. ἐκτὴν δ' ἐκείνην τῶν εἰρωμῶν ἡ πόλις. μετ' αὐτῶν
 δ', ἡ τῇ καλῶν νῆος, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ σφραγίσθη. ἐπ' ἑαυτὴν δ' ταύτας

h παρὰ

præternauigantes, tum deuenies in magnā illā continen-
tem, quæ è regione est ei quæ à nobis incolitur. Illic multa
passus, multasq; gentes prætergressus, et inter Barbaros
incultosq; homines peregrinatus, tandem in alteram ter-
ram deuenies. Hæc ubi dixisset, euulsam è terra maluæ ras-
dicem mihi porrexit, iubens ut hanc adorare cum in ma-
ximis periculis uersarer. Admonuit autem, si unquam in
hanc terram incolumis redirem, ignem gladio ne foderẽ
ne' ue lupinis uesceretur, ne' ue puero supra decẽ octo an-
nos nato cõgrederetur. quorũ si memor essem, bene sperare
de reditu ad insulam. Ibi demum quæ ad nauigationem
pertinent parauit, cumq; opportunum esset cum illis cibũ
cepi. die deinde proxima accedens Homerum, orabã, ut
mihi duorum uersuum epigramma conderet. Quod ubi
fecit, columna berylli lapidis erecta iuxta portum inscrip-
psi. Erat autem epigramma huiusmodi.

Lucianus charus diuis hæc cuncta beatis
Vidit, & hinc iterum patrias remeauit ad oras.

Manens autem & diem illam, sequenti proficiscebar, des-
ducentibus heroibus. Hic & Vlysses accedens nesciente
Penelope, mihi literas dat in insulã Ogygiã ad Calypso
ferendas. Misit & meũ Radamãthus portitorẽ Naupliũ,
ut si ad insulas appelleremus, nemo nobis manũ iniice-
ret, uelut ijs, qui ad mercatũ quempiã alium nauigarent.
Vbi uero progressi odoratum aërem præterissemus, cõti-
nuo nos teterrimus nescio quis odor excepit, uelut bitu-
minis, et sulphuris, picisue, cum simul ardent. Nidor au-
tem erat grauis, intolerabilisq; uelut ab exustis hominib;
bus. Erat et aër obscurus & caliginosus, à quo distillabat
ros quidam piceus. Quin & uerberum strepitus exaudi-
ebatur, & multorum hominum eiulatus. Ad alias igitur
non applicuimus. Illa uero quã ascendimus talis erat. To-
ta in girũ præceps est, et exusta, cautibus et faxis aspera.
Arbor autem aut aqua ne inerat quidem. Irrepsimus ta-
men per præcipitiã, & per spinosã, & aculeis ple-
nam semitam euasimus, transiimusq; regionis tetram
foeditatem. Procedentes aut ad carceres, & supplicij locũ,

Primũ

Calypso.
Nauplius.

Impiorum
insula.

παρὰ πλείους, τό τε δ' ἂν ἔλξει ἐς τὴν μεγάλην ἡπερομ τὴν ἐναυ
 τίαν τῇ ὑφ' ἡμῶν κατοικουμένη. ὕντα ἡ δὲ πολλὰ παρὼν, καὶ
 ποικίλα ἐνὶ δὴν δὴ κελύδω, καὶ ἀνδρῶποις ἀμικτοῖς ἐπιδοκίμασας,
 ῥηθὲν ὅτε ἤξευ εἰς τὴν ἐτέραν ἡπερομ. τοσαῦτ' εἶπε. καὶ ἀνασ
 παύσας ἀπὸ τ' ἡγευ μαλάχης ῥίξαι, ὥστε μοι τάντ' ἔγωγε, κελύδω
 σας ὅν τοις μεγίστοις κινδύνοις τάντ' προσέχουσι. παρῆνεν
 δὲ καὶ εἴ ποτε ἀνικοίμην ἐς τὴν δὲ τὴν γλῶ, μήτε πῶς μαχαίρας
 σκαλεύω, μήτε δὴ μὲς ἐοίην, μήτε παρὸν ὑπὲρ τὰ ὀκτωκτα
 δεκά ἐτι πλοισιόω. τούτω γὰρ μεμνημένος, ἐλπίδας ἔχον
 ἐς τὴν νῆσον ἔλξει. τό τε γὰρ οὐκ τὰ περὶ τὸν πᾶν παρῆνεν
 ξόμην. καὶ ἐπεὶ καιρὸς ἦν, συνθεσιώμην αὐτοῖς. τῇ ἐπιστῇ δ' ἐλ
 λὼν πρὸς Ομηρομ τὸν ποικίλῳ, ἐδίδωκεν αὐτῷ ποιῆσαι μοι δὴ
 εἶχον ἐπίγρᾶμμα. καὶ ἐπεδὴ ἐποίησε, σῆλιν βιρύνλιν λίθη ἀνα
 σῆσας, ἐπέγραψα πρὸς ὅδ' λιμνῇ. τὸ δ' ἐπίγρᾶμμα, ἦν τοιόνδε.
 Λακκιανὸς τάδε πάντα ἐλὼν μακάρεσσι θεοῖσι
 εἶδ' ἐπε, ὅτι πάλιν ἦλθε ἐλὼν ἐς πατρίδα γαίαν.
 μέινας δ' ἐκείνῳ τὴν ἡμέραν, ὅτι ἐπιούσης ἀνγκόμην, ἥν' ἡρώ
 ων παραπεμπόντων. ἔνθα μοι ὅτι οὐδ' αὖτε προσελθὼν, λάβει
 ὅτι πινελόπης δίδωσι ἐπιστῇ εἰς ὠκυγίαν τὴν νῆσον καλυ
 ψοῖ κομίζω. σῶνέμεν δὲ μοι ὁ ῥα δ' ἀμάνθως τὸν πορδία.
 ναύπλιον, ἥ μ' ἐκαταχθείη μὲν ἐς τὰς νῆσους, μετὰ δὲ ἡμᾶς συλλέ
 βοι, ἅτε κατ' ὅλῳ ἐμπερίαν πλέοντασ. ἐπεὶ δὲ τὸν ἐνὸν ἀίρε
 προΐοντες παρῆνεν ἐμὲν, αὐτίκα ἡμᾶς ὁδὸν μετὰ δὴν διελέ
 χετο, οἷον ἀσφάλτε, καὶ νείδε, καὶ πᾶσας, ἅμα κακομνῶν. ὅ
 κνίας δ' ὅσον ἄνδρα, καὶ ἀφόρητος, ὥς πρὸς ἀπ' ἀνθ' ὧν πᾶν ὁπῶν μὲν.
 καὶ ὁ αὖτε ῥοφερός, καὶ ὁμιχλώδης, καὶ κατέσασεν αὐτοῦ δὴ
 σοὺς πηλῆν. καὶ μὲν τοὶ κῆμασίγωμ φόρος ἡκούετο, καὶ οἰμωγὴ ἀν
 θρώπων πᾶν. ταῖς γὰρ οὐκ ἄλλαις, οὐ προσέχου μὲν. ἥ δ' ἐπεὶ
 μὲν, τοιαῦτα ἦν. κῆλιν γὰρ πᾶσα κρημνώδης, καὶ ἀπόξινος, πᾶσι
 καὶ ῥαχῶσι κατέσκλην. δένδρον δὲ, οὐδὲ ὕψος ἐνὶ. ἀνεργύ
 σσας δὲ ὅμως κατὰ τοὺς κρημνοὺς, πρὸ μὲν δὴ ἀπὸ τοῦ ἀκανθῶ
 δ' ἐς, καὶ σκολόπων μετὰ ἀτραπῶν, πολλὰ ἀμορφαίαν πᾶν ἡ
 ρας δὴ ἐλθόντες. ἐλθόντες δ' ἐπὶ τὴν ἐγκλίαν, καὶ τὸ καλασθῆρον,
 ἢ ἡ πρῶτα

Primū quidē loci naturā admiratī sumus. Siquidem unī
uersum solū gladijs & mucronibus efflorebat, circū quod
fluuij duo decurrebāt, unus cœno, alter uero sanguine, &
item alius intus igne, & quidē ingens & immensus. flue
bat autem uelut aqua, & instar maris agitabatur. Habe
bat etiānum & pisces permultos, quorū aliquot terribus
erant similes, nonnulli uero minusculi carbonibus igniti,
Lychnisci. quos lychniscos uocabant. Aditus autē unus erat & per
Timon. quam angustus. Ianitor adstabat Tīmon Atheniensis.
Ingressi tamen duce Nauplio, uidebamus eos qui suppli
cio afficiebantur, inter quos reges et priuati erant plurimi
quorū etiā nonnullos agnouimus. Vidimus & Ciny
rum fumo enecari, & a pudendis pendere. Addebant &
ductores singulorum uitas, & causas ob quas supplicio
afficerentur. Maxima uero omnium pœna eos immine
bat, qui in uita quippiam euentiti essent, neq; ueritatē
Ctesias. literis mandassent. Inter quos erat Ctesias ille Cnidius,
Herodotus & Herodotus, & alij non pauci. Hos ergo cum uiderem
bono animo esse cœpl. nam nullius mendacij mihi cons
cius eram. Itaq; ad nauem mature reuersus, neq; enim
tale spectaculū ferre amplius poteram, salutato Nauplio
discelli. Neq; ita multum post apparebat non procul so
Somniorū
insula. mniorū insula, obscura illa & uix uisu conspicua. Habe
bat autem & ipsa somnijs aliquid simile. cedebat enim ac
cedentibus nobis & subterfugiebat, ac longius se subdu
cebat. Cum ergo tandē eam cōprehendissimus, et in por
tum qui somnus dicitur, delati essemus, prope eburneas
Gallinæ =
ceus. portas, ubi ædes est Gallinæo sacra, sub obscurā uesperā
descendimus, cumq; in portam progressi fuissimus, so
mnia multa, uariaque, uidebamus. Verum de ipsa ci
uitate libet ante omnia commemorare, quoniam de ea
Somniorū
ciuitas. nemo adhuc conscripsit, solus autem Homerus eius mes
minit, non ita accurate exacteque descripsit. Circa hanc
undique circumfacet sylua. Arbores autem sunt papa
uera procera, & mandragoræ, in quibus magna uis
uespertilionum fedet. Sola enim hæc auis in ea insula
nascitur. Flumen autem iuxta præterlabitur, quod ab
illis

πρῶτα μὲν τὴν φύσιν τοῦ τόπου ἐδιεμάσσομεν. τὸ μὲν γὰρ ἔλα-
 φος ἐν τῷ μαχαύρῳ, καὶ σκόλοψι πάντῃ θύλλωδιηκε. κύκλῳ δὲ,
 ἥτα μοι περιέρξοντο, ὁ μὲν, βορβόρος, ὁ δὲ ὑπερθεῖ δὲ αἵματος. ὁ δὲ
 ἔνδοξος, πυρρός, πάντῃ μέγας οὗτος, καὶ ἀπέρατος. καὶ ἔρρε, ὡς, πρὸς
 ἑσπέρην. καὶ ἐκυματίζοντο, ὡς πρὸς διάλασσαν. καὶ ἰχθυοὶ δὲ εἶχε πολ-
 λὰς. τοὺς μὲν, δαλτοὺς προσοικίοντας, τοὺς δὲ μικροὺς, ἀνθραξί-
 πεπυρωμένοις. ἐκάλεσεν δὲ αὐτοὺς λυχνίσκους. εἰσοδὸς δὲ μία,
 σένη διὰ πάντων. καὶ πυλωρὸς ἐφασκήκε Τίμων ὁ Αἰδύωνος.
 παρελθόντες δὲ ὅμως, τῷ Ναυπλίῳ καθηγούμενος, ἑωρῶμεν καὶ
 λαζομένους, πολλοὺς μὲν βασιλείας, πολλοὺς δὲ ἰδιώτας. ὧν ἐνί-
 στες καὶ ἐγνωρίζομεν. εἰδομὲν δὲ καὶ τὸν κίνυρον καπνῷ ὑπερ-
 φόρῳ, ἐκ τῆς αἰσίου ἀπρητημένου. προσετίθεισάν τε οἱ πε-
 ριγῆται καὶ τοὺς ἐκάσων βίβας, καὶ τὰς αἰτίας, ἐφ' οἷς κολάζον-
 ται. καὶ μεγίστας ἀπασῶν τιμωρίας ὑπέμνησαν οἱ φευσόμενοι·
 τι παρὰ τὸν βίον, καὶ οἱ μὴ τελευτῆσαι συγγεγραφότες. ἐν οἷς ὁ
 κτησίας ὁ κνίδιος ἦν, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ ἄλλοι πολλοί. τούτους οὖν
 ὁρῶν ἐγὼ, χρεῖστας εἶχον εἰς τοῦτο πόντος ἐλπίδας. οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ
 φεύσας εἰπόντι σωκτισάμεν. ταχέως οὖν ἀναστρέψας ἐπὶ ναῦν,
 οὐ γὰρ ἑσπέρῳ φέρεται τὴν ὁρμὴν ἀσπασάμενος τὸν Ναύπλιον
 ἀπέπεμψα. καὶ μετ' ὀλίγον, ἐφάνετο πλοῖον ἢ τῆς ὀνείρων νῆος
 σος, ἀμυδρὰ, καὶ ἀσαφὴς ἰδέσθαι. ἔπαχε δὲ καὶ αὐτὴ τοῖς ὀνεί-
 ροις τι παρὰ πλοῖον. ὑπεχώρησεν γὰρ προσιῶσιν ἡμῖν, καὶ ὑπὲρ
 φέγγε καὶ πορρωτέρω ὑπέβαινε. κατὰ λαβόντες δ' ἐπ' αὐτῷ,
 καὶ ἐσπλῆσαντες ἐς τὸν ἵπνον λιμνὴν προσαγορῶν μύθον, πλη-
 σίον τῆς πλοῦν τῆς ἐλεφαντίνου, ἢ τὸ τοῦ Αἰετῆρος ἱερὸν
 ὅστις, περὶ Διὶ ὀφία ἀπεβαινόμεν. παρελθόντες δ' ἐς τὴν πύ-
 λιν, πολλοὺς ὀνείρους καὶ ποικίλους ἑωρῶμεν. πρῶτον δὲ Λού-
 λωμα περὶ τῆς πόλεως ἐπέστη, ἐπεὶ μή δ' ἄλλος τινὶ γέγραπ-
 ῆται περὶ αὐτῆς. ὅς δὲ καὶ μόνος ἐπεμνήσθη Ομηρος, οὐ πά-
 ρον ἀκριβῶς σαυγέγραφε. κύκλῳ μὲν περὶ πᾶσαν αὐτὴν ἔλη ἀνέ-
 σκε. τὰ δ' ἐνδορὰ δ' ὅστις μῆκωνες ὑψιστοί, καὶ μανδραγόρας. ὁ
 ἐπ' αὐτῶν πολλόν τι πλησίον νυκτερίων. τοῦτο γὰρ μόνον ἐν
 τῇ νήσῳ γίγνεται ὄρνειον. ποταμός δὲ παρὰ ῥέει πλοῖον, ὑπὲρ

h iij αὐτῶν

*Nyctipor-
rus.
Negretus.
Pannychia*

*Somni-
por-
te.*

*Somnus.
Taraxion.
Plutocles.
Antipho.
Carcotis.*

illis Nyctiporus appellatur. Sunt & fontes duo iuxta portas, quibus & nomen est, uni quidem Negretus, alteri uero Pannychia. Ipsa autem ciuitatis moenia alta sunt, uariaque, iridis colore simillima. Enimvero portae sunt, non duae, ut uoluit Homerus, sed quatuor. Nam duae Molliciei campum respiciunt, haec quidem ferrea, illa uero testa constructa, per quas horrenda, & faua, immitiaque somnia emitti aiebant. Duae uero alterae ad portum & mare. ex quibus quaedam corneae erant, quaedam, per quas transiimus, eburnae. Ingressis autem ciuitatem ad dextram est templum Noctis. Nam illam ex deis in primis colunt, & Gallinaceum. cui iuxta portum sacellum dedicatum est. Ad sinistram uero Somni regia. Is enim apud eos regnat, duobus a se satrapis & praefectis constitutis, Taraxione Matæo genis, & Plutocle Phantalionis filio. In medio autem foro fons est quem Careotin appellant. delubra duo adiacent, Impositura uidelicet, & Veritatis. Vbi & illorum est adytum & oraculum, cui praefectus erat Antipho ille somniorum histrio, hunc apud Somnum honorem sortitus. Somniorum autem neque natura, neque forma eadem est. Nam quidam procera erant & formosa, suauiaque, quidam uero breuia & deformia. Nonnulla etiam aurea, ut uidebantur, sordida item & abiecta nonnulla. Erant & inter illa alata aliquot & monstrosa, alta uelut in pompam instructa, nimirum in reges aut deos, aut aliquid eiusmodi. Quin & ex illis non pauca agnouimus, utpote ea quae olim apud nos uideramus. Quaedam etiam nos accedebant, salutabantque, uelut familiaria iam & domestica, qui cum nos exceperant, ac sopiissent, splendide plane, ac eleganter tractauerunt, apparato magnifico alio diuersorio, pollicita reges aut satrapas ex nobis se factura. Nonnulla & in suam quemque patriam abduxere, & domesticos ostendere, rursusque eadem die reducere. Diebus ergo triginta, & totidem noctibus dormientes, commensantesque

ἐν τῷ καλῷ μύθῳ νυκτιπόρος. καὶ πηγαὶ δ' ὕο περὶ ταῖς πύ-
 λαις, ὀνόματα καὶ ταύταις, τῇ μὲν, κήρυκος, τῇ δὲ, πάνουχια.
 ὁ δὲ περιβολὸς τῆς πόλεως, ὑψηλός τε, καὶ ποικίλος, ἵριδι πλὴν
 χρυσῷ ὁμοίότατος. πύλαι μὲν τοὶ ἑπασίμ, οὗ δ' ὕο καθάπερ Ὀμη-
 ρος εἴρηκεν, ἀλλὰ τέτταρες. δ' ὕο μὲν πρὸς τὸ τῆς βλακειᾶς πε-
 δῖον ἀποβλέπουσα, ἡ μὲν, σιδεῖα, ἡ δὲ, κεράμει πεποιμμένη,
 καὶ ἄς ἐλέγεντο ἀποδὲ μὲν ἐν τῷ οἴτῳ φοβερί, καὶ φονικοί, καὶ
 ἀπνῆες. δ' ὕο δὲ, πρὸς τὸν λιμένα, καὶ πλὴν θάλατταν. αἱ μὲν, κε-
 ράττιναι, αἱ δὲ, καὶ ἄς ἡμῖς παρήλο μὲν ἐλεφάντιναι. εἰσιόντων
 δ' ἐς πλὴν πόλιν, ὅν δειξά μὲν ὅτι δ' νυκτιπόρος. σέβουσι γὰρ θεῶν
 ταύτῃν μάλιστα, ὅτι τὸν Αλεξάνδρον. ἐκείνῳ δὲ πλοῖον τὸ λιμ-
 νος τὸ ἱερὸν πεποιῖται. ὅν ἀριστεῖα δὲ, τὰ τὸ ὑπὸν βασιλῆα. οὗ-
 τος γὰρ δ' ἄρχα παρ' αὐτοῖς, σαξάπας δ' ὕο, καὶ ὑπάρχων πεπ-
 ημένος, Ταξαξίωνα τὸν Ματαοργίον, καὶ Πλατοκλέα τὸν Φαν-
 τασίωνα. ὅν μὲν δὲ τῇ ἀγορᾷ, πηγῆς, ἢ καλοῦσι καρεῶ-
 τιμ. καὶ πλοῖον ναοὶ δ' ὕο, ἀπάτης, καὶ ἀληθείας. ἐνθα καὶ τὸ
 ἄδυντόν ἐστιν αὐτοῖς, καὶ τὸ μαντιῶν, οὗ προσηκείη προφητεῶν
 ἀντιφῶν, ὃ ὅτι ὀνείρων ὑποκριτής, ταύτης περὶ τοῦ ὕπνου λα-
 χῶν τῆς τιμῆς. ἐν τῷ μέρει τῶν ὀνείρων, οὔτε φύσις, οὔτε
 ἰδέα ἡ ἐκτῆ. ἀλλ' οἱ μὲν, μακροὶ τε ἦσαν, καὶ καλοὶ, καὶ ἡδῆς.
 οἱ δὲ, μικροὶ, καὶ ἄμορφοι. καὶ οἱ μὲν, χεῖντοι, ὡς ἐδόκει. οἱ
 δὲ, ταπεινοὶ τε, καὶ εὐτελεῖς. ἦσαν δ' ἐν αὐτοῖς καὶ πῆρα τοῖς τι-
 νες, καὶ περὶ πόλεως, καὶ ἄλλοι, καθάπερ ἐς πομπὴν διεσκευασ-
 μένοι. οἱ μὲν, ἐς βασιλείας, οἱ δ' ἐς θεοὺς, οἱ δ' ἐς ἄλλα τοῖς
 αὐτὰ διεσκευασμένοι. πολλοὺς δὲ αὐτῶν καὶ ἐγνωρίσασιν, πᾶ-
 λα παρ' ἡμῖν ἑωρακότες. οἱ δὲ, καὶ προσήσαν, καὶ ἡσυχάζον-
 το, ὡς ἂν καὶ σωῆθαι ὑπάρχοντες. καὶ παρὰ λαβόντες ἡμᾶς,
 καὶ κατοικοιμίσαντες, πᾶν λαμπρῶς, καὶ δεινῶς ὀξύνειον,
 πλὴν τε ἄλλων ὑποδοχῆν μεγαλοπρεπῆ παρὰ σκευάζοντες, καὶ
 ὑπισχνονμένοι βασιλείας τε ποιήσασιν, καὶ σατράπας. ἔνιοι δὲ,
 καὶ ἀπὸ γοῦν ἡμᾶς ἐς τὰς πατρίδας, καὶ τοὺς οἰκίους ἐπε-
 δείκνουν, καὶ ἀδυναμειὸν ἐπανήγον. ἡμέρας μὲν οὖν τριάκον-
 τα, καὶ ἴσας νύκτας παρ' αὐτοῖς ἐμείναμεν, καθεύδοντες, ἐν

χοῦ μύθου

Ogygia. tesque apud ea mansimus . Hinc tonitru cum ingenti fragore repente æditi excitati ac consternati, saturi discessimus. Inde post tertiam diem in Ogygiam delati descendimus. Hic ego primum resignatis literis, quæ scriptæ erant legebam. Erant autem ferè huiusmodi,

VLYSSES CALYPSONI S.

Leucothea. **N** Olim te ignorare, quod ubi primum abs te discessissem, rate instaurata postq̃ naufragiũ fecissem, et uix à Leucothea in Phæacum regionẽ seruatus fuisset, à quibus domũ remissus fui, me multos uxoris procos deprehendisse, qui rebus nostris abuterentur ad uoluptates suas, quos cum omnes confecissem, tandẽ ipse à Telegono, quem ex Circe susceperam, è medio sublatus sum. Nunc autẽ in beatorum sum insula, uehementer dolens ob relicta, qua apud te usus sum, consuetudinẽ & oblatam abs te mihi immortalitatem. Quod si per occasionem licebit, hinc arrepta fuga, ad te ueniam. Et hæc quidem quæ per literas significabantur. de nobis præterea, ut hospitio exciperemur. Ego autem procedens parumper à mari, inueni antrum tale quale Homerus descripsit, ipsamq̃ lanificio dantem operam. Postq̃ uero literas accepit, admisitq̃, primũ quidẽ abunde fleuit, tum nos ad hospitium inuitauit, splendideq̃ excepit, interim de Vlysse multa sciscitata, & Penelope cuiusmodi forma esset. Num ita casta esset, quemadmodum de ea Vlysses factauerat. Nos autem ea, quibus potissimum eam delectari coniiciebamus, respondimus. Digressi igitur ad nauem prope litus obdormiuimus. Mane autem soluimus uehementius uento insurgente. Tandem post bidui tempestatem, die tertiã, incidimus in Colocynthopiratas. Homines autem immanes sunt hi, ferique, qui ex uicinis insulis nauigantes infestant. At uero naues magnas habent cucurbitinas, sex cubitorum longitudine. Nam ubi exaruerint, excauata una, & medulla illius egesta nauigant. siquidem malis harundineis utuntur, & pro uelo cucurbitæ folio. Impetu ergo in nos facto, duabus instructis

• ΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Β.

χρῆμα. ἔπειτα δὲ, ἄφνω θρονίης μεγάλης καταρράγεισθε, καὶ
 γρόμυλοι, καὶ ἀναδορόντες, ἀνήχθημι ἐπισιτισάμενοι. ἔτι αὖτε
 δὲ ἐκείνῃ τῇ ὀργῇ νήσῳ προσχόντες, ἀποβαίνουμι. πρῶτος
 γὰρ δὲ ἐγὼ λύσας τὴν ἐπισολὴν, ἀνεγίνωσκον τὰ γεγραμμέ-
 να. ἤν δὲ τοιούτῃ.

ΟΔΙΣΣΕΥΣ ΚΑΛΥΤΟΙ ΧΑΙΡΕΙΝ.

ἸΣΤΙ με ὥς τὰ πρῶτα δ' ἐπλύσσα παρὰ σοί, τὴν σχεδία καὶ
 τασκύνασάμενος, ναυαγία χερσάμενθ', ὅ μόνος ὑπὸ λευ-
 κοδίᾳς διασωθήτω, εἰς τὴν τῇ φαιάκῳ χώραν, ὅφ' ὦρ ἐς
 τὴν οἰκίαν ἀποπεμφθείς, κατέλαβον πολλοὺς φθιγυαμῶδες μη-
 εῖρας, ὧν τοῖς ἡμετέροις τρυφῶντας. ἀπαλείνας δ' ἀπαντὰς, ὅς
 σερον ὑπὸ τηλεγόνῳ τῷ ἐκ κίρκης μοι γνομύνας, ἀνιρέδην. καὶ
 νῦν ἐμὶ ὧν τῇ μακάρων νήσῳ, πᾶν μετ' αὐτῶν ἐπὶ τοῖ κατὰ λι-
 πῶν τὴν παρὰ σοὶ δ' ἰαίαν, καὶ τὴν ὑπὸ σοῦ προτανομυλίῳ ἄθα-
 νάσιαν. ἢ οὐκ αὖ καὶ λάβωμαι, ἀποδράς, ἀελξομαι πρὸς σέ.
 ταῦτα μὲν ἐδήλῃς ἢ ἐπισολῇ. καὶ περὶ ἡμῶν, ὅπως ξενιδέμεναι.
 ἐγὼ δὲ, προσελθὼν ὀλίγον ἀπὸ θαλάττης, εἶρομ' ἐπὶ πᾶσι τοιού-
 τοις, οἷοις οὐκ εἶπε, καὶ αὐτῇ ταλασίτητον. ὥς δὲ τῇ
 ἐπισολῇ ἔλαβε, ὅ ὑπερέξατο, πρῶτα μὲν, ἐπιπολὺν ἐλάττειν.
 ἔπειτα δὲ, παρὰ κάλῃ ἡμᾶς ἐπὶ ξενίαν, καὶ εἰς ἴα λαμπρῶς, καὶ
 περὶ τῷ ὀδυσσεὺς ἐπαυθάνετο, καὶ περὶ φθιγενέσσι, ὅσῳ
 εἶα τῇ ὀφίμῃ, καὶ εἰ σωφροσύνῃ, καθάπερ ὀδυσσεὺς πάλαι περὶ αὐ-
 τῆς ἐκόμπαζε. ὅ ἡμεῖς τοιαῦτα ἀπεκρινόμεθα, δὲ ὦρ ἐκάβομην
 εὐφρανέσθ' αὐτῶν. τότε μὲν οὖν ἀπελθόντες ἐπὶ ναῦν, πλοσί-
 ον φθιγενέσσι ἐκοιμήθημεν. ἔωθεν δὲ ἀνιγόμεθα, σφοδρότερον
 καλίωντες τῷ πνεύματι. καὶ δὴ χαμαδιέντες ἡμέρας δύο, τῇ
 τρίτῃ περιπίπτομεν τοῖς κολοκυθοπεραταῖς. ἀνθρωποὶ δὲ εἰς
 σὺν οὗτοι ἄγριοι, ἐκ τῇ πλοσίῳ νήσῳ ληθέντες τοὺς περιπλῆ-
 οντας. πλοῖα δ' ἐχουσι μίγιστα κολοκυθίνα, τὸ μῆκος περὶ ἑξ.
 ἐπὶ ἄρ' ἢ ξηρανέσσι, κοιλάναντες αὐτῇ, καὶ δ' ἐλόντες τῇ ἐν τῇ
 ὀνίῳ, ἐμπλέσσει, ἰσοῖς μὲν τοιούτοις καλὰ μίνεις, ἀντὶ δ' ὅς
 θόνης, τοῖς φύντων κολοκυθίς. προσβαλόντες οὖν ἡμῖν, ἀπὸ δύο
 πληρώ-

instructis classibus oppugnabāt, & è nostris cōplures fauciabant, uice lapidū cucurbitarū grana iaculati. ut plurimū enim cominus depugnabāt. Circa meridiē uero à tergo Colocynthopiratarū uidemus adnauigare Caryonauas. erant autem inter se hostes, ut postea declarauerunt. Nam ut eos adesse senserunt, nobis neglectis in eos conuersi, nauibus conflictabantur. At nos interea sublato uelo, illisque pugnantibus inter se relictis, cepimus fugam. Manifesto autē uidebantur superiores futuri Caryonauas, utpote qui numerosiores essent. Nam illis classes erāt quinque, pugnantque nauibus aliquanto fortioribus. Siquidem naues habebant corticeas, è putamine nucum per medium secto excauatoque. Magnitudo autem putaminis cuiusq; in longum decem & octo cubitos prorēdebatur. Vbi uero ab ijs subducti fuimus, eos qui fauci fuerant curauimus, & postea in armis ferē stetimus, semper insidias quaspiam subueriti. neque id quidem immerito. Nondum enī occiderat sol, cum ab insula quadam deserta circiter uiginti uiri, delphinibus prægrandibus insidentes nobis adequitabant. Erant autem hi prædones, quos firmos ac stabiles ferebant Delphines, perinde ac equi subsultantes, & hinnientes. Cum autem iam prope adstarent, hinc atque hinc diuisi, nos aridis sepijs, & cancrorum oculis feriebant. Verum cum nos la gittaremus, & iacularemur, non potuerunt subsistere, sed magna parte eorū faucia, ad insulā confugerūt. Circa mediā uero noctē cū tranquillū esset mare, non aduertētes in Alcyonis nidū mirę magnitudinis incidimus. Erat enī eius circuitus stadiorū sexaginta. Insidebat autē illi Alcyon, fouebatq; oua, nido haud multo maior, quę cū auolaret, parū absuit quin alarū uento nauē submergeret. fuga enī se proripuit, edita tristi quadā et lamentabili uoce. Nos igit̃ iā die apparēte uidemus nidū ingenti nauis similē ex arboribus congestū. Inerāt autē & oua, quorū unūquodq; Chio dolio erat capaci⁹. Atq; et pulli iā intus cōspiciebant, et crocitant. Cū igit̃ unū ex ouis securibus pēdidissemus, pullū in plumē uiginti uulturib⁹ ampliōrē eduxim⁹

Vbi

πηρωμάτων ἐμάχοντο, καὶ πολλοὺς κατεΐσαν μάτιζον, βάλλον
 τες ἀντίλιδον, ὅθι σπέρμα ἦν κολοκωθῶν. ἀρχωμάλως δ'
 ἐπιπολὺ ναυμαχῶντες, περὶ μισημέριαν, εἰδόμεν κατόπιον ἦν
 κολοκωθοπερατῶν, προσωλέοντες τὴν καρυνάνας. πολέμιοι
 οἱ δ' ἦσαν ἀλλήλοισι, ὡς ἔδειξεν. ἐπεὶ δ' ἔτι γὰρ κἀκεῖνοι ἦσαν
 τοὺς ἐπιόντας, ἡμῶν μὲν ὀλιγώρησαν. τραπόμενοι δ' ἐπ' ἐκείνους,
 ἐναυμάχουσι. ἡμεῖς δ' ἐν τοσούτῳ ἐπάραντες τὴν δόδυνον,
 ἐφύγομεν, ἀπολιπόντες αὐτοὺς μαχομένους. καὶ δὴ οὐκ ἦσαν
 κρατήσαντες οἱ καρυναῖται, ἅτε καὶ πλείους. πέντε γὰρ εἶχον
 πηρώματα, καὶ ἀπὸ ἰχυροτέρων νεῶν μαχόμενοι. τὰ γὰρ
 πλοῖα ἦν αὐτοῖς κελύρινα, καρύων ἡμίτομα, κεκενομύκη. μέν
 γὰρ ἐκαστὸν ἡμιτόμῳ ἐς μήκος, ὀργηαὶ πεντεκαίδεκα. ἐπὶ δ' αὖ
 ἀπεκρύψαμεν αὐτοὺς, ἰώμεθά τε τοὺς τραυματίας, καὶ τοὺς
 πλοῖα ἐν τοῖς ὅπλοις ὡς ἐπίπαμ ἡμεῖς, αἰεί τινες ἐπιβουλὰς προσ
 δεχόμενοι. οὐ μάτην. οὕτω γοῦν δεινὸς ὁ ἦλθον. καὶ ἀπὸ
 τίνος ἐρήμης νήσου προσήλανον ἡμῖν ὅσον εἰκοσὶν ἄνδρες, ἐπὶ
 δ' ἐλφίνων μεγάλων ἐχούμενοι. λησαὶ καὶ οὗτοι. καὶ οἱ δ' ἐλφ
 φῖνες αὐτοὺς ἐφερον ἀσφαλῶς. καὶ ἀναπνέοντες, ἐξευετίζον,
 ὡς πρὶ ἵπποι. ἐπεὶ δὲ πλεσίον ἦσαν, διασάντες οἱ μὲν, ἔθεν, οἱ
 δὲ, ἔθεν, ἔβαλλον ἡμᾶς σκηπίας ξηραῖς, καὶ ὀφθαλμοῖς καρκί
 νων. τοξευόντων δὲ ἡμῶν, καὶ ἀκοντιζόντων, οὐκ ἔτι ἐπέμηναν.
 ἀλλὰ τρωθέντες οἱ πολλοὶ αὐτῶν, πρὸς τὴν νῆσον κατέφυγον.
 περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον, γαλήνη οὐσκη, ἐλάθομεν προσωκείλαν
 τες ἀλκυόνων καλιᾶ σαμμεγίθη. σαρδίων παρ' ἐξήκοντα ἦν αὐτῶν
 τῶν περὶ μέτρον. ἐπέπλεον δὲ ἡ ἀλκυὼν, τὰ ὧα θάλασσα, οὐ πολλὰ
 μέγαν τῆς καλιᾶς. καὶ δ' ἡ ἀναπνέουσα, μικροὺ μὲν κατέδυσεν
 τὴν ναῦν ὅθι ἀνέμετον πηρῶν. ὥχετο γὰρ φεύγουσα, γοεράν τι
 να φωνῶν προεμένη. ἐπιβάντες δὲ ἡμεῖς, ἡμέρας ἦδη ὑποφάνε
 σκη, ἐδεόμεθα τὴν καλὴν, σχεδία μεγάλη προσεοικῆσαν, ἐκ
 δ' ἐνδρῶν συμπεφορημένῃ. ἐπὶ δὲ τῶν πωτῶν ἀκούσια, ἕκαστον
 αὐτῶν χίς πῖθον περὶ πλυνέστρον. ἦδη μέντοι τῶν νεοτῶν ἐνδρῶν
 θεμ ἐφαίνοντο, καὶ ἐκρωζον. πελέκεις γοῦν διακόφαντες ἐν τῇ
 ναῦ, νεοτῶν ἔπλεον ὅζον ἀνέκολλάμεν, εἰκοσὶ γυπῶν ἀνρότρον.

Vbi uero prope ducentis stadijs à nido digressi fuimus, mira et inusitata prodigia nobis obuenerunt. Nam qui in prora erat cheniscus subito alas emisit, & exclamauit. Porro gubernator Scintharus cum iam caluus esset capillos produxit, & quod est omnium inusitatissimum, ipse malus nauis germinauit, & ramos propagauit, atque in uertice fructum ædidi. Erant autem eius fructus fici, & uuæ permagnæ, necdum satis maturæ. Hæc postea quæ uidimus, non iniuria turbati sumus, deos precati, ut portæ totam uisionem auerterent. Nondum autem quingentis stadijs processeramus, cum uideremus syluam magnam et frondosam pinis & cupressis. Nos autem arbitrabamur continentem esse, uerum erat gurgis cui fundus non erat, arboribus quæ radices non haberent totus consitus. Ipsæ tamē arbores immobiles stabant, ac erectæ ac si supernatarent. Cum ergo accessissemus propius, & totam rem animaduertissemus, dubitabamus quidnam fieri conueniret. Nam per arbores nauigare haud facile erat, quod densæ ac contiguæ essent, neque reuerti facile uidebatur. Itaque ascendens in altissimam arborem, contemplabar quomodo se haberent quæ sequerentur, atque syluam uideo supra quinquaginta stadia, aut paulo pauciora porrectam, aliumque uidi Oceanum succedere. Tum sibi uisum est nobis nauem in arborum frondes, erant enim densæ, & si fieri posset, in aliud mare transferre, quod & fecimus. Nam nauem magno fune colligauimus, ac in arbores conscendimus, eamque ægre in altum eduximus. quam cum super ramis demissemus, explicatis uelis uelut in mari uento impellente nauigabamus. Hic & mihi Antimachi poetæ uersus in mentem uenit. Nam et quodam loco ille ait. Iis qui syluosum tentant per coerulea cursum. Superata tamē aliquando sylua ad aquam deuenimus, ubi demissa nauis per puram et lympidam aquam nauigabamus, donec ad hiatum quandam magnum, quæ aqua hinc atque hinc diuisa contigerat, peruenimus, quæ admodum in terra à terremotu nonnunquam uoragines fieri uidemus. Nauis autem mox de tractis uelis facile constitit, quamquam parum abfuit quin in præ-

*Antimachi
eius.*

ceps

ἔπει δὲ πλείοντες ἀπέχοντο ὅτι καλῶς ὅσον σαδείας διακοσί-
 ης, τέτρατα ἡμῖν μεγάλα, καὶ διαμασία ἐπεσήμενον. ὁ, τε γὰρ
 ἐν τῇ πρύμνῃ χηνίσκῳ ἄφνω ἐπηρεύετο, καὶ ἀνεβόησε, καὶ ὁ
 κυβερνήτης Σκίνδαρος φελακρὸς ἦδ' ὦρ, ἀνεβόησε. Ἐπὶ τὸ αὐτὸ
 πῶς παρὰ δ' οὐδ' ὅσον, ὁ γὰρ ἰσὸς ὅτι νεὺς ἐξελάσσει, καὶ κλά-
 δ' ἀνεβόησε, καὶ ἐπ' ἄκρῳ ἐκαρποφόρησε. ὁ δὲ καρπὸς, ἡμῖν
 καὶ, καὶ σαφυλαὶ μεγάλα, οὐπω πέπεροι. ταῦτ' ἰδόντες, ὡς τὸ
 εἶκος ἐταράχθημεν, καὶ ἠυχόμεθα τοῖς θείοις ἀποτρέψαι τὸ ἅλ-
 λόκοτον τοῦ φανίσματος. οὐπω δὲ πάλαιος ὅσον σαδείας δια-
 κοσίητες, εἴδομεν ὑλῶν μεγίστην, καὶ λάσιον, πῶς, καὶ κυ-
 παρήτων. καὶ ἡμῖς μὲν εἰκάσαμεν ἡμερομῆρας. τόδ' ἡμῖν πῆ-
 λαγῶν ἄβυσσος, ἀρίζοις δ' ἐνδύοις καταφυγεύμενον. εἰς ἡμέ-
 τὰ δ' ἐνδύοις ὅμως ἀκίνητα, ὁρῶν, καθάπερ ἐπιπλύνοντα. πλησίον
 σάντες δ' οὐκ, καὶ τὸ αὐτὸ κατανόσαντες, ἐν ἀπὸρῳ εἰχόμενα,
 τί γὰρ ἴδωμεν. οὐτε γὰρ διὰ τῶν δ' ἐνδύοις πῶς ὅσον ἡμῖν, πυ-
 κνὰ γὰρ, καὶ προσεχῆ ὑπὸ χεῖρ, οὐτ' ἀναστρέψαι ῥάσιον εἴδομεν
 ἐγὼ δ' ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ μέγιστον δ' ἐνδύοις, ἀπεσκόπην τὰ ἐπείκει
 να ὅπως ἔχοι. καὶ ἑώρων ἐπὶ σαδείας μὲν πεπληκοντα ἢ ὀλίγῳ
 πλείον, πῶς ὑλῶν οὐσαν. ἔπειτα δὲ αὐτῶν ἔτρον ὡκεανὸν ἐκεί-
 χόμενον. Ἐπὶ δ' ἡ εἴδομεν ἡμῖν ἀναθεμνύουσιν πῶς ναῦν ἐπὶ πῶς
 κῶ μὲν τῶν δ' ἐνδύοις, πυκνὴ γὰρ ἡμῖν, ὑπερβιβάζου εἰς ὅσον ἡμῖν,
 ἐς πῶς ἐταίρα βάλαντα. καὶ οὕτως ἐπιούμεν. ἐκδύσαντες γὰρ
 αὐτῶν κῶ μεγάλῳ, Ἐπὶ ἀνελθόντες ἐπὶ τὰ δ' ἐνδύοις, μόλις ἀνι-
 κησάμεθα. καὶ θέντες ἐπὶ τῶν κλάδων, πεπλάσαντες, τε τὰ ἰσία,
 καθάπερ ἐν θαλάττῃ ἐπλεόμεν, τὸ ἀνέμῳ προσωθούντων ἐπισυρό-
 μενοι. ἐνθά με καὶ τὸ ἀντιμάχῳ τοῦ ποικίλου ἔπος εἰσῆλθε. φησὶ
 γὰρ που ἀκῆν, Τοῖσι δ' ὑλῆεντα διὰ πῶς ἐρχομῶσι.
 διελθόντες ἄλλοις πῶς ὑλῶν, ἀκῆν ὅσον πρὸς τὸ ὕδωρ. καὶ πῶς
 ἡμῖν ὁμοίῳ καταθέντες τῇ ναῦν, ἐπλεόμεν διὰ καθάρῳ, καὶ δια-
 γῶς ὕδατος, ἀχρὶ δ' ἐπὶ ἡμῖν χῶμα ἡμῖν ἐκ τῶν ὕδατος δι-
 εσῶτος γεφυρῶν, καὶ ἀπὸρ ἐν τῇ γῇ πολλὰς ἐσῶν ὑπὸ
 σπασμῶν γιγνόμενα διαχωρήματα. καὶ ὡς ναῦς κατελόντων
 ἡμῶν τὰ ἰσία, ῥάσιον ἔσῃ, πῶς ὀλίγον ἐλθῶν κατενεχθῶναι. ὑπὸ
 ἡμῶν

ceps delaberetur. At nos prospicientes uidemus uoraginem perquā horrendam & incredibilē, ad mille fere stadia patere. Nam aqua uelut utrinque diuisa stabat. Circūspicientes autem ad dextram uidemus procul pontē exstructum, aqua duo maria iungente, quantum ad superficiem attinet, & ex alio mare in aliud defluente. Incumbētes igitur remis ad illud delati sumus, ac multo labore preter spem traiecimus. Hinc nos suscepit mare placidum ac mite, insulaque non magna, ad quam facilis erat accessus. Hanc autem incolebant Bucephali homines feri ac agrestes, cornutiq; cuiusmodi apud nos Minotaurum fabulantur fuisse. Descendentes igitur ibamus aquatum, & si usquam fieri posset, cōmeatū comparaturi. iam enim nobis defecerat. Et aquas quidē illic non procul inuenimus, & præterea nihil apparebat, nisi fortasse quod mugitus creber non longe exaudiebatnr. Arbitrati igitur bouem esse gregem, paululum procedentes in homines incidimus. At illi ubi nos uiderunt, mox insectati sunt, & tres è cōmitum numero ceperunt, reliqui uero ad mare confugimus. Hinc nos unā omnes armis instructi, neque enim socios inultos negligere consilium erat, irruimus in Bucephalos, qui iam interfectorum carnes inter se diuidebant. Terrefactos igitur ad unum persequuti sumus, & circiter quinquaginta interfecimus, captis ex illis duobus uiuis, ac iterum reuersi sumus, captiuos nobiscum trahentes. Porro commeatus nihil offendimus. Quare nonnulli suadebant, ut captiui iugularentur. At mihi non probabatur, uerum uiuētes seruauī, donec legati à Bucephalis repeterent, redimerentque captiuos. Intelligebamus autem eos ex nutibus, & tristi quodam mugitu, quem ædebant, uelut supplicantes. Erat autem redemptionis precium, multi casei, & sicci pisces, & cepe cum ceruis quatuor, quorum unicuique tres dumtaxat essent pedes, duos quidem in parte posteriore. nam qui in anteriore erant in unum concreuerant. His conditionibus redditis captiuis, unum tantum diem commorati, recessimus. Iam inde nobis pisces apparebant, & aues præteruola

κύναντες δὲ ἡμεῖς, ἑωρῶμεν βάνους ὅσοι πασίῳ χιλίῳ, μά-
λα φοβερόν, καὶ παρὰ δόξον. ἑστέκεν γὰρ τὸ ὕδωρ ὡς πρὸς μεμε-
ρισμένον. περικλείοντες δὲ ἡμεῖς διέξια, ὁρῶμεν πόρρωθεν γέφυ-
ραν ἐπεβηγμένῳ ὕδατος σωάπουντος τὰ πλάγχθη κατὰ τὴν
ἐπιφάνειαν, καὶ πῆς ἐτέρως διαλάττης ἐς τὴν ἐτέραν διαβρέον-
τος. προσελάτουντες οὖν ταῦς κώπαις, κατ' ἐκείνου παρὰ δόξον
μὲν, καὶ μετὰ πολλὰς ἀγωνίας ἐπεράσαμεν. οὐποτε προσδοκί-
σαντες, τὸν πῦνδρον ἡμᾶς ἐπεδίχετο πάλαιος τε προσκνῆς, καὶ
νῆσθ' οὐ μεγάλην, ἐν προσίτῳ σωοικυμένην. ἐνέμουτο δὲ αὐτῶν
ἀνδρωποιοὶ ἄγριοι, βυκέφαλοι, κέρατα ἔχοντες, οἷον παρ' ἡμῶν τὸν
πινύταυρον ἀναπλάττουσι. ἀποβάντες δὲ, προσήεμεν ὕδρευ-
σόμενοι, καὶ τοὶ καὶ σιτίου ληφόμενοι, εἴποδον δυνάμειν μου-
δοκ' ἐτι γὰρ ἔχομεν. καὶ ὕδωρ μὲν αὐτοὶ πλοῖον εὐρομεν.
ἄλλο δὲ οὐδὲν ἐνεφάνετο, πάλιν μυκηθμός πολλὸς οὐ πόρρωθεν
ἠκούετο. διέξαντες οὖν ἀγέλλῳ εἶναι βοῶν, κατόλιγον προχω-
ρῶντες, ἐπέσκημὸν τοῖς ἀνδρωποιοῖς. οἱ δὲ, ἰδόντες ἡμᾶς, ἐδίω-
κον. καὶ τρεῖς μὲν τῶν ἐταίρων λαμβάνουσι. οἱ δὲ λοιποὶ
πρὸς τὴν διάλαττον κατφεύγομεν. εἴτα μὲν τοὶ πάντες ὀπλί-
σάμενοι, οὐ γὰρ ἐδόκεν ἡμῶν ἀτίμωκτους περιιδέειν τοὺς ἐν-
δον, ἐμπιπόμεν τοῖς βουκεφάλοις, τὰ κέρα τῶν ἀνθρωπίνων
διαφρουμένοις. φοβήσαντες δὲ πάντας, ἐδίωκομεν, καὶ κτενο-
μὲν γε ὅσοι πέντηκοντα, καὶ ζῶντας αὐτῶν δύο λαμβάνομεν
καὶ αὐτοὺς ὀπίσω ἀνεστέφομεν, τοὺς αἰχμαλώτους ἔχοντες.
σιτίον μὲν τοὶ οὐδὲν εὐρομεν. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι, παρήνουν ἀπο-
σφάττον τοὺς παρὰ θλημμένους. ἐγὼ δὲ, οὐκ ἐδοκίμαζον. ἀλλὰ
δίησας, ἐφύλαττον αὐτούς, ἅχρη δ' ἡ ἀείκοντο παρὰ τῶν βυκε-
φάλων πρόσθε, ἀπαυτύντες ἐπὶ λύττοις τοὺς συνελθμμένους.
συνιέμεν γὰρ αὐτῶν διανευόντων, καὶ γοερόν τι μυκηθμῶν.
ὥς περ ἰκενυόντων. τὰ λύττρα δ' ἦν τυροὶ πολλοὶ, καὶ ἰχθυεὶς θυ-
ροὶ, καὶ κρόμμινα, καὶ ἔλαφοι τέτταρες, τρεῖς ἐκάστη πόδας ἔχου-
σα, δύο μὲν τοὺς ὀπισθεν. οἱ δὲ, πρόσω, ἐς ἓνα συμπεσύνει-
σαν. ἐπὶ τούτοις ἀποδόντες τοὺς συνελθμμένους, καὶ μίαν ἡμέ-
ραν ἐπιμύναντες, ἀνήχθημεν. ἡ δὲ ἐπὶ ἰχθυεὶς τε ἡμῶν ἐφάνετο,
καὶ ἰῆ καὶ ὕδωρ

teruolabant, & eiusmodi alia, quæ terræ uicinæ signa so-
lent esse, occurrebant. Neq; uero multum post homines
uidimus, qui nouo & insolito more arte nautica uteren-
tur. Ipsi enim simul & nautæ et naues erant. Libet autem
nauigationis modum indicare. Resupinati super aquam
iacebant, erectis in altum pudendis. nam illa grandia fes-
runt, ex illis linteum extendebant, & manibus pedem te-
nebant, ac incidente uento nauigabant. Post hos & alij
suberibus insidentes, iunctis duobus deiphinis remigabāt
equitabantq; , alij præcedentes suberibus. Hi nul-
la nos iniuria affecere, neque fugerunt, sed intrepide &
pacate uehebantur, nauis nostræ figuram admirati, et un-
dique circumspectantes. Sub uesperam autē appulimus
ad insulam non admodum magnam, quæ, ut arbitrabar-
mur, à mulieribus Græca lingua loquentibus habitabar-
tur. Nam nos accesserunt, & exceperunt, salutaruntq; ,
meretricie admodum comptæ, ornataque, ac formio-
sæ omnes & iuuenulæ, talaris tunicas secum trahentes.
Insulæ quidem nomen erat Cabalusa, ciuitatis uero Hy-
damardia. Susceperunt itaque nos mulieres, & secum
quemque singulæ abduxerunt, ac hospitem fecerunt.
Ego uero cunctabundus substiti, nihil enim fausti omi-
nabar, circumspiciens diligentius, uideo multorum ho-
minum ossa, & caluas passim iacere. Ut autem clamo-
rem suscitarem, & socios conuocarem, ac ad arma pro-
silirem non placuit, uerum accepta in manus maluaes-
nixæ orabam eam, ut ex præsentibus malis euaderem.
ac paulopost cum ministraret hospita, uidi non mulie-
ris crura, sed ungulas asini. Ibi mox & eam educto gla-
dio corripio, & uinctam de omnibus interrogo. Illa
autem, & si inuita, falsa est tamen se mulieres esse mari-
nas, quæ Onoscelegæ appellantur, uescique peregrinis ho-
spitibus. Vbi enī, inquit, eos iam temulētos reddidimus
illis concubentes dormientes inuadimus. Hæc postq; au-
dillum ego, illā quidē uinctā reliqui, uerū supra tectū ascē-
di ipse, & uociferabar, comitesq; conuocabā. Qui ubi con-
uenissent illis totā rem indicabā, et ossa ostendebā, atq; in-
tro

Cabalusa.
Hydamar-
dia.

Onoscelegæ.

καὶ ὅρνεα παρεπίετο, καὶ ἄλλα ὁπόσα γῆς πλοῦσι οὐσῆς, σὺ
 μεθ' αὐτοῖς προῦφαίνετο. μετ' ὀλίγον δὲ, καὶ ἄνδρες εἰδόμενοι καὶ
 τρόπων ναυτιλίας χρωμύες. αὐτοὶ γὰρ καὶ ναῦται, καὶ νῆες ἦν
 σαρμ. λίξω δὲ τὸ πλοῦς τὸν τρόπον. ὑπῆιοι κείμενοι ἐπὶ τῷ ὕδα
 τος, ὁρῶσαντες τὰ αἰδοῖα, μεγάλα δὲ φέρεσσι, δὲ αὐτῶν ὁδο
 νῶν πείσαντες, καὶ ταῖς χερσὶ τοὺς ποδῶνας κατέχοντες, ἐμ
 πῆντο τῷ ἀνέμῳ, ἐπλεον. ἄλλοι δὲ μετὰ τούτοις, ἐπὶ φε
 λῶν καδόμενοι, ζεύξαντες δύο δελφῖνας, ἡλαυνόμεναι, καὶ ἡνία
 χουον. οἱ δὲ προΐοντες, ἐπεσύροντο τοὺς φελῶνες. οὗτοι ἡμᾶς οὐτε
 ἠδίκησαν, οὐτε ἐφευγον, ἀλλ' ἡλαυνον ἀσέως τε, καὶ εὐφροσύνης, τὸ
 εἶδ' αὖ τῷ ἡμετέρῳ πλοῖσι θάυμαζοντες, καὶ πάντῃ περὶ σκῆ
 πῶντες. ἑσπέρας δὲ ἦδη προσήχθημεν νήσῳ οὐ μεγάλῃ. κατὰ κῆ
 τὸ αὐτὴ ὑπὸ γυναικῶν ὡς ἐνομίζομεν, ἐκείνῃ φωνῇ προεμέ
 νωμ. προσήεσθαι γὰρ, καὶ ἐδεξίοντο, καὶ ἡσυχάζοντο, πάντῃ ἔτα
 ρικῶς κεκοσμημέναι, καλαὶ πᾶσαι, καὶ νεανίδες, ποδῶνας τοὺς
 χιτῶνας ἐπισυρόμεναι. ἡ μὲν οὖν νῆος, ἐκαλῆτο βαβαλῶσα.
 ἡ δὲ πόλις αὐτῇ, Ἰδαμαρδία. λαβούσας δ' οὖν ἡμᾶς αἱ γυναι
 κες, ἐκάσθαι πρὸς ἑαυτὴν ἀπῆγε, καὶ ξένον ἐποιεῖτο. ἐγὼ δ' μικρὸν
 ὑποσχέ, οὐ γὰρ ῥῆκα ἐμαντεύομην, ἀκριβέστερον τε περιβλέ
 πωμ, ὅρῳ πολλῶν ἀνδρῶν ὅς ἄν, καὶ κρανία κείμενα. καὶ τὸ
 μὲν, βοήμ' ἰσάναι, καὶ τοὺς ἑταῖρους συγκαλῆναι, καὶ ἐς τὰ ὄπλα
 χωρεῖν, οὐκ ἐδοκίμαζον. προχθρυσάμεν δὲ τὴν μαλαχίαν,
 πολλὰ ἡυχόμεναι αὐτῇ διαφυγεῖν ἐκ τῆς παρόντων κακῶν. μετ'
 ὀλίγον δὲ, οἱ ξένους διακονομένους, εἶδον τὰ σκῆλα οὐ γυναικός,
 ἀλλ' ὅντι ὀπλάς. καὶ δὴ παρὰ μέν τ' ἑξίφος, συλλαμβάνων τε
 αὐτῶν. καὶ δὴ πᾶσαι, περὶ τῆς ὁλῶν ἀνέκρινον. ἡ δὲ, ἀκούσα μὲν,
 εἶπε δὲ ὁμοῦ, αὐτὰς μὲν εἶναι θαλασσῖας γυναικας, οὐσῆας
 αὐτῶν προσαγορευομένων. τροφήν δὲ ποιεῖσθαι τοὺς ἐπιδημοῦντας
 ξένους. ἐπεί αὖ γὰρ ἔφη μεθύσωμεν αὐτοὺς, σωθῆναι θέλω,
 κοιμωμένοις ἐπιχεροῦμεν. ἀκούσας δὲ ταῦτα, ἐκείνῃ μὲν κατ'
 τέλπορ αὐτοῦ δεικνύων. αὐτὸς δὲ ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ σέλιον, ἐβό
 ων τε, καὶ τοὺς ἑταῖρους σωκάλου. ἐπεὶ δὲ σωθῆναι, τὰ πᾶ
 τα ἐμάννομ αὐτοῖς, καὶ τῇ τε ὅς ἄν, ἐδείκνυν, καὶ ἔργον εἶσω πρὸς
 τὴν δὲ

tro aduinctam ducebam. At illa protinus in aquam uersa est & euanuit. Ego uero experiri uolens gladium in aequam condidi, illaque mox sanguis effecta est. Ocyus igitur nauem repetentes ab nauigauimus. Hinc postquam illuxit dies conspecta terra, coniecimus esse eam, que nostro orbi opposita est. Procidentes itaque atque precati, quid esset futurum dispiciebamus. Quibusdam autem placebat ascendere duntaxat, & rursus redire, alijs uero illic relicta nauis, ad terrae medietatem proficisci exploratum incolas. Interea cum haec cogitarem, oborta uehemens tempestas, nauem littori impactam comminuit. Nos uero aegre enatauimus, armis, & quod quisque poterat, secum correptis. Haec autem & huiusmodi fuere, quae mihi, donec ad alteram terram uenirem, contingere, nimirum quae in mari, & inter nauigandum, in insulis, & in aëre, & quae postea in ceto, & cum ab illo exissemus quae apud heroës & Somnia. Postremo quae apud Bucephalos et Onosceas, cetera autem, quae in terra acciderunt, sequentibus libris enarrabo.

BASILEAE APUD VALENTI
NUM CVRIONEM, CA
LENDIS SEPTEMB.
AN. M. D. XXIII.

ΔΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Β.

πλὴν διεδιμένῳ. ἡ δὲ, αὐτίκα ὕψωρ ἐγλύετο, ὁ ἄφανής ἦμ. ὅμως
 δὲ τὸ ξίφος εἰς τὸ ὕψωρ καθήκα, παρῶμενος. δ' δὲ, αἶμα ἐγένε-
 το. ταχέως αὖ ἐπὶ ναῦν κατελθόντες, ἀπεπλεύσαμεν. καὶ ἐπεί
 ἡμέρα ὑπὸνυαζε, πλὴν τε ἠπερομ ἀποβλεπόμενοι, εἰκάζομεν εἴ-
 να πλὴν ἀντιπέραμ τῇ ὕψ' ἡμῶν οἰκισμένη καμένη. προσκυνήσαν-
 τες δὲ, καὶ προσευξάμενοι, περὶ τῇ μελλόντων ἐσκοπήμεν. ὁ
 τοῖς μὲν, ἐδόκει ἐπιβάσι μόνον, ἀνδρὶς ὑπίσω ἀναστρέφειν. τοῖς
 δὲ, τὸ μὲν πλοῖον ἐν τοῦ κατὰ λιπῆν, ἀνελθόντας δὲ εἰς πλὴν με-
 σόγαμαρ, παρὰ νῆμα τῇ ἐνοικούντων. ἐν ὅσῳ δὲ ταῦτα ἐλογί-
 ζόμενα, χαμῶν σφοδρὸς ἐπιπείσωμ, καὶ προσαρξάξας τὸ σκά-
 φος ὅθι ἀγριαλῶ, διέλυσεμ. ἡμεῖς δὲ μόλις ἐξενκξάμεθα τὰ ὅ-
 παλα ἕκαστος, καὶ εἴ τι ἄλλο οἶός τε ἦν ἀρπαζάμενοι. ταῦτα ἴ-
 τὰ μέχρι τοῦ ἐτέρας γῆς σωανεχθέντα μοι ἐν τῇ θαλάτῃ, καὶ
 παρὰ τὸν πλοῖον ἐν ταῖς νῆσσις, καὶ ἐν ὅθι ἄρι, καὶ μετὰ ταῦ-
 τα ἐν ὅθι κῆτε, καὶ ἐπεί ἐξήλδομεν, παρὰ τε τοῖς ἥρωσι,
 καὶ τοῖς ὀνείροις, καὶ τὰ τελευταῖα, παρὰ τοῖς
 Βυκεφάλοις, καὶ ταῖς ὀνοσκειλίαις. τὰ
 δ' ἐπὶ τοῦ γῆς, ἐν ταῖς ἐξῆς βί-
 βλοις διηγέσομαι.

ΕΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑ, ΠΑΡΑ ΟΓΔΕΝΤΙΝΩ

ΤΩ ΚΟΥΡΙΩΝΙ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΩ

ΝΟΣ ΠΡΩΤῃ ΙΣΤΑΜΕΝΟΥ.

ΕΤΟΥΣ Α. Φ. ΚΔ.

